

Een glimp van God

EGW Notities
bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool

jan-feb-mrt 2012

Inhoud

Literatuurlijst - Afkortingen	3
Inleiding	4
1...De Drie-enige God	6
2...In het begin	10
3...God als Verlosser	15
4...De God van genade en oordeel.....	20
5...De heiligheid van God.....	24
6...God, de Wetgever	29
7...Heer van de sabbat	33
8...Scheppingszorg.....	38
9...De Bijbel en de geschiedenis.....	43
10..De belofte van gebed.....	48
11..God als kunstenaar	52
12..Liefdesverhalen	57
13..De belofte van Zijn wederkomst.....	62

EGW Comments

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.

Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.

Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

© Promise Ministry, dec 2011

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,

info@promiseministry.nl

Literatuurlijst – Afkortingen

~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MCP	Mind, Character and Personality
~MR	Manuscript Releases
~NL	Notebook Leaflets from the Elmshaven Library
PH~	Pamphlets (as PH123)
~SAT	Sermons and Talks
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
~T	Testimonies for the Church
1888	The Ellen G. White 1888 Materials
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AH	Adventist Home
AUCR	(Australasian) Union Conference Record
AUG	Atlantic Union Gleaner
BEcho	Bible Echo
BTS	Bible Training School
CC	Conflict and Courage
CH	Counsels on Health
ChS	Christian Service
COL	Christ's Object Lessons
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
EW	Early Writings
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	The Faith I Live By
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GCDB	General Conference Daily Bulletin
GMM	Gospel Medical Messenger
GW	Gospel Worker (1915)
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places
HR	The Health Reformer
HS	Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists
KC	Kress Collection
LHU	Lift Him Up
LLM	Loma Linda Messages
LUH	Lake Union Herald
Mar	Maranatha
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
ML	My Life Today
OHC	Our High Calling
PC	The Paulson Collection
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Prophets
PUR	Pacific Union Recorder
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SA	A Solemn Appeal
SC	Steps to Christ
SD	Sons and Daughters of God
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
TDG	This Day With God
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
TSB	Testimonies on Sexual Behavior
UL	Upward Look
WM	Welfare Ministry
YI	Youth's Instructor
¶	Alinea
•	Aanbevolen verdere leesmateriaal

Inleiding

Sta op voor het werk van verheven en heilige liefde, en gij zult de blijdschap van een engel kennen; De aarde zal gezegend zijn, terwijl in de wereld hierboven, het goede door u verder zal stromen in vele vertakkende stromen, en zich steeds verder zal uitbreiden. Het zaad dat in deze korte en vluchtige uren, door uw handen vrijgevig en onvermoeid gezaaid wordt, zal uw graf bedekken met eeuwige bloemen en zal goddelijke vruchten dragen in Hemels onsterfelijke priëlen. -RH 8-8-78, 19

"Vrees niet, want Ik ben met u; zie niet angstig rond, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand"(Jesaja 41:10). Er is een les van het grootste belang voor ons in de ervaring van de Israëlieten toen ze Egypte verlieten. Meer dan een miljoen mensen werden geleid, uit de juiste koers dachten velen van hen, door een vallei omringd door bergen. Vóór hen lag de Rode Zee, en achter hen, volgende snel in de achtervolging, was Farao's leger. (Exodus 14: 13, 14 aangehaald). ...

Maar nu, terwijl het Egyptische leger hen genaderd was, verwachtend dat zij een gemakkelijk te overmeesteren zullen zijn, steeg een majestueus wolkkolom op, die over de Israëlieten zweefde en neerkwam tussen hen en de legers van Farao. Een muur van duisternis viel tussen de vervolgd en hun achtervolgers. ...

Hoop keerde terug in de harten van Israël. En Mozes verhief zijn stem tot de Heer. "Toen zeide de HERE tot Mozes: Wat roept gij zo luid tot Mij? Zeg tot de Israëlieten, dat zij opbreken. En gij, hef uw staf op en strek uw hand uit over de zee en splijt haar; dan zullen de Israëlieten midden door de zee kunnen gaan op het droge" (Ex 14:16).

Terwijl Mozes zijn staf uitstrekt, scheidden de wateren, en Israël ging in het midden van de zee op droge grond, terwijl de wateren als een muur aan elke kant stond. "Ga voorwaarts" was het woord gegeven door Mozes, en het werd herhaald door de kapiteins van de verschillende divisies. In gehoorzaamheid stapte de menigte van Israël in het pad dat zo vreemd en zo geweldig voor hen bereid was. Het licht van de vuurkolom scheen op de met schuim bedekte golven, en verlichte de weg, die als een machtige gleuf gesneden werd door de wateren van de zee. "Toen dan, in de morgenwake, schouwde de HERE in vuurkolom en wolk naar het leger der Egyptenaren en bracht het leger der Egyptenaren in verwarring" (Exodus 14:24). Voor hun verbaasde ogen veranderde de mysterieuze wolk in een vuurkolom reikende vanaf de aarde tot in de hemel. Er was donderslag en bliksemschichten flitsten. "De wolken stortten het water: de hemel heeft een geluid gestuurd: uw pijlen gingen vooruit. De stem van uw donder was in de hemel; de bliksemschichten verlichtte de wereld; de aarde beefde en schudde."

De Egyptenaren werden overmeesterd door verwarring en verbijstering. Te midden van de woede boosheid van de elementen, waar ze de stem van een woedende God hoorden, probeerden zij terug te gaan en te vluchten naar de kust die zij hadden verlaten. Maar Mozes strekte zijn staf uit, en de wateren die opgestapeld waren, rolden terug, sissend, brullend, en begerig naar hun prooi, en verzwoegen de Egyptenaren in hun donkere diepten.

Het breken van de dag, openbaarde aan de scharen van Israel wat er over was van hun machtige vijanden: besmeurde gepantserde lichamen aan de oever. In een nacht was aan hen volledige verlossing gebracht van het meest verschrikkelijke gevaar. Die enorme menigte, hulpeloze, niet gewend aan strijd gewende mannen, vrouwen, kinderen en vee, met de zee vóór hen en de machtige legers van Egypte op de hielen, heeft een pad open zien gaan door de wateren en hoe hun vijanden overrompeld werden in een moment van verwachte overwinning. Jehova alleen bracht hen verlossing, en hun harten gingen uit naar Hem uit dankbaarheid en

geloof. De Geest Gods rustte op Mozes, en hij leidde de mensen in een triomfantelijk loflied van dankbaarheid. (Exodus 15:1,2,11,13 aangehaald).

In Zijn voorzienigheid bracht God de Hebreëen in de bastions van de bergen voor de zee, zodat Hij Zijn macht in hun bevrijding kon laten zien en op opvallende wijze de trots van hun onderdrukkers kon breken. Hij zou hen op een andere manier kunnen bevrijden, maar Hij heeft deze methode gekozen om hun geloof te testen en hun vertrouwen in Hem te versterken. De mensen waren vermoeid en doodsbang, maar als zij niet voorwaarts gingen toen Mozes tegen hen beval om verder te gaan, zou God nooit het pad voor hen hebben geopend. Het was "oor geloof" dat zij "door de Rode Zee zijn gegaan als over droog land" (Hebreeën 11:29). Door naar het water toe te marcheren, hebben ze laten zien dat zij het woord van God geloofde, zoals gesproken door Mozes. Ze deden alles wat in hun macht te doen was, en toen heeft de Almachtige van Israel de zee geopend en maakte Hij een pad voor hun voeten.

"Voorwaarts" is het woord van de Heer aan ons. Misschien ziet u het einde vanaf het begin niet; niettemin, bid, geloof, en ga voorwaarts, niet in zelfvoorziening en zelfverheffing, maar gevuld met hoop en moed, verzekerd dat de Heer uw helper en beschermer is. Engelen van de hemel bewaken Zijn trouwe mensen. Als Zijn volk op de weg van de Heer zal blijven, zullen zij alle benodigde hulp ontvangen. Laat God geprezen en verhoogd worden. Laat de mens in nederigheid wandelen voor Zijn aangezicht.

Tot het einde der tijden zal de kerk moeten strijden met moeilijkheden, zodat het werk van God puur en rein, onbezoedeld door fraude of intriges kan opvallen. Laat Zijn volk in Hem geloven, en volgens Zijn raadgevingen. Zij worden toegestaan om te worstelen met moeilijkheden, maar in antwoord op bescheiden gebed, zal de Heer Zich openbaren als een God die in elk noodsituatie bevrijding brengt. Het grote werk dat in de laatste dagen uitgevoerd moet worden, lijkt langzaam te bewegen, maar de Heer bereidt de weg voor degenen die op zoek gaan naar Zijn wijsheid van boven, degenen die bereid zijn, Zijn weg te wandelen.

Gods belofte aan Zijn kerk zal voor altijd staan. Hij zal haar tot een eeuwige voortreffelijkheid maken, een vreugde voor vele generaties. Er is geen grens aan Zijn macht. Onze verbondhoudende Redder verenigt de almacht van de Koning der koningen met de tedere zorg van een trouwe Herder. Degene die gekozen heeft voor Christus, heeft zichzelf verenigd met een macht, die geen menselijke wijsheid of kracht ten val kan brengen. -RH 10-8-03, ¶1-2, 6-8, 11-17

==== Les 1: 31 december-6 januari ::: De Drie-enige God

Het hemelse trio bestaat uit drie levende personen. Zij die Christus door een levend geloof aannemen, worden in de naam van deze drie grote machten – de Vader, de Zoon en de Heilige Geest – gedoopt en deze machten zullen samenwerken met de gehoorzame onderdanen van de hemel in hun inspanningen om het nieuwe leven in Christus te leiden. -Ev 615,1

Sabbat 31/12 (Verwachting van barmhartigheid: Judas 20, 21)

Dit is de tijd dat de dienstknechten van God met niet aflatende ijver moeten werken om de derde engelboodschap naar alle delen van de wereld te brengen. Het werk van deze boodschap breidt zich uit, zowel dichtbij als veraf. Toch mogen we niet tevreden zijn, maar moeten we ons haasten om de waarheid over de eeuwig blijvende wet van Jehova naar nog duizenden mensen meer te brengen. De boodschap moet worden verkondigd vanuit al onze scholen en universiteiten, vanuit al onze drukkerijen en onze gezondheidsinstellingen. Overal moet het volk van God opgewekt worden om mee te werken aan het grote, indrukwekkende werk dat voorgesteld wordt door de eerste, tweede en derde engelboodschap. Deze laatste waarschuwing voor alle bewoners van deze aarde is bedoeld om de mensen het belang te laten zien dat God hecht aan Zijn heilige wet. De waarheid moet zo duidelijk naar voren worden gebracht, dat iedere overtreder die het hoort, het belang van gehoorzaamheid aan het sabbatsgebod zal kunnen begrijpen. (Judas 3, 4, 17-21 aangehaald).

Het volk dat zegt te geloven in de spoedige wederkomst van Christus om deze wereld te oordelen, zou klaar wakker moeten zijn voor deze gebeurtenis. Zij zou hun eigen harten en levens moeten onderzoeken om na te gaan of zij zich in de toestand bevinden waartoe Judas, de dienstknecht van Christus, hen roept. Artsen en predikanten zouden er zeker van moeten zijn dat ze zelf de geboden van God houden, want dit moeten zij doen als zij gered willen worden in het koninkrijk. Als wij de hemel verliezen, dan verliezen we alles. Laat ons dan, in deze tijd van beproeving, alles uit onze karakters verwijderen wat ons buiten de stad Gods zou kunnen houden. Laat ons eraan denken dat onze harten en onze geest gezuiverd moeten worden door gehoorzaamheid aan de waarheid.

Ik moedig mijn broeders en zusters aan om hun Bijbels te lezen zoals ze die nog nooit gelezen hebben. De bewijzen dat we in de laatste dagen leven, worden in onze eigen gelederen aangedragen. Sommigen die zelfgenoegzaam zijn geworden en de raad van de Here hebben verworpen, worden overgegeven om hun eigen menselijk oordeel te volgen. Laten zij, die door de woorden en werken van zulke mensen werden beïnvloed, de tekenen der tijden onderkennen en in deze personen juist de mensen zien waarvoor de apostelen ons hebben gewaarschuwd. En wanneer we deze voorspellingen in vervulling zien gaan voor onze eigen ogen, mogen wij er dan toe worden gebracht de Schrift nog ernstiger te bestuderen en vastbesloten te zijn om het woord van de levende God te geloven en te onderwijzen.

-RH 3-26-08, ¶ 3, 10-12

- AUCR 6-1-02; RH 7-1-02; YI 10-22-96

Zondag 1/1 (Het Eén zijn van God; Exodus 3: 13-15; Deuteronomium 6: 4; Genesis 2: 24; Jakobus 2: 19; 1 Korintiërs 8: 4)

Maar hoewel Gods Woord over de menselijkheid van Christus spreekt toen Hij hier op aarde was, spreekt het ook overtuigend over Zijn bestaan vooraf. Het Woord bestond als een goddelijk wezen, zelfs als de eeuwige Zoon van God, in eensgezindheid en eenzijn met Zijn Vader. Van de eeuwigheid was Hij de Middelaar van het verbond, Degene waarin alle volkeren op aarde, zowel Jood als heiden, als zij Hem aanvaardden, zouden worden gezegend. "Het Woord was bij God en het Woord was God" (Johannes 1: 1). Voordat mensen of engelen werden geschapen was het Woord bij God, en was het Woord God...

De Here Jezus Christus, de goddelijke Zoon van God, bestond van eeuwigheid, een onderscheiden persoon, maar toch één met de Vader. Hij was de onovertroffen heerlijkheid van de hemel. Hij was de bevelhebber van de hemelse wezens en het aanbeden eerbetoon van de engelen werd door Hem aangenomen als iets waar Hij recht op heeft. Dit deed niets af aan God. "De HEERE bezat Mij *aan* het begin van Zijn weg, *al vóór* Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde *er was*" (Spreuken 8: 22, 23 HSV; Spreuken 8: 25-27 aangehaald)

Er is licht en heerlijkheid in de waarheid dat Christus één was met de Vader voordat de aarde werd gegrondvest. Dit is het licht dat schijnt in een duistere plaats, en die het luisterrijk maakt met goddelijke, oorspronkelijke heerlijkheid. Deze waarheid, die zelf oneindig mysterieus is, verklaart andere verborgen en anderszins onverklaarbare waarheden, terwijl het ingesloten is in licht, onbenaderbaar en onbegrijpelijk...

Christus bewerkte een verlossing voor de mens door Zijn gehoorzaamheid aan alle geboden van God. Dit werd niet gedaan door vanuit Zichzelf naar een ander te gaan, maar door de menselijke natuur op Zich te nemen. Zo gaf Christus aan de menselijke natuur een bestaan vanuit Zichzelf. Het brengen van de menselijke natuur in Christus, het brengen van het gevallen geslacht tot eenheid met de goddelijke natuur, dit is het werk van verlossing. Christus nam de menselijke natuur aan, opdat de mens één met Hem zou zijn zoals Hij één is met de Vader, opdat God de mens zou liefhebben zoals Hij Zijn eniggeboren Zoon liefheeft, opdat de mens deel zou hebben aan de goddelijke natuur en volkomen zou zijn in Hem.

De Heilige Geest, die uitgaat van de eniggeboren Zoon van God, verbindt de mens, lichaam, ziel en geest aan de volmaakte, goddelijk-menselijke natuur van Christus. Deze eenwording wordt voorgesteld door de eenheid van de wijnstok en de ranken. De sterfelijke mens wordt verbonden aan het menselijkheid van Christus. Door het geloof wordt de menselijke natuur gelijk aan de natuur van Christus. Wij worden één gemaakt met God in Christus.

-RH 4-5-06, ¶ 5, 7, 8, 15, 16

- RH 5-2-93; ST 7-22-08; 1SP 168-173; 1SM 246-249; 3SG 187-193

Maandag 2/1 (De goddelijkheid van Christus; Filippenzen 2: 6; Hebrëeën 1: 8, 9; Matteüs 13: 41; Marcus 2: 5-10; Matteüs 25: 31-46; 14: 33, 28: 9; Lucas 24: 50-52; Johannes 9: 35-38; Handelingen 14: 8-18; Johannes 19: 7; Matteüs 26: 63-65)

“Dit sprak Jezus en Hij hief zijn ogen ten hemel en zeide: Vader, de ure is gekomen; verheerlijk uw Zoon, opdat uw Zoon U verheerlijkte” (Johannes 17: 2-5 aangehaald).

Dit is een duidelijke uitspraak over het voorbestaan van Christus. Hoe kon Hij dan heerlijkheid hebben bij de Vader eer de wereld werd geschapen, als Hij geen bestaan had voordat Hij de menselijke natuur aannam? Dit is een groots onderwerp om over na te denken voor een ieder die naar waarheid zoekt...

Christus bidt niet voor de openbaring van de heerlijkheid van de menselijke natuur, want die menselijke natuur heeft nooit een bestaan gehad in Zijn bestaan voor Zijn menswording. Hij bidt tot Zijn Vader over de heerlijkheid in Zijn eenzijn met God. Hij bidt het gebed van een Middelaar, de gunst waar Hij om vraagt, is de openbaring van die goddelijke heerlijkheid die Hij bezat toen Hij één was met God. Laat de bedekking verwijderd worden, zegt Hij, en laat Mijn heerlijkheid verschijnen, de heerlijkheid die Ik bezat bij U voor de wereld er was...

Maar ook al werd de goddelijke heerlijkheid van Christus voor een poosje bedekt en verscholen doordat Hij de menselijke natuur aannam, toch hield Hij niet op God te zijn toen Hij mens werd. Het menselijke kwam niet in de plaats van het goddelijke, noch het goddelijke in plaats van het menselijke. Dit is het geheimenis der godsvrucht. De twee uitdrukkingen menselijk en goddelijk waren, in Christus, innig en onafscheidelijk één en toch hadden zij een onderscheiden individualiteit. Ook al verootmoedigde Christus Zich door mens te worden, toch bezat Hij nog steeds de Godheid. Zijn Godzijn kon niet verloren gaan terwijl Hij getrouw en waarachtig stond aan Zijn loyaliteit. Omgeven door verdriet, lijden en zedelijke verontreiniging, veracht en verworpen door de mensen aan wie de geheimenissen van de hemel waren toevertrouwd, kon Jezus toch nog over Zichzelf spreken als de Zoon des mensen in de hemel. Hij was gereed om opnieuw Zijn goddelijke heerlijkheid op te nemen wanneer Zijn werk op aarde was gedaan.

Christus' hemelvaart, omgeven door een wolk van hemelse engelen, verheerlijkte Hem. Zijn verborgen heerlijkheid straalde uit met alle helderheid die de sterfelijke mens kon verdragen en toch in leven blijven. Hij kwam naar deze wereld als een mens, Hij steeg op naar Zijn hemelse thuis als God. Zijn menselijk leven was vol zorg en verdriet, omdat Hij wreed werd afgewezen door diegenen voor wie Hij gekomen was om hen te verlossen. Maar het werd mensen toegestaan Hem bekrachtigd te zien, Hem te aanschouwen terwijl Hij opsteeg in heerlijkheid en overwinning, omgeven door een escorte van engelen. Dezelfde heilige wezens die Zijn komst naar de wereld aankondigden mochten Hem begeleiden bij Zijn hemelvaart. En zij mochten een triomfantelijke intocht eisen voor het koninklijke en verheerlijkte Wezen. (Psalm 24: 7 aangehaald)

-ST 5-10-99, ¶ 1-3, 11, 15

• 8MR 182-185; DA 506-509; 21MR 418-419; 5T 746-749; 7ABC 446-449; LHU 76, 251

Dinsdag 3/1 (De Heilige Geest; Genesis 2: 1; Matteüs 28: 19; Marcus 1: 9-11; Lucas 1: 35; 4: 18; Matteüs 12: 28; Johannes 14: 16, 17; 20: 22; Galaten 2: 20; Kolossenzen 1: 27; Handelingen 5: 1-11)

De Heilige Geest is de vertegenwoordiger van Christus, maar ontdaan van de persoonlijkheid van de menselijkheid en onafhankelijk daarvan. Omdat Christus gehinderd werd door Zijn menselijkheid, kon Hij niet overal persoonlijk aanwezig zijn. Daarom was het in hun belang dat Hij naar de Vader zou gaan en de Geest zou sturen als Zijn opvolger op aarde. Dan zou niemand enig voordeel hebben de plek, waar hij zich bevindt of zijn persoonlijk contact met Christus. Door de Heilige Geest zou de Heiland voor iedereen toegankelijk zijn. In dit opzicht zou Hij dichterbij hen zijn dan als Hij niet opgevaren was naar de hemel.

De Trooster wordt "De Geest van waarheid" genoemd. Het is Zijn werk om de waarheid te definiëren en te handhaven. In de eerste plaatst woont Hij in het hart als de Geest der waarheid en zo wordt Hij de Trooster. Er is troost en vrede in de waarheid, maar er kan geen echte vrede of troost worden gevonden in leugens. Juist door verkeerde theorieën en tradities krijgt Satan de macht over de geest. Door de mensen op onjuiste maatstaven te wijzen, vervormt hij hun karakter. De Heilige Geest spreekt tot het verstand door de Schriften en drukt waarheid op het hart. Zo legt Hij dwaling bloot en verwijdert het uit de ziel. Het is door de Geest van waarheid, die werkt door het Woord van God, dat Christus Zijn uitverkoren volk aan Zichzelf onderwerpt.

In het beschrijven van het dienstwerk van de Heilige Geest aan de discipelen, trachtte Jezus hen te inspireren met de vreugde en de hoop die Zijn eigen hart inspireerden. Hij verheugde Zich, vanwege de overvloedige hulp waarin Hij had voorzien voor Zijn gemeente. De Heilige Geest was de hoogste van alle gaven die Hij Zijn Vader kon vragen voor de verheffing van Zijn volk. De Heilige Geest zou gegeven worden als een middel tot vernieuwing en zonder dit zou het offer van Christus niets uitgehaald hebben. De macht van het kwaad was in de loop der eeuwen toegenomen en de onderwerping van mensen aan deze satanische gevangenschap was verbazingwekkend. De zonde kon alleen weerstaan en overwonnen worden door de machtige werking van de derde persoon van de Godheid. Hij zou niet komen met aangepaste kracht, maar in de volheid van goddelijke kracht. De Geest maakt effectief wat door de Verlosser van de wereld is uitgewerkt. Het is door de Geest dat het hart zuiver wordt gemaakt. Door de Geest wordt de gelovige een deelhebber aan de goddelijke natuur. Christus heeft Zijn Geest gegeven als een goddelijke kracht om alle geërfde en ontwikkelde neigingen tot het kwade te overwinnen en om Zijn eigen karakter op Zijn gemeente te drukken.

Jezus zei over de Heilige Geest: "Hij zal Mij verheerlijken." De Heiland kwam om de Vader te verheerlijken door een openbaring van Zijn liefde, zo zou de Geest Christus verheerlijken door Zijn genade aan de wereld te openbaren. Precies hetzelfde beeld van God moet in de mensheid weer voortgebracht worden.

-RH 11-19-08, ¶ 3-6

• 4MR 329-334; Ev 614-617; 7ABC 441-442; LHU 191; FLB 52; UL 51; HP 336

Woensdag 4/1 (In Eenheid en Gelijkheid; Genesis 1: 26, 27; 11: 7, 8; Jesaja 6: 8; Handelingen 2: 33; 1 Petrus 1: 1-3; 2 Korintiërs 1: 20-22; 13: 14)

De Vader kan niet beschreven worden door de dingen van deze aarde. De Vader is al de volheid van de Godheid lichamelijk en Hij is onzichtbaar voor sterfelijke ogen. De Zoon is al de volheid van de Godheid geopenbaard. Het Woord van God verklaart dat Hij "de afdruk van zijn wezen" is. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Johannes 3: 16). Hier wordt de persoonlijkheid van de Vader getoond.

De Trooster die Christus beloofde te sturen nadat Hij opgevaren was naar de hemel, is de Geest in al de volheid van de Godheid, die de kracht van goddelijke genade openbaart aan een ieder die Christus aanneemt en gelooft in Hem als een persoonlijke Verlosser. Er zijn drie levende personen van het hemelse trio. In de naam van deze drie machten – de Vader, de Zoon en de Heilige Geest - worden zij, die Christus aannemen door levend geloof, gedoopt. En deze drie machten zullen samenwerken met de gehoorzame onderdanen van de hemel in hun inspanningen om het nieuwe leven in Christus te leven.

Wat moet de zondaar doen? – In Christus geloven. Hij is het bezit van Christus, gekocht door het bloed van Gods Zoon. Door toets en beproeving verlost de Heiland menselijke

wezens uit de slavernij der zonde. Wat moeten wij dan doen om gered te worden van de zonde? – Geloven in de Here Jezus Christus als de zonde vergevende Heiland. Een ieder die zijn zonde belijdt en zijn hart verootmoedigt zal vergeving ontvangen. Jezus is zowel de zonde vergevende Heiland als de eniggeboren Zoon van de eeuwige God. De vergeven zondaar wordt met God verzoend door Jezus Christus onze Verlosser van zonde. Terwijl hij zich houdt aan de weg van heiligheid, is hij een voorwerp van Gods genade. Er wordt hem volledige redding, blijdschap en vrede gebracht en de ware wijsheid die van God komt.

Geloof in het verzoenende bloed van Jezus Christus is de verzekering van vergeving. Christus kan alle zonde reinigen. Een dagelijks, eenvoudig vertrouwen op die macht, zal iemand scherpzinnige wijsheid geven om te onderscheiden wat zijn ziel uit de slavernij der zonde zal houden in deze laatste dagen. Door geloof en gebed, door de kennis van Christus moet hij zijn eigen verlossing uitwerken.

De Heilige Geest herkent en leidt ons in alle waarheid. God heeft Zijn eniggeboren Zoon gegeven, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Christus is de Heiland van zondaren. Het sterven van Christus heeft de zondaar verlost. Dit is onze enige hoop. Als wij onszelf volledig overgeven en de verdiensten van Christus ten uitvoer brengen, zullen wij de prijs van het eeuwige leven verkrijgen. (1 Johannes 2: 23 aangehaald).

-BTS 3-1-06, ¶ 1-6

- SpTB07 62-64; HP 336

Donderdag 5/1 (De Drie-eenheid en Verlossing; Johannes 14-16)

De Here heeft aan ieder mens zijn werk gegeven, en hij moet ruimte hebben om te werken. Indien iemand onwetend is over de manieren en middelen om het werk te doen, heeft de Here voorzien in een Leraar. Jezus zegt: “maar de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb” (Johannes 14: 26). Er wordt veel te weinig gesproken over de doeltreffendheid waarin God heeft voorzien voor iedere ziel die de Here Jezus Christus aanneemt.

De eeuwige Vader, de Onveranderlijke, gaf zijn eniggeboren Zoon, rukte Hem los van Zijn boezem, die de afdruk van Zijn wezen was en stuurde Hem naar deze aarde om te laten zien hoeveel Hij de mensheid lief had. Hij is gewillig om meer, “oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen” (Ef. 3: 20). Een geïnspireerde schrijver stelt een vraag die diep zou moeten doordringen in ieder hart: “Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?” (Romeinen 8: 32). Zal niet iedere gelovige in Jezus Christus zeggen: “Aangezien God zoveel voor ons gedaan heeft, zullen wij dan niet, omwille van Christus, onze liefde aan Hem tonen door onze gehoorzaamheid aan Zijn geboden, door daders te zijn van Zijn woord, door onszelf zonder voorbehoud te wijden aan Zijn dienst?”

Waar is het geloof van hen die zeggen dat ze Gods volk zijn? Zullen zij ook behoren bij die groep over wie deze vraag aan Christus werd gesteld: “Doch, als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde?” (Lucas 18:8). Jezus stierf om ons te verlossen van de vloek van de zonde en van de zonde zelf en zullen wij Hem dan slechts een zwak gedeelte geven van die krachten waarvoor Hij zulk een oneindige prijs heeft betaald om ze los te kopen uit de handen van de vijand van onze zielen?

(2 Korintiërs 8: 9 aangehaald). Hij in wie al “de volheid der Godheid lichamenlijk woont,” daalde af naar onze wereld, vernederde Zichzelf door Zijn goddelijkheid te bekleden met menselijkheid, opdat Hij door mens te zijn het menselijke geslacht zou kunnen bereiken. Terwijl Hij het menselijke geslacht omarmt met Zijn menselijke arm, omvat Hij de troon van God met zijn goddelijke arm, zo verenigt Hij menselijkheid met goddelijkheid. De Majesteit des hemels, de Koning der heerlijkheid, daalde stap voor stap af op het pad van vernedering totdat Hij het laagst mogelijke punt bereikte in de menselijke ervaring, en waarom? Opdat Hij in staat zou zijn om zelfs de laagsten van de mensheid te bereiken, ook al zijn ze verzonken in de allerlaagste ontaarding, opdat Hij in staat zou zijn om hen op te heffen tot de hoogste hemelen. Hij heeft beloofd: “Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon” (Openbaring 3: 21). Wonder boven wonder! De mens, een schepsel van de aarde, stof, verheven tot de troon van de Koning van het universum! Wonderbaarlijke liefde! Onuitsprekelijke, onbegrijpelijke liefde!

-RH 7-9-95, ¶ 13-16

- RH 4-11-99, 10-1-01; ST 9-27-99; 21MR 131-133

Vrijdag 6/1 (Onze Schitterende Hoop; Johannes 14: 16-18, 26)

Van alle mensen op de aarde heeft de wereld het meeste behoefte aan de ware christen. Maar hoewel ze in de wereld zijn, mogen zij niet van de wereld zijn. De Heiland bad: "Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze" (Johannes 17: 15). De godsdienst van de Bijbel moet in deze wereld geopenbaard worden, opdat zielen ertoe kunnen worden gebracht om Christus, het Licht der wereld, te onderscheiden. Wanneer licht geopenbaard wordt, kunnen wij aan alle duisternis ontkomen door het volgen van dat licht, want Hij heeft gezegd: "Wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben" (Johannes 8: 12). De stralen van het Licht des levens, die schijnen van de Here Jezus stellen de mensheid in staat om hun plaats te veroveren, met succes oorlog te voeren, en te triomferen over de machten der duisternis. Dit heerlijke Licht openbaart de overvloedige ingang tot het koninkrijk van onze Here en Heiland Jezus Christus. Wandelend in haar stralen vinden wij daar vrije toegang.

De grote Generaal leidt niet slechts enkele soldaten, maar de Vorst van het heer des Heren leidt de legers van zowel de hemel als de aarde in de strijd en zij rukken op tot een heerlijke overwinning. Iedere soldaat moet de hele wapenrusting van God aandoen en moedig strijden, terwijl hij beseft dat hij ten aanschouwen van het onzichtbare universum strijdt. Als het leger des Heren bevelen zullen gehoorzamen, zullen zij bemerken dat zij beïnvloed zijn door de Heilige Geest om de werken Gods te werken. Het strijdtoneel wordt verheerlijkt door het licht dat schijnt vanaf het kruis van Golgotha.

De belofte van de Heilige Geest was de meest schitterende hoop en de krachtigste troost die Christus aan zijn discipelen kon nalaten toen Hij opvoer naar de hemel. De waarheden van Gods Woord waren begraven geweest onder het vuilnis van verkeerde uitlegging, de regels van mensen. De uitspraken van sterfelijke wezens werden verheven boven het Woord van de levende God. Onder de verlichtende kracht van de Heilige Geest, scheidde de apostelen waarheid van verkeerde theorieën, en gaven het volk het Woord des levens...

De Heilige Geest laat nooit een ziel zonder hulp die op Jezus ziet. Het neemt van de dingen van Christus en toont hen aan de onderzoeker. En als het oog op Christus blijft gericht, houdt het werk van de Geest niet op totdat de ziel veranderd is naar Zijn beeld. Door de genadevolle invloed van de Heilige Geest wordt de zondaar veranderd in geest en voornemen, totdat hij één wordt met Christus. Zijn liefde voor God neemt toe, hij hongert en dorst naar gerechtigheid en door Christus te aanschouwen, wordt hij verandert van heerlijkheid tot heerlijkheid, van karakter tot karakter en wordt steeds meer zoals zijn Meester. Christus krijgt in hem gestalte, en door Zijn Geest vervuld Hij de belofte "Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten" (Hebreeën 13: 5). "Maar de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb" (Johannes 14: 26).

-ST 9-27-99, ¶ 1, 9

Verdere studie: DA 19

====Les 2: 7-13 Januari : In het begin

Het universum bevat één groot meesterwerk van oneindige Wijsheid in de ontelbare verscheidenheid van Zijn grote werken, die, in hun oneindige gevarieerdheid, een volmaakt geheel vormen. -YI 8-19-97, 5

Sabbat 7/1 (Heeft alles geschapen; Kolossenzen 1:16)

Jezus Christus was het licht der wereld, want "in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen" (Kolossenzen 1: 16-23 aangehaald).

Indien Christus dacht dat het nodig was, had Hij de ogen van Zijn discipelen geopend voor verborgenheden die alle ontdekkingen van de menselijke geest in de schaduw zouden hebben gesteld en uit het zicht zouden laten verdwijnen. .. Hij had verborgenheden kunnen ontsluiten, die de menselijke geest tevergeefs had getracht te ontdekken. Hij had de mensen een boom der kennis kunnen geven, waarvan zij in alle eeuwigheden hadden kunnen plukken, maar dit werk was niet essentieel voor de redding van hun zielen, terwijl de kennis van Gods karakter dat wel was. Zoals het nu is, hebben mensen echter hun tijd en talenten gewijd aan het najagen

van bepaalde soorten kennis, enkel om hun nieuwsgierigheid te bevredigen en ze hebben de gewichtige onderwerpen verwaarloosd die duidelijk zijn geopenbaard en welke betrekking hebben op hun eeuwige belangen.

Jezus, de Heer des levens en heerlijkheid, kwam om de boom des levens te planten voor het menselijke gezin en om de leden van het gevallen geslacht uit te nodigen te eten en verzadigd te worden. Hij kwam om aan hen te openbaren wat hun enige hoop was, hun enige geluk, zowel in deze wereld als in de toekomstige. "Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt" (Johannes 3:16). Hij stond niet toe dat ook maar iets Hem afleidde van het werk waarvoor Hij was gekomen. Hij wist dat mensen vele bedenksels zouden zoeken en de verbeelding van hun eigen hart zouden volgen. Hij wist dat zij hun door God gegeven intelligentie zouden gebruiken om zichzelf te behagen en verheerlijken, dat zij God zouden vergeten en de kennis van Zijn weg en wil zouden verliezen. Jezus zag dat mensen het nodig hadden dat hun geest tot God werd getrokken, opdat zij bekend zouden worden met Zijn karakter en de gerechtigheid van Christus zouden verkrijgen die voorgesteld wordt in Zijn heilige wet. Hij wist dat het noodzakelijk was dat de mensen een getrouwe voorstelling kregen van het goddelijke karakter, opdat zij niet misleid zouden worden door de verkeerde voorstellingen van Satan, die zijn duivelse schaduw geworpen heeft op het pad van mensen. Hij heeft God voor hen bekleed met zijn eigen satanische karaktereigenschappen.

-ST 5-1-93, ¶ 1-3

- SW 9-24-07; ST 4-4-06; YI 11-11-97; AA 471-473; LHU 50

Zondag 8/1 (De Scheppingsweek; Genesis 1: 1, 2, 6-8, 16, 20-23, 9-13; 2: 1-3; Matteüs 19: 4; Exodus 20: 8-11; 1 Timoteüs 2: 13; Jesaja 40: 26)

Ware liefde is niet alleen maar een gevoel of een emotie. Het is een levend beginsel, een beginsel dat openbaar gemaakt wordt door handelingen. Ware liefde zal het leven beheersen, waar het ook is. Zo is het ook met de liefde van God. "God is liefde," en in al Zijn werken, in al Zijn handelen met de mensen, wordt Zijn karakter geopenbaard.

God maakte Zijn liefde openbaar in het scheppingswerk. Toen de aarde werd geschapen, was zij heilig en prachtig. God verklaarde het "zeer goed". Iedere bloem, iedere struik, iedere boom, voldeed aan de bedoeling van de Schepper. Alles waar het oog op rustte was lieflijk, en vervulde de geest met gedachten aan de liefde van God. Ieder geluid was muziek, in volmaakte harmonie met de stem van God.

De dingen in de natuur, waar wij heden ten dage op zien, geven ons slechts een zwakke indruk van de schoonheid en heerlijkheid van Eden, maar toch verkondigt de natuurlijke wereld met onmiskenbare stem de liefde van God. Zelfs nu "is de aarde vol van de goedertierenheid des HEREN" (Psalm 33: 5). Zij laat nog steeds de werken van de grote Meester Kunstenaar zien. Zij verklaart dat Eén almachtig in kracht, groot in goedheid en genade, alle dingen heeft geschapen.

De groene velden, de statige bomen, het vreugdevolle zonlicht, de wolken, de dauw, de plechtige stilte van de nacht, de glorie van de sterrenhemel, en de maan in haar schoonheid, leggen allen getuigenis af van Zijn wonderwerkende kracht. Er is geen regendruppel die valt, en geen straal van licht die wordt geworpen op onze ondankbare wereld, zonder dat het getuigt van Gods grote verdraagzaamheid en Zijn grote liefde...

De gave van God aan de mensen is niet te berekenen. Niets werd er teruggehouden. God liet niet toe dat er gezegd kon worden dat Hij meer had kunnen doen, of aan de mensheid een grotere mate van liefde had kunnen openbaren. In de gave van Christus, gaf Hij heel de hemel...

God hield zelfs het offer van Zichzelf niet achter, opdat deze verlossing ons deel mocht zijn. Hij gaf Zichzelf in Zijn Zoon. De Vader leed met Zijn Zoon in al Zijn vernedering en pijn. Hij leed toen Hij zag dat de Zoon van Zijn liefde werd veracht en afgewezen door diegenen die Hij kwam verheffen, veredelen en redden. Hij zag Hem terwijl Hij aan het kruis hing, bespot en beschimpt door de omstanders en Hij verborg als het ware Zijn gezicht voor Hem. Hij zag Christus de zonden van de wereld dragen, Zijn sterven in de plaats van de zondaar. Het menselijke hart kent de liefde van een ouder voor zijn kind. Wij weten wat de liefde van een moeder kan doen en lijden voor haar geliefde. Maar nooit kan het hart van de mens de diepte peilen van Gods zelfopoffering.

-AUCR 6-1-00, ¶ 1-4, 8, 11

• RH 8-18-10, 8-25-10; YI 8-19-97; BEcho 5-21-00; PP 46-48; DA 281-283; MH 429-438; 6MR 30-33; FLB 37

Maandag 9/1 (Het hart van de Schepper; Job 38: 4-7; Deuteronomium 32: 10, 11; Matteüs 23:37)

Dus door de schepping moeten wij de Schepper beter leren kennen. Het boek der natuur is een groot studieboek dat wij samen met de Bijbel moeten gebruiken om anderen te onderwijzen over Zijn karakter en de verloren schapen terug te leiden naar Gods kudde. Terwijl Gods werken worden bestudeerd, dringt de Heilige Geest Zich met overtuiging op. Logisch redeneren brengt geen overtuiging. Wanneer de geest niet zozeer verduisterd is dat men God niet kent, wanneer het oog niet te zeer verzwakt is om God te zien of het oor te zeer is verstopt om Zijn stem te horen, wordt de diepere betekenis duidelijk en dringen de prachtige, geestelijke waarheden van het geschreven Woord door tot het hart.

In deze lessen, rechtstreeks uit de natuur genomen, is een eenvoud en zuiverheid die ze van onschatbare waarde maakt...

Christus' doel met het onderwijzen door gelijkenissen was rechtstreeks in overeenstemming met het doel van de sabbat. God heeft aan de mensen het gedenkteken van Zijn scheppingsmacht gegeven, opdat zij Hem in de werken van Zijn handen zouden kunnen ontdekken. De sabbat vraagt ons de heerlijkheid van de Schepper te zien in zijn geschapen werken. Omdat Hij dit wilde doen, verbond Jezus zijn kostbare lessen met de schoonheid van natuurlijke dingen. Op de geheiligde rustdag moeten wij meer dan op andere dagen de boodschap bestuderen waar Hij ze heeft gesproken, in de velden, de bossen, onder de open hemel, tussen gras en bloemen. Wanneer wij het hart der natuur naderen, maakt Christus Zijn tegenwoordigheid aan ons merkbaar en spreekt Hij tot ons van Zijn vrede en liefde.

En Christus heeft Zijn onderricht niet alleen verbonden met de rustdag, maar ook met de werkweek. Hij heeft wijsheid voor iemand die ploegt en zaait. In het ploegen en zaaien, het bewerken van de grond en het oogsten, leert Hij ons zien hoe de genade in het hart werkzaam is. Zo wil Hij dat wij in elke vorm van nuttige arbeid en elke bezigheid in het leven een les van goddelijke waarheid ontdekken. Dan zal ons dagelijkse werk niet langer al onze aandacht opeisen en ons God doen vergeten. Het zal ons juist blijven herinneren aan onze Schepper en Verlosser. De gedachte aan God zal als een rode draad lopen door onze huiselijke plichten en bezigheden. De heerlijkheid van Zijn aanschijn zal voor ons weer op de natuur rusten. Wij zullen steeds nieuwe lessen leren van hemelse waarheden en opgroeien naar het beeld van Zijn reinheid. Op deze wijze zullen wij door de Here onderwezen worden en op de plaats waar wij ons werk hebben, zullen wij in God blijven (Jesaja 54:13; 1 Kor. 7:24).

-COL 24-27

• ST 10-8-94, 4-24-93, 1-1-80; DA 281-283; COL 286 -289; TM 135-137; Mar 371-372; AG 102; RC 68; FLB 37; ML 364

Dinsdag 10/1 (De hemelen verkondigen; Psalm 19; 92)

Wij hebben een oneindige God, hoog boven de hemelen, en toch boog Hij Zich neer om te wonen bij hem die zachtmoedig en nederig van geest is. Pas wanneer wij onze ogen afwenden van deze wereld kunnen wij de lichtstralen van de hemel ontwaren. Door het geloof komt het licht van een meer weergalozere heerlijkheid dan de wereld kan bieden over onze zintuigen. Hier zien wij slechts de zwakke stralen van dat wat er geopenbaard zal worden aan hen die God liefhebben...

Het medeleven van de oneindige God wordt naar de mens uitgedrukt in de zegeningen die Hij schenkt. De grootste, de wijste, en de gelukkigste mens die op de aarde leeft is degene die het meeste van God ziet in Zijn geschapen werken, die het dichtst met Hem wandelt in het dagelijkse leven. De man die met God wandelt, zal een invloed uitoefenen die de wereld beter zal maken omdat hij erin heeft geleefd. Het prachtige, evenwichtige, symmetrische karakter wordt ontwikkeld door persoonlijke uitvoering van plichten. Het karakter wordt gevormd door de nauwgezette aandacht voor de kleine dingen van het leven, hoffelijke vriendelijke daden, onzelfzuchtige liefdevolle daden. Vriendelijke woorden maken het leven mooi en edel, want daarin is de geest die de hemel vervult. ..

De opvallende figuren en beelden die God in de hemelen heeft gegeven, zouden onze zielen tot ontroering moeten brengen en onze gedachten moeten leiden tot het overdenken van de heerlijkheden van de hemel. Terwijl de geest zich daarmee bezig houdt, zal hij geen tijd vrij hebben voor wereldse voorstellingen, wereldse bedenkselen, en het verlangen naar wereldse

eer en onderscheiding. Terwijl we ons onderhouden met de God van de natuur, en met geheiligde ogen Zijn geschapen heerlijke dingen in de natuur overzien, zal het verlangen van het hart uitgaan naar hogere en heiliger verworvenheden.

De Hoge en Verhevene, die woont in eeuwigheid, vraagt en verdient onze hoogste gedachten en heiligste genegenheden. God is de bron van alle kracht. Vanuit Zijn oneindige liefde stromen zegeningen naar ieder schepsel dat naar Zijn beeld is gevormd. Onze hemelse Vader heeft glorieuze dingen in het uitspannel van de hemel gehangen, opdat de mensen een uitdrukking van Zijn liefde zouden hebben in de openbaring van Zijn wonderlijke werken. God wil niet dat wij onverschillig zijn voor de symbolen van de heerlijkheden van Zijn oneindige kracht in de hemelen. David verheugde zich in het overdenken van deze heerlijkheden. Hij schreef Psalmen die de Hebreeuwse zangers zongen ter ere van God. "De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspannel verkondigt het werk zijner handen; de dag doet sprake toestromen aan de dag,..." (Psalm 19: 2-5 aangehaald)

Al de heerlijkheden van de hemelen en alles wat lieflijk is in onze wereld zijn bedoeld om ons een juist begrip te geven van het karakter van God, de Schenker. De kracht, de waarheid en de heerlijkheid van het evangelie worden overal om ons heen ten toon gespreid om ons in overeenstemming en liefde te brengen met onze genadige Weldoener. .

-ST 12-12-78, ¶ 2, 4, 6-7, 15

- YI 3-24-98, 12-24-96, 4-4-05; GCDB 3-6-99; RH 11-8-98; 8T 256-261; PP 47-51; LHU 54

Woensdag 11/1 (Het kruis en de Schepping; Johannes 1: 1-13; 1 Korintiërs 15: 26; Romeinen 5: 12)

De goddelijke ziel van Christus was bewogen met oneindig medelijden voor de in het verderf gestorte mens. Terwijl zijn ellendige, hulpeloze toestand Hem voor ogen kwam en terwijl Hij zag dat hij door de overtreding van Gods wet onder de macht en beheersing van de vorst der duisternis was gevallen, stelde Hij het enige middel voor dat aanvaardbaar zou zijn voor God, en dat de mensen een nieuwe kans zou geven en hem opnieuw een kans zou verschaffen. Christus stemde ermee in om Zijn eer, Zijn koninklijk gezag en Zijn heerlijkheid bij de Vader achter te laten en Zichzelf te vernederen om mens te worden en de strijd aan te gaan met de machtige vorst der duisternis om de mens te redden. Door zijn vernedering en armoede zou Christus Zich vereenzelvigen met de zwakheden van het gevallen geslacht, en door standvastige gehoorzaamheid zou Hij de mens laten zien hoe Adams schandelijke fout hersteld kan worden en dat de mens door nederige gehoorzaamheid het verloren paradijs weer kan bereiken...

Welk een liefde! Wat een wonderbaarlijke neerbuigendheid! De Koning der heerlijkheid stelde voor om Zich te vernederen tot de gevallen mensheid! Hij zou zijn voeten plaatsen in de voetstappen van Adam. Hij zou de gevallen natuur van de mens nemen en de strijd aanbinden met de sterke vijand die over Adam had getriomfeerd...

Engelen werden in hun proeftijd misleid door Satan en door hem aangespoord tot de grote opstand in de hemel tegen Christus. Zij konden de toets niet doorstaan die hen werd opgelegd en zij vielen. Adam werd geschapen naar het beeld van God en ook aan hem werd een proeftijd gegeven. Hij bezat een volmaakt ontwikkeld lichaam. Al zijn vermogens waren op elkaar afgestemd. In al zijn gevoelens, woorden en daden was er een volkomen overeenstemming met de wil van zijn Maker. Nadat God iedere voorziening had getroffen voor het geluk van de mens, en in iedere behoefte had voorzien, beproefde Hij de trouw van Adam. Als het heilige paar gehoorzaam zou blijven, zou het geslacht na enige tijd gelijk gemaakt worden aan de engelen. Aangezien Adam en Eva deze toets niet doorstonden, stelde Christus voor om het vrijwillige offer te worden voor de mens...

Christus bood Zich vrijwillig aan om de goddelijke wet te handhaven en de heiligheid ervan te bewijzen. Hij mocht zelfs niet het kleinste onderdeel van haar eisen weg doen in het werk van de verlossing voor de mens, maar om de mens te kunnen redden en de heilige eisen en rechtvaardigheid van Zijn Vaders wet te handhaven, gaf Hij Zichzelf als een offer voor de schuld van de mens. Het leven van Christus deed in geen enkel opzicht iets af van de eisen van Zijn Vaders wet, maar door standvastige gehoorzaamheid aan al haar voorschriften en door te sterven voor de zonden van diegenen die haar hadden overtreden, bevestigde Hij haar onveranderlijkheid.

-RH 2-24-74, ¶ 23, 25-26, 31

- ST 10-8-94; COL 23-26; LHU 137

Donderdag 12/1 (Schepping en Herschepping; Jesaja 65: 17; 66: 22; 2 Petrus 3: 13; Openbaring 21: 4)

“Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here, en houdt niet vast aan het onreine. En Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige” (2 Korintiërs 6: 17, 18).

Hier worden de voorwaarden uiteengezet voor opname in het gezin van God. Wij moeten ons afscheiden van de vijanden van de Here. Zij die vastbesloten hun standpunt innemen op Gods woord en Zijn geboden gehoorzamen, zullen ouderwets en vreemd genoemd worden. Maar het was Gods bedoeling dat Zijn volk een apart volk zou zijn, ijverig in goede werken. Christus heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou verlossen uit alle ongerechtigheid, voor zichzelf een bijzonder volk reinigend ...

Johannes zegt: “En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn” (Openbaring 21:1-3). Dit is een blijde boodschap voor allen die God liefhebben. Maar is het iets om blij over te zijn voor diegenen die er vreugde in scheppen de geest te voeden met gewone en onbelangrijke dingen? Zij die geen vreugde vinden in het denken en spreken over God in dit leven, zullen ook niet genieten van het toekomstige leven, waar God altijd aanwezig is en woont te midden van Zijn volk. Maar zij die graag aan God denken, zullen in hun element zijn, terwijl zij de sfeer van de hemel inademen. Zij die op aarde de gedachten aan de hemel koesteren, zullen zich verheugen in haar heilige samenkomsten en genoegens. De profeet zegt: “En God zal alle tranen afwissen...” (Openbaring 21:4; 22:3, 4 aangehaald)

Zij die God liefhebben, zullen een intelligente kennis van Hem hebben. Het beeld van God zal stralen van de gezichten van Zijn dienstknechten, en zij zullen openlijk erkend worden als zonen en dochters van God. Toen zij in de wereld waren, beweerden zij niet dat zij zichzelf toebehoorden, en God plaatste Zijn zegel dat zij Hem toebehoorden. De hemel zal voor diegenen zijn die er met een diep verlangen naar verlangen, die zich inspannen in verhouding tot de waarde van datgene wat ze zoeken. De gedachten van hen die de hemel zullen bereiken, zullen gericht zijn op hemelse dingen, maar zij die vol zijn van de opwindende en het plezier van deze wereld, zullen helemaal geen liefde hebben voor God of de hemel. Oppervlakkige geesten en vleselijke harten houden van de dingen die aards, zinnelijk en duivels zijn.

-RH 5-13-90, ¶ 6-8

• ST 4-19-05, 12-5-95, 2-10-88, 8-22-06; RH 1-25-98, 7-20-97, 4-21-91; YI 8-20-96; MB 15-17; AA 601, 602; 3MR 83-87; LHU 355; UL 311; FLB 362; Mar 351

Vrijdag 13/1 (Gods wonderbaarlijke beloften; Openbaring 22: 1-4)

Wij zijn vreemdelingen en bijwoners op deze aarde, wij verwachten de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is. Het pad waarop wij reizen is smal en vraagt om de beoefening van zelfverloochening en offervaardigheid, maar God heeft ons niet achtergelaten zonder hulp. Hij heeft Zijn Woord gevuld met wonderbaarlijke beloften, om Zijn kinderen te versterken en aan te moedigen. In deze beloften neemt Hij de bedekking over de eeuwigheid weg en laat ons iets zien van een alles verre te bovengaand eeuwig gewicht van heerlijkheid dat bestemd is voor de overwinnaar...

“En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan” Openbaring 21: 1-4. (Openbaring 22: 1-4 aangehaald)

Overall langs het pad des levens plaatst God deze fraaie bloemen van beloften om onze reis op te fleuren. Maar velen weigeren ze te plukken, daarvoor in de plaats kiezen ze de dorens en de distels. Bij iedere stap huilen en treuren zij, terwijl zij zich kunnen verheugen in de Here.

Hoeveel vreugde zouden wij niet in ons leven hier kunnen brengen als we ons deze beloften zouden toe-eigenen. Wanneer we spreken over de woningen die Christus voor ons aan bereiden is, zullen we de kleine irritaties waar we iedere dag mee te maken hebben, vergeten.

Het is ons voorrecht om de gezangen van Sion nu te zingen, onze ogen te richten op het licht, hoop te brengen in onze harten en in de harten van anderen. God verlangt dat wij Zijn beloften verzamelen, zodat wij versterkt en verkwikt mogen worden. Laat ons de ogen van de vloek afwenden en ze richten op de genade waarin zo overvloedig is voorzien.

Er is voorzien in troost, bemoediging en ondersteuning voor iedere omstandigheid in het leven. Laten wij ons verheugen in de liefde van God. Laat ons Hem prijzen, die zulke koninklijk beloftes heeft gegeven. Laten deze beloftes onze harten in volkomen vrede bewaren. Jezus leeft. Zijn hand wijst ons de weg. Onze harten mogen voortduren gevuld zijn met die vrede die alle verstand te boven gaat, ja zelfs de vrede die Jezus schenkt. Laten wij ons de beloften van God eigen maken. In tijden van toetsing en beproeving zullen deze beloften voor ons vreugdevolle bronnen van hemelse troost zijn.

-ST 8-22-06, ¶ 1, 7-11

- YI 8-20-96; Ed 128-133; FLB 27

Verdere studie: ST 3-20-79; Ed 130; TM 136

==== Les 3: 14-20 januari ::: God als Verlosser

Het geschenk van God in zijn geliefde Zoon was de uiting van een onbegrijpelijk liefde. Het was het uiterste dat God kan doen om de eer van Zijn wet te behouden, en toch de overtreder te verlossen. - ST 12-30-89, 4

Sabbat 14/1 (Lied van Verlossing: Openbaring 5: 12)

Het hart van Christus is vol van onuitsprekelijk liefde voor iedere ziel die tot Hem komt. "Ik zeg u, dat er zo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negenenegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben. (Lukas 15:7). Jezus zei: "Zó bestaat bij uw Vader, die in de hemelen is, de wil niet, dat één dezer kleinen verloren gaat" (Matteüs 18:14). De liefde gemanifesteerd in Christus, onthult het ouderlijk karakter van de Vader; want God leed samen met Christus. De Zondedragers voor een gevallen wereld maakte de doornenkroon als een diadeem op zijn bloedende slapen. O koppige zondaar, die niet tot Christus wil komen dat u leven zou hebben, Jezus zal u missen. Hij wordt voorgesteld als de Goddelijke Herder, die de zoektocht maakt voor dat ene verloren schaap, dat Hij hem terug zou kunnen nemen en het een plaats geeft van toevlucht geven bij de negen en negentig. Jezus verlangt de zaligheid van iedere verloren ziel. Hij zegt: "Zó bestaat bij uw Vader, die in de hemelen is, de wil niet, dat één dezer kleinen verloren gaat" (Matteüs 18:14).

Lieve ziel, Jezus wil u in de hemel hebben, anders zou Hij nooit Zijn heerlijkheid hebben verlaten en naar onze wereld zijn gekomen om armoede, verdriet, misbruik, afwijzing en kruisiging te verduren. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:16). U die weigert te komen, uw naam zal niet in het boek des levens van het Lam te vinden zijn, maar op de lijsten van Satan, en in uw geval zal hij overwinnaar zijn over u. De Heer Jezus kwam om de ketens van slavernij van u af te breken, om een nieuw lied in uw mond te geven, tot lof voor God. Hij kwam zodat Hij U met vreugde aan de Vader zou kunnen voorstellen, en zeggen: "Vader, deze ziel is de mijne. Ik stierf om het te verlossen. Ik heb deze ziel op de palmen van mijn handen gegraven."

Niet alleen is er vreugde onder de engelen wanneer een ziel van de zonde wordt gered, maar de Verlosser en de Vader verheugen zich. Het verdriet van Jezus over een ongeredde wereld drukte op Zijn goddelijke ziel, en was een verdriet die eindigde met Zijn dood. Nu vertegenwoordigt Hij bij de Vader, met buitengewone vreugde, iedere ziel die berouw heeft en geloofd. Hij ziet de uitwerking van Zijn ziel, en is tevreden. En uiteindelijk zullen de Herder en Zijn schapen in de hemelse tehuizen zijn. Het werk zal voltooid zijn, en overwinning zal de degenen die gered zijn, kronen. Wanneer de verlost van de Heer naar Sion terugkeren, zal de verlost menigte zingen: "Het Lam, dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom, en de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof" (Openbaring 5:12).

-RH 3-17-96, 10-12

- ST 12-30-89; RH 6-4-95, 2-4-90, 11-26-03; BEcho 8-1-87; AA 599-602; MH 504-508; 3SP 250-255

Zondag 15/1 (Bij het Kruis; Romeinen 5:8; John 3:16, 17, 16:26, 27; Romeinen 1:18, 3:20)

De Heer die de wereld maakte, heeft het niet onbeheerd gelaten; Hij beheert Zijn zaken door Zijn almachtige macht. Dezelfde God die zo van de wereld hield, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwigdurend leeft, heeft de aankoop van het bloed van Christus niet aan de willekeur van de vijand van God en mensen overgelaten. Door het geven van de beste gave van de hemel aan de wereld, heeft Hij de hemel zelf gegeven. De liefde en de welwillendheid van God zijn niet opgehouden; Zijn genade is nog steeds gericht op de gevallen kinderen van Adam.

Door alle eeuwen heen, gedurende elk uur, is de liefde van God naar de wereld uitgeoefend, ondanks de ontaardheid van de mens; en toen de volheid des tijd was gekomen, werd de Godheid verheerlijkt door over de wereld een overstroming van genezende genade te gieten, die nooit belemmerd of ingetrokken zal worden totdat het plan van de zaligheid vervuld is. De Heer heeft een deur voor de wereld geopend, en niemand kan het dicht doen. Zo lief heeft God de wereld, dat door het geven van Zijn Zoon, die gelijk aan Hem was, Hij de hemel zelf niet kon onthouden. Door het grootste geschenk te geven, kon Hij niet onthouden wat minder was. "Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?" (Romeinen 8:32). "God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is" (Romeinen 5:10 aangehaald).

Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij het niet zou dulden dat gezegd kon worden dat Hij ons meer had kunnen geven, of een grotere mate van liefde voor de menselijke familie had kunnen uiten. Hij wist dat de grote uiting van liefde, weergegeven in het leven en de dood van de Zoon van God, de meest gevreesde jaloezie van Satan zou opwekken. De gave van Christus aan de wereld was meer dan te berekenen is, en geen macht kon concurreren met God door het geven van een geschenk dat de vergelijking met de waarde van hemels beste schat zou kunnen doorstaan.

De grootheid van dit geschenk was om de mens te voorzien van een onderwerp van dankbaarheid en lof dat voor tijd en eeuwigheid zou duren. Door Zijn alles in Christus te hebben gegeven, beroept God Zich op het hart, geest, ziel en sterkte van de mens. Door de schat waarin God heeft voorzien in de volledige gave van Christus, kunnen we uitroepen: "Hierin is liefde!"

... Iedere ziel, van de zonde vergeven, is waardevol in Zijn ogen, waardevoller dan de hele wereld. Het is gekocht tegen oneindige kosten, en Christus zal nooit de ziel verlaten voor wie Hij gestorven is.

-YI 12-13-94, ¶ 2-3, 5

- YI 1-6-98; ST 11-24-90, 8-27-02; 18MR 336-337; MH 65, 66; TMK 18; FLB 50

Maandag 16/1 (Het Evangelie in het Oude Testament; Genesis 3:15; Romeinen 16:20; Genesis 22:1-19)

Het was niet nodig om het werk van God in de schepping ongedaan te maken. Er was niets onvolmaakt, niets onvolledig. Hij sprak, en het gebeurde. Het stof van de grond waaruit de mens werd gevormd, was zuiver, en de adem van het leven die God in zijn neusgaten ademde, was heilig. Hij werd in Eden geplaatst, het hof van God, en de sfeer was onbezoedeld, van de zonnestrallen in de hemelen, die de aarde zegenden en bejubelden, tot de fonteynen en beken die de tuin besproeiden, was alles heilig, alles bekleed met de smetteloze zuiverheid en onovertroffen pracht, en in harmonie met het karakter van de Vader en de Zoon, door wie de werelden gemaakt werden, in Wie wij leven, en het leven is het licht der mensen. Maar in de overtreding van de mens, werden zowel de Vader als de Zoon onteerd. De mens beging de zonde, en zonde is de overtreding van de wet, die heilig, rechtvaardig en goed is. Door de zonde werd de tempel van God, die Hij had gebouwd voor Zijn eigen verblijf en heerlijkheid, teruggebracht tot een ruïne, is ingestort en in verval geraakt. Satan verleidde het heilige paar tot hun eigen vernietiging, en introduceerde een karakterelement dat gericht was tegen God en hun medewezens toe. Vóór de toetreding van de zonde, waren de harten van Gods kinderen gevuld met liefde jegens hun Schepper, en ze waren in harmonie met Zijn wil; maar door te bezwijken voor de verleider, begon een strijdend element te werken in de menselijke natuur ...

In Gods schepping was, vóór de toetreding van zonde, elk deel van de aarde in perfectie; er was niets om Gods plan overbodig te maken. Hij moest geen macht in werking stellen om iets

te ontnemen; Hij moest geen tegenwerkende kracht inluiden. Maar door de ramp van de zonde, was het werk van desintegratie begonnen, en de prachtige tempel van Gods gebouw was verontreinigd en lag in ruines. God was niet langer een bewoner in het hart van de mens. Om zich tegen de vijand te verzetten en zijn werk teniet te maken, werd de belofte gegeven: Genesis 3: 15 aangehaald.

In de raads kamers van de hemel werd in hoop voorzien voor het gevallen ras. Jezus Christus bood Zijn leven aan als losgeld voor de verlorenen, als de prijs waarbij Hij het recht kreeg om de zondaar te herscheppen, en opnieuw het beeld van God in zijn ziel te leggen. De gevallen mens moest in de goddelijke gelijkenis vernieuwd worden. Hij moest worden opgeheven, gratie verleend en verlost, niet door de wet, maar door Jezus Christus, onze Gerechtigheid. Engelen vliegen door het midden des hemels, verkondigen de blijde tijdingen dat losgeld is gevonden, en dat de schatten die eeuwen en generaties verborgen waren in Christus, weergegeven moesten worden voor een verbaasd universum.

-ST 12-12-95, 6-9

• ST 2-13-93, 11-4-08, 12-23-86, 10-10-00; BEcho 7-15-93; RH 2-24-74; 1MR 43-46; PP 64-67; 1SAT 319-320; Ed 26, 27; FLB 75

Dinsdag 17/1 (Zaligheid in Jesaja; Lukas 24:27; Jesaja 53; 1 Petrus 1:19, 2:21-25)

Jezus is ons zoenoffer. We kunnen geen verzoening voor onszelf doen; maar door geloof kunnen we de verzoening die gemaakt is, aanvaarden. "Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardige, opdat Hij u tot God zou brengen" (1 Petrus 3:18). "Dat gij niet met vergankelijke dingen zijt vrijgekocht ... maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam" (1 Petrus 1:18,19) .

Geen mens op aarde, geen engel in de hemel, kon de straf voor zonde hebben betaald. Jezus was de enige die de opstandige mens kon redden. In Hem zijn goddelijkheid en de mensheid gecombineerd, en dit was het dat doeltreffendheid gaf aan het offer van het Kruis op Calvarie. Bij het Kruis hebben genade en waarheid elkaar gevonden; gerechtigheid en vrede kusten elkaar. Als de zondaar naar de stervende Redder op Golgotha kijkt, en beseft dat de Lijder goddelijk is, vraagt hij waarom dit grote offer werd gemaakt; en het kruis verwijst naar de heilige wet van God die overtreden was. De dood van Christus is een onweerlegbaar argument voor de onveranderlijkheid en gerechtigheid van de wet. Door over Christus te profeteren, zegt Jesaja: "Hij maakte hem groot door de wet, en luisterrijk" (Jesaja 42:21, HSV). De wet heeft geen macht om de kwaaddoener gratie te verlenen. Haar werk is om hem op zijn tekorten te wijzen, dat hij bewust wordt van zijn behoefte aan de Ene, die machtig is om te verlossen; hem een besef bij te brengen van zijn behoefte aan die Ene, die zijn plaatsvervanger, zijn zekerheid, zijn gerechtigheid zal worden. Jezus voldoet aan de behoefte van de zondaar, want Hij heeft de zonden van de overtreder op Zich genomen. "Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden" (Jesaja 53:5). De Heer kon de zondaar hebben afgesneden en hem uiteindelijk hebben vernietigd, maar het kostbaarste plan werd gekozen. In Zijn grote liefde voorziet Hij in hoop voor de hopeloze, door het geven van Zijn eniggeboren Zoon om de zonden van de wereld te dragen. En omdat Hij alles uit de hemel heeft uitgestort in die ene rijke gave, zal Hij de mens geen enkele noodzakelijke hulp voor het nemen van de beker van de zaligheid ontnemen, en de mens zal een erfgenaam van God, en mede-erfgenaam met Christus worden.

... Door de manifestatie van Zijn liefde, door de smeebeden van zijn Geest, dringt God de mens tot bekering; want berouw is de gave van God en wie Hij genade geeft, maakt hij eerst boetvaardig. De zoetste vreugde komt naar de mens via zijn oprechte bekering tot God voor de overtreding van Zijn wet, en door geloof in Christus als Verlosser en Advocaat van de zondaar. Het is dat men de vreugde van vergeving kan begrijpen, de vrede van God, dat Christus hen naar Zich toe trekt door de manifestatie van Zijn liefde.

Als ze op Zijn aantrekken reageren, hun hart overgeven aan Zijn genade, zal Hij hen stap voor stap leiden tot volledige kennis van Hemzelf, en dit is eeuwige leven.

-BEcho 3-15-93, 3-4

• BEcho 3-15-93; ST 2-3-98, 2-20-93, 2-27-93, 1-4-99; HM 10-1-97; RH 3-19-89; SSW 11-1-95

Woensdag 18/1 (De Evangelien en het Kruis; Markus 10: 32-45)

Christus zei tegen Zijn discipelen: " Zie, wij gaan op naar Jeruzalem en de Zoon des mensen zal overgeleverd worden aan de overpriesters en de schriftgeleerden en zij zullen Hem ter dood veroordelen. En zij zullen Hem overleveren aan de heidenen, en zij zullen Hem bespotten en Hem bespuwen en Hem geselen en doden, en na drie dagen zal Hij opstaan" (Markus 10:33,34). Overweldigd door verdriet, zagen de discipelen de hoop en troost in deze woorden niet. Door Judas werden ze aan de priesters herhaald, en toen ze deze woorden hoorden, hebben ze het bespot en belachelijk gemaakt, en van Christus gesproken als over een bedrieger, een naam die misschien juist op hen van toepassing was.

Maar nu, toen ze de roep om Jezus, de machtige Genezer hoorden, die zieken had genezen en de doden opwekte, dachten ze aan Zijn woorden, en herinnerden zich dat Hij had gezegd de derde dag uit de dood te zullen opstaan, en ze waren geschokt bij die gedachte. Zou Hij uit de dood rijzen, en als rechter Zijn aanklagers vóór Zijn rechtbank slepen?

Dood en het graf moesten Hem, die zij hadden gekruisigd, houden. "Geef daarom bevel," zeiden ze tegen Pilatus "het graf te verzekeren tot de derde dag; anders konden zijn discipelen Hem komen stelen, en tot het volk zeggen: Hij is opgewekt uit de doden, en de laatste dwaling zou erger zijn dan de eerste." " Pilatus zeide tot hen: Hier hebt gij een wacht, gaat heen en verzekert het naar uw beste weten" (Matteüs 27:64,65).

Christus heeft verklaard dat Hij op de derde dag uit de dood zou opstaan; en op de afgesproken tijd daalde een machtige engel uit de hemel neer, verwijderde de duisternis van zijn pad en stond stil voor het graf van de Verlosser. "Zijn uiterlijk was als een bliksem en zijn kleding wit als sneeuw. En de bewakers werden door vrees voor hem bevangen en zij werden als doden"(Matteüs 28:3,4). Dappere soldaten, die nooit bang zijn geweest van menselijke macht, werden nu gevangen genomen zonder zwaard of speer. Het gezicht dat zij aanschouwden was niet het gezicht van een sterfelijke krijger; het was het gezicht van een hemelse boodschapper, gezonden om de Zoon van God te bevrijden van de schuld waarvoor Hij verantwoordelijk werd geworden, en waarvoor hij nu een volledige verzoening had gemaakt. Deze hemelse bezoeker was de engel die op de vlakten van Bethlehem Christus' geboorte had afgekondigd. De aarde beefde bij zijn nadering, en zoals hij de steen van het graf van Christus wegrolde, leek het alsof de hemel op de aarde neerdaalde. De soldaten zag hem de steen verwijderen alsof het een kiezelsteen was, en hoorde hem roepen, 'Zoon van God, Uw vader zegt, kom eruit'. Ze zagen Jezus uit het graf komen als een machtige veroveraar, en hoorden Hem verkondigen, "Ik ben de opstanding en het leven" (Johannes 11:25). De engelenwacht boog diep in aanbidding voor de Verlosser, terwijl Hij naar buiten kwam in majesteit en heerlijkheid, en verwelkomde Hem met liederen van lofprijzing.

-YI 5-2-01, 4-5, 9

- RH 3-13-88; YI 7-21-98, 7-28-98, 12-23-97; ST 3-9-88, 7-9-96; SC 78-81; HP 233

Donderdag 19/1 (De Schreeuw aan het Kruis; Matteüs 27:46; Hebreeën 5: 7)

Jezus heeft nooit één woord van de waarheid achtergehouden, maar Hij uitte het altijd in liefde. Hij gebruikt de grootste tact en diepzinnigheid, Hij was vriendelijk en attent in Zijn omgang met mensen. Jezus was nooit onbeleefd, Hij sprak nooit onnodig harde woorden, Hij kwetste nooit onnodig een gevoelige ziel. Hij bekritiseerde geen menselijke zwakheid. Hij sprak de waarheid, maar altijd in liefde. Hij stelde hypocrisie, ongeloof en ongerechtigheid aan de kaak; maar Hij had tranen in Zijn stem als Hij Zijn scherpe berispingen uitte. Hij huilde over Jeruzalem, de stad waarvan Hij hield, die weigerde om Hem te ontvangen, Hij, de Weg, de Waarheid en het Leven. Zij hebben Hem verworpen, de Heiland, maar Hij beschouwde hen met medelijdende tederheid, en met zoveel verdriet dat het Zijn hart brak. Zijn leven was een leven van zelfverloochening en zorgzaamheid voor anderen. Nooit maakte Hij de waarheid wreed, maar openbaarde een prachtige tederheid voor de mensheid. In Zijn ogen was iedere ziel kostbaar. Terwijl Hij Zich altijd met goddelijke waardigheid vertoonde, boog Hij met tedere mededogen en verwijzing naar elk lid van Gods familie. In allen zag Hij gevallen zielen, voor wie het Zijn missie was om hen te redden.

Dit was het karakter van Christus, zoals geopenbaard in Zijn leven. Dit is het karakter van God. Het is van het Vaders hart dat de stromen van Goddelijke medelijden, gemanifesteerd in Christus, zullen vloeien naar de mensenkinderen. Jezus, de tedere meelijdende Verlosser is: "God geopenbaard in het vlees."

Maar we hebben, als het ware, alleen een oppervlakkige weergave van het leven van Christus gezien. Het was om ons te verlossen dat Hij geleefd heeft en leed en stierf. Hij werd

een "Man van Smarten," zodat we deelgenoten van eeuwigdurende vreugde zou kunnen worden gemaakt. God stond toe dat Zijn geliefde zoon, vol van genade en waarheid, van een wereld van onbeschrijflijke glorie zou komen naar een wereld ontsierd en verwoest door zonde, overschaduwde met de schaduw van de dood en de vloek. Hij heeft toegestaan dat Zijn zoon uit het huis van Zijn liefde, de aanbidding van de engelen zou vertrekken, om schaamte, belediging, vernedering, haat, en dood te lijden. En Jezus droeg al dit onmetelijk verdriet opdat we in Zijn goddelijke beeld kunnen veranderen en kinderen van God zouden worden. "De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden" (Jesaja 53:5). „Aanschouw Hem in de wildernis, in Getsemane, op het kruis! De vlekkeloze Zoon van God nam op zich de last van de zonde. Hij die één met God was geweest, voelde in Zijn ziel, de vreselijke scheiding dat de zonde tussen God en mens maakt. Dit dwong de angstige schreeuw van de lippen, „Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?"(Matteüs 27:47;Markus 15:34). Het was de last van de zonde, het gevoel van de vreselijke enormiteit van de zonde, van het scheiden van de ziel van God af, - dit was het die het hart van de Zoon van God brak.

- BTS 3-1-08, 1-3

• PrT 2-4-86, 2-18-86; BTS 3-1-08; RH 7-19-92, 10-9-88; ST 11-25-89; BEcho 1-1-87, 5-30-98; DA 754-757; 2T 208-213; 3SP 163-168; 5BC 1108, 1109; FLB 101; LHU 43; UL 223

Vrijdag 20/1 (De Wetenschap van Verlossing; Hebreëën 7:25)

Het centrale thema van de Bijbel, het thema waarom elk andere thema in het gehele boek draait, het reddingsplan, het herstel van Gods gelijkenis in de menselijke ziel. Vanaf de eerste aanduiding van hoop in die uitgesproken zin in Eden, tot die laatste roemrijke belofte van Openbaring: "En zij zullen Zijn aangezicht zien en Zijn naam zal op hun voorhoofden zijn"(Openbaring 22:4), is de last van elk boek en elke passage van de Bijbel het openbaren van dit wonderbaarlijke thema, - het verheffen van de mens, de macht van God die ons de overwinning geeft door onze Heer Jezus Christus. Hier aanschouwen wij de Majesteit des hemel, Zich nederig maken om onze Plaatsvervanger en Borg te worden, om helemaal alleen het hoofd te bieden aan de machten der duisternis, en de overwinning namens ons te bereiken. Een eerbiedige waarneming van thema's zoals deze zullen zeker slagen om het hart verzachten, te zuiveren, en het hart te veredelen, en, tezelfdertijd het verstand met nieuwe kracht en vitaliteit te inspireren.

De wetenschap van de redding is de wetenschap van alle wetenschappen; de wetenschap die de studie van de engelen is, en van alle intelligenties van niet gevallen werelden; de wetenschap die de aandacht van onze Heer en Redder bezighoudt; de wetenschap die het doel aangeeft dat broedde in het verstand van de Oneindige, - "gehouden in stilte gedurende eeuwige tijden;" de wetenschap die de studie van Gods verlossen zal zijn door de eindeloze eeuwen heen. Dit is de hoogste studie waarmee de mens zich kan bezighouden. Zoals geen andere studie het kan, zal het de geest verkwikken en de ziel verheffen.

De oneindige genade en liefde van Jezus, het offer dat namens ons werd gebracht, roept op tot de meest ernstige en plechtige bezinning. Wij moeten stilstaan bij het karakter van onze lieve Redder en Bemiddelaar. Wij zouden moeten mediteren over de missie van Degene die Zijn volk kwam redden van hun zonden. Terwijl wij ons in zulke hemelse thema's verdiepen, zullen ons geloof en onze liefde sterker groeien, en onze gebeden zullen voor God meer en meer aanvaardbaar zijn, omdat zij met geloof en liefde zullen worden gemengd. Zij zullen intelligent en ernstig zijn. Er zal meer voortdurend vertrouwen in Jezus zijn, en een dagelijkse levende ervaring van Zijn macht om volkomen iedereen die tot God komt te verlossen. Terwijl we over de perfectie van de Verlosser mediteren, zullen wij verlangen naar een volledige verandering en vernieuwing naar het beeld van Zijn zuiverheid. Zielen zullen hongerig en dorstig zijn om als Hem, die wij aanbidden, te worden. Hoe meer onze gedachten bij Christus blijven stilstaan, hoe meer zullen wij over Hem met anderen spreken, en Hem duidelijk aan de wereld vertegenwoordigen.

- ST 4-18-06, 1-2, 5

• RH 6-12-88; 3BC 1145; AG 34

Citaten uit de Volwassen les: DA 752,
Verdere studie 753: 3SM 115; Sc 89

==== Les 4: januari 21-27 De God van genade en oordeel

Zo ver als het kwaad kan strekken, zo ver is de stem van onze Vader gehoord, smekende Zijn kinderen de resultaten van de aard van de zonde in te zien, waarschuwend hen om het kwade te ver-laten, en hen uit te nodigen het goede te ontvangen. -Ed 27, 3

Sabbat 21/1 (De Waarde van de Ziel; Prediker 12:14)

De Heer kent onze zwakheid. Hij waardeerde de mens, ook al is de mens eindig, en niet in staat enig goed in en van zichzelf; en om deze reden stuurde Hij Jezus. Elke strijd van de menselijke geest tegen de zonde, elke inspanning om te voldoen aan de wet van God, is Christus aan het werk via Zijn aangewezen agentenschappen, invloed uitoefenend op de menselijke wil, en als de wil is onderworpen aan God, zullen wij de heilige principes van Zijn wet niet overtreden. Alle kracht die we hebben, is van de Heer, en de mens is Hem eerbetoont verschuldigd, of ze Zijn eisen gehoorzamen of niet. God zal zeker het verleden gedenken. "Want God zal elke daad doen komen in het gericht over al het verborgene, hetzij goed, hetzij kwaad"(Prediker 12:14). Degenen die het werk van God doen, dat alleen kan worden gedaan door het aanvaarden van Christus als onze enige hoop, zal, door middel van de rijke beloften, deelhebben aan de beloning van de rechtvaardigen.

O, als we eens wisten en konden begrijpen wat Jezus voor ons is, wat een berg onnodige zorg zou voor altijd terzijde worden gelegd! Ongeloof zou worden weggevaagd. Dan zou de Heer Jezus ons de waarde van de menselijke ziel kunnen ontvouwen. Dan zou elke stem gehoord worden, zoals de stem van Johannes: "En wij hebben de liefde onderkend en geloofd, die God jegens ons heeft" (1 Joh 4:16). Wat een prachtige uitspraak! Laat de zielen die besluiteloos en aarzelend zijn, in God vertrouwen, en niet langer twijfel en ongeloof koesteren, want zij hebben de zekerheid dat Christus Zijn belang met de onze zal verenigen. Heb moed, enkel geloof, en geef de strijd niet op.

Zo waarlijk als de liefde van een moeder voor haar kind, is de liefde van Jezus voor ons. Het blijft onveranderlijk als Hijzelf. De lieve Heiland faalt niet, noch is Hij ontmoedigd, en als we één met Hem zijn, zal ons geloof van dezelfde blijvende aard zijn. We zullen ons vastklampen aan Jezus met onbuigzaam geloof, onze wil en wegen overgeven naar de Zijne, en onze harten binden aan Zijn grote hart van liefde. We zullen leven zoals Hij leeft, werken zoals Hij werkt, en omdat we afhankelijk zijn van Hem als onze helper, moeten wij niet falen of ontmoedigd raken in het grote werk van het verlossen van onze eigen ziel en de zielen van anderen. O, wat een liefde, wat een weergaloze liefde! Hij zal niet falen of ontmoedigd worden in het bewaken van onze belangen, in het ons oproepen om op te staan voor een edeler, zuiverder leven. We moeten dicht bij de troon van God komen, waar we de sfeer van de hemel kunnen ademen, en door de genade van God, worden toegestaan Hem te verheerlijken, die Ene 'waaraan alles bekoorlijkheid' is, 'Uitblinkend boven tienduizend'

-SST 11-23-91, 10-12

• ST 11-3-90, 2-26-94, 5-16-95; RH 3-27-88, 6-18-01, 1-3-93, 2-16-97; GC 481-485; 2BC 996; TDG 296; SD 214; FLB 210; LHU 325; Mar 340

Zondag 22 /1 (Dag des Oordeels; Prediker 12:13, 14; 1 Korintiërs 3:13; 2 Korintiërs 5:10, Hebreëën 10:30, Matteüs 16:27, 12:36, 37, Openbaring 20:12, 22:12, 14:6, 7)

We hebben een meer hemelse sfeer om onze zielen te omringen. Onze lippen moeten aangeraakt worden met een gloeiende kool van het altaar. We moeten het woord dat afkomstig is van Christus horen: "wordt rein." Als we duisternis hebben gestrooid, als wij onzin hebben verzameld, en twijfels opgehoopt, als we zaad van twijfel en ontmoediging in de hoofden van anderen hebben gezaaid, moge God ons helpen om onze zonde te zien. We kunnen het niet veroorloven om een enkel woord van twijfel te laten vallen; want het zal ontkiemen en groeien, en een bittere oogst baren. We moeten luisteren naar de vermaning. "Weest heilig in alle gesprekken. Wordt (zo) ook gijzelf heilig in al uw wandel "(1 Petrus 1:15). Als een zaad van twijfel is gezaaid, is het buiten de macht van mensen om het te doden. God alleen kan het uit de ziel uitrukken. Onze woorden zijn een indicatie van wat er in het hart is. Jezus zegt: "Want uit de overvloed des harten spreekt de mond. Een goed mens brengt uit zijn goede schat goede dingen voort, en een slecht mens uit zijn boze schat boze dingen. Maar ik zeg u: Van elk ijdel woord, dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap geven op de dag des oordeels,

want naar uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden” (Matteüs 12:34-37).

Bent u vandaag vervuld van verdriet? Bevestig uw ogen op de Zon der Gerechtigheid. Probeer niet alle moeilijkheden aan te passen, maar uw gezicht naar het licht te draaien, naar de troon van God. Wat ziet uw daar? -De regenboog van het verbond, de levende belofte van God. Daaronder bevindt zich de genadetroon, en iedereen, die gebruik maakt van de voorzieningen van genade die getroffen zijn, en zich de verdiensten van het leven en de dood van Christus toeigent, heeft in de regenboog van het verbond een zalige zekerheid van aanvaarding bij de Vader zolang de troon van God blijft bestaan. Geloof is wat u nodig hebt. Laat uw geloof niet wankelen. Strijd de goede strijd van het geloof, en grijp het eeuwige leven. Het zal een zware strijd zijn, maar ga de strijd aan tegen elke prijs; want de beloften van God zijn ja en amen in Christus Jezus. Leg uw hand in de hand van Christus. Er zijn problemen te overwinnen, maar engelen, die in kracht uitblinken, zullen met het volk van God samenwerken.

Richt u tot Sion, ga voorwaarts op de weg naar de stad van plechtigheden. Een schitterende kroon, een kleed geweven in de weverij van de hemel, wacht op de overwinnaar. Hoewel Satan zijn helse schaduw dwars over uw pad zal werpen, en zal streven om de mystieke ladder aan uw zicht te onttrekken, dat zich strekt vanaf de aarde tot de troon van God, waarop engelen, die dienende geesten zijn voor degenen die erfgenamen der zaligheid zijn, stijgen en dalen, blijf uzelf aanmoedigen voorwaarts te gaan, plant uw voeten ronde na ronde en ga vooruit naar de troon van de Oneindige.

-ST 5-2-95, 3, 7

- RH 7-27-11; 1-18-98, 1-3-93, 6-5-88, 6-12-88; YI 6-13-95; TMK 141; HP 177

Maandag 23/1 (Oordeel en Genade in Eden, Genesis 3)

Velen beschouwen de bestraffing van de overtreding van Adam als een te strenge straf voor zo een kleine zonde. De vijand van alle gerechtigheid heeft de ogen van de zondaars verblind, zodat zonde niet zondig lijkt. Hun standaard van wat zonde is, is enorm verschillend van de standaard van God. Zij die de zonde van Adam beschouwen als een zaak van zeer kleine gevolgen, moeten een beetje dieper kijken, en zij zullen de grote genade van God zien in het geven van de kleinst mogelijke test aan Adam. Het kan nauwelijks zelfverloochening worden genoemd van zijn kant, af te zien van het eten van de vrucht van de boom der kennis, want hij had al alles wat nodig was om in zijn behoeften te voorzien. Een barmhartige God gaf geen zware test, geen sterke verleiding die het menselijke uithoudingsvermogen meer zou belasten dan de kracht om die te weerstaan. De vrucht zelf was onschadelijk. Als God Adam en Eva niet had verboden om te nemen van de vrucht van de boom der kennis, zou hun daad in het nemen van de vrucht niet zondig zijn. Tot het moment van het verbod van God, zou Adam hebben gegeten van de vrucht van die boom zonder enig kwaad te beseffen. Maar nadat God gezegd had: Gij zult niet eten, was de daad een misdaad van grote omvang. Adam was ongehoorzaam aan God geweest. In dit was zijn zonde.

Juist het feit dat de test van Adam klein was, maakte zijn zonde buitengewoon groot. God testte hem in datgene wat het minst was, om hem op de proef te stellen, en met het verbod verklaarde Hij dat de straf als gevolg van zijn ongehoorzaamheid de dood zou zijn. Als Adam niet deze kleinste der testen kon verdragen om zijn loyaliteit te bewijzen, kon hij zeker een sterkere proef niet verdragen als hij in een nauwere relatie met God gebracht zou worden, om hogere verantwoordelijkheden te dragen.

God schiep de mens naar Zijn beeld, naar Zijn gelijkenis, vrij van zonde, en met goed ontwikkelde organen. De aarde was er om gevuld te worden met intelligente wezens, die slechts een ietsje lager waren dan de engelen. Maar God wilde eerst het heilige paar op de proef stellen, en hun gehoorzaamheid testen, want Hij wilde geen wereld vol wezens die Zijn wetten zouden negeren. Adam deed het ergste wat hij kon doen onder de omstandigheden. Door dat te doen wat God uitdrukkelijk had verboden, zette hij zijn wil op tegen de wil van God, dus het voeren van oorlog tegen de eisen van God.

De pen van inspiratie heeft met juistheid de geschiedenis van de zonde en val van onze eerste ouders beschreven, zodat alle generaties gewaarschuwd kunnen worden om Adams voorbeeld niet te volgen, in de geringste veronachtzaming van Gods eisen. Was het een test geweest over grotere zaken, dan zou de mens zich hebben kunnen verontschuldigen voor de zonde van ongehoorzaamheid in wat ze kleinere dingen noemt. Maar God maakte de test met

Adam over dingen die het minst zijn, om de mens te laten zien dat de geringste ongehoorzaamheid aan Zijn eisen zonde is in elke zin van het woord.

-ST 1-23-79, ¶ 14-15

- RH 9-21-86; ST 6-18-94, 5-20-89; YI 8-6-84; SpTB02 5-7; 6BC 1072, 1073; Ed 23-29

Dinsdag 24/ 1 (De Zondvloed, Gen 06:05, 14-22, 2 Petrus 2:05)

Hoe was het in de dagen van Noach? " ...de HERE zag dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was" (Genesis 6:5). Had de mens samen met God gewerkt, dan zouden er geen Kaïnaanbidders zijn. Abels voorbeeld van gehoorzaamheid zou zijn gevolgd. Men zou de wil van God kunnen uitwerken. Ze zouden gehoorzaam kunnen zijn aan Zijn wet, en in die gehoorzaamheid zouden zij de redding hebben gevonden. God en het hemelse universum zouden hen hebben geholpen om de goddelijke gelijkenis te behouden. Levensduur zou bewaard zijn gebleven, en God zou vreugde hebben in het werk van Zijn handen. Maar de bewoners van de wereld voor de zondvloed hebben zich gekeerd van Jehova, geweigerd Zijn wil te doen. Zij volgden hun onheilige fantasieën en perverse ideeën. "En God zag de aarde aan, en zie, zij was verdorven, want al wat leeft had zijn weg op de aarde verdorven"(Genesis 6:12). Toen zeide God tot Noach. Maakt u een ark van goferhout; met vakken zult gij de ark maken en haar van binnen en van buiten met pek bestrijken.... Want zie, Ik ga een watervloed over de aarde brengen om al wat leeft, waarin een levensgeest is, van onder de hemel te verdelgen; alles wat op de aarde is, zal omkomen"(Genesis 6:14, 17).

Denk aan de waarschuwing: "zoals het was in de dagen van Noach, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn" (Matt 24:37). Het was vanwege de goddeloosheid van de inwoners van de oude wereld, dat ze werden vernietigd; en vandaag gaat de wereld dezelfde weg. Geen vleiende tekenen van duizendjarige glorie zijn te zien. Menselijke wetgevers openen hun wetboeken, en spreken vonnis uit tegen hen die niet zich houden aan hun wetten. Maar degenen die deze wetten vorm geven en de handhaving ervan, zijn zelf overtreders van Gods wet, en hun overtreding is de aarde aan het vullen met verdorvenheid.

Weddingschappen, paardenrennen, gokken, verspilling, wellustige praktijken, ontembare hartstochten, zijn de aarde snel aan het vullen met geweld en morele vervuiling.

Bankfaillissementen maken duizenden gezinnen kapot. Weduwen en wezen worden overgelaten aan verhongering. Elke soort van verwennerij heerst. Men is zo verliefd op ondeugd dat ze niet zullen luisteren naar waarschuwingen of smeekbedes.

[Matteüs 24:42, 45-57 aangehaald]. Dit is de dag van de voorbereiding van de Heer. Hij zegt: "Zie, Ik kom als een dief. Zalig hij, die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en zijn schaamte niet gezien worde"(Openbaring 16:15). Het geweldige werk waarvan de geest niet mag worden afgeleid, is de overweging van onze veiligheid in de ogen van God. De storm komt, meedogenloos in zijn woede. Zijn wij bereid om het te ontmoeten? Zijn onze voeten geplant op de Eeuwige Rots? Zijn wij één met Christus, zoals Hij één is met de Vader?

-RH 12-27-98, 11-14

- RH 1-7-02; BEcho 7-1-87, 2-1-97, ST 4-18-95, 11-15-99, 1-3-78

Woensdag 25/1 (Veroordeling en Genade; Johannes 3:16, 17-21)

Wat een vriend hebben we aan het hof! Na Zijn opstanding sprak Christus tot Zijn discipelen, zeggende: "Mij is gegeven alle macht in de hemel en op [de] aarde. Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." (Matteüs 28:18-20). Deze belofte wordt zo zeker gegeven aan het volk van God in deze tijd [1899] als het was voor hen in wier gehoor Christus sprak. Maar is het niet zo dat we deze belofte vaak vergeten en de Heilige van Israël beperken? God kan onverschilligheid niet eren, noch ongeloof. Waarom is het nodig dat iemand verbijsterd staat? Waarom gaan mensen zo vaak naar andere mensen met vragen over hun verleidingen en hun verlangen om God te behagen? Waar is hun geloof? Het is gebaseerd op menselijke hulpmiddelen, niet in de Ene, die "de wereld zo lief had, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:16)

"Dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is en de mensen de duisternis liever gehad hebben dan het licht" (Joh 3:19). Ze zullen niet naar het licht komen, uit angst dat ze voor hun daden terechtgewezen zullen worden. Dit is het standpunt van velen. Hun namen zijn

in de kerkboeken; ze leven zich in het rond door ceremoniën, maar ze houden niet van de waarheid. Ze zijn tevreden om bij de deur te staan. Ze worstelen hun weg niet naar de tegenwoordigheid van Christus, om Zijn heerlijkheid en Koninklijke leven met Hem te delen. Hun karakters zijn niet in harmonie gebracht met de waarheid. Ze hebben niet het geloof dat werkt door de liefde en de ziel zuivert. Lastering, kwaad vermoeden, oneerlijke daden, werpen een donkere schaduw over hun pad. Hun geloof zinkt in deze schaduw van schaamte, en ze voelen dat ze gescheiden zijn van Christus. Er is een prikkel in het geweten, een veroordeling in het leven. Ze voelen een verlangen om zich voor God te verbergen. Licht is in de wereld gekomen, maar ze houden liever van de duisternis dan het licht, want hun daden zijn boosaardig.

Is dit niet de reden van onze dwerggroei van geestelijkheid? Is dit niet de reden waarom we zo weinig geloof hebben? We leven onder een besef van veroordeling. De tijd is gekomen dat het voor ons eeuwig belang is in Christus te geloven. [1 Joh 1:9; Joh 1:29; Jer 31:33 geciteerd] In degenen die tot Hem komen in geloof, zal Hij een goddelijk principe van heiligheid creëren, die de hersenen zal beheersen, het verstand verhelderen en de genegenheid fascineren.

-ST 10-25-99, ¶ 6, 8-9

• ST 4-2-94, 1-22-94, 4-16-94, 3-26-94, 6-3-08; BEcho 4-9-94; PM 266, 267; 8T 208-210; FLB 247; HP 16

Donderdag 26/1 (Het uur van Zijn oordeel; Matteüs 10:26, Prediker 12:14, Openbaring 14:6, 7)

Geen werk dat onze aandacht kan bezighouden is van groter belang dan een voorbereiding op het toekomstige onsterfelijk leven. We moeten waakzaam zijn in gebed. We moeten in de school van Christus leren. Niets anders dan Zijn gerechtigheid kan ons het recht geven op een van de zegeningen van het verbond der genade. We hebben lang gewenst en geprobeerd deze zegeningen te krijgen, maar hebben ze niet ontvangen, omdat wij het idee hebben gekoesterd dat we iets konden doen om onszelf waardig te maken. We hebben de ogen niet van onszelf afgewend, en te geloven dat Jezus een levende Redder is. We moeten niet denken dat onze eigen genade en verdiensten ons zullen redden; de genade van Christus is onze enige hoop op redding. Door zijn profeet belooft de Heer: " De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de HERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen – en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig" (Je 55:7). We moeten de naakte belofte geloven en geen gevoel aannemen voor geloof. Wanneer we God volledig vertrouwen, wanneer we op de verdiensten van Jezus als een zondevergevende Redder vertrouwen, zullen wij alle hulp die we kunnen wensen, ontvangen.

Onze harten zijn gevoelloos en geworden en raken niet onder de indruk door gebrek aan geloof. We kijken naar het 'IK', alsof wij de macht hebben om onszelf te redden; maar Jezus stierf voor ons, omdat wij hulpeloos waren om dit te doen. In Hem is onze hoop, onze rechtvaardiging, onze gerechtigheid. We moeten aanschouwen en leven. We moeten niet wanhopen, en angstig zijn dat we geen Redder hebben, of dat Hij geen gedachten van barmhartigheid tegen ons heeft. Op dit moment is Hij Zijn taak aan het uitoefenen ten behoeve van ons, nodigt Hij ons uit om tot Hem te komen in onze hulpeloosheid, om gered worden. Wij onteren Hem door ons ongelooft.....

Laten we nooit vergeten dat Jezus ons liefheeft. Hij stierf voor ons, en nu leeft Hij om voorbede te doen ten behoeve van ons. En de Vader houdt ook van ons, en wenst dat wij gelukkig zijn. "Hij die niet Zijn eigen Zoon gespaard heeft" [Romeinen 8:32 geciteerd]. Broeders, u moet een voorbeeld van geloof stellen, vertrouwen en liefde tot de gemeenten, waarover de Heer u tot opzieners heeft aangesteld. Doet u uw werk met trouw in de vreze van God? Kunt u zeggen dat u elke gelegenheid te baat neemt om genade en macht te verkrijgen uit de hemel die u in staat stelt de beste en hoogste mogelijke dienst aan God te geven? Als Hij ons tot Zijn instrumenten heeft gemaakt om zielen te zegenen en te redden, moeten we in de hemelse stroom blijven. Met onbetaalbare prijs, is elke voorziening voor ons getroffen, dat we geen lichamen van de duisternis zullen zijn, maar allemaal licht in de Heer; en we moeten mensen leiden naar het licht, waardoor ze dichterbij de standaard komen, totdat iedere mens als volmaakt wordt gepresenteerd als volmaakt in Christus Jezus. Laten we met dat doel arbeiden in de hoop, altijd onszelf de Bron van onze kracht in herinnering brengend.

-RH 4-15-84, 3-4, 9

• ST 2-9-91, 9-5-92; GCB 10-1-99; GW92 411-412; 3SM 193-196

Vrijdag 27/1 (Nu is de tijd, Zacharia 3:1-4)

Sinds zijn val, is het Satans werk, om de inspanningen van Christus om de mens te verlossen, tegen te werken. In de Bijbel wordt hij een aanklager van de broeders genoemd. Er wordt gezegd dat hij hen dag en nacht voor God beschuldigt. Wijzend naar hun zonden, zoals hij toen bij de smerige kleren van Jozua deed, zegt hij "Ze beweren uw kinderen te zijn; maar zij gehoorzamen U niet. Zie de sporen van de zonde op hen. Ze zijn mijn eigendom...".

Dit is het argument dat hij over Gods volk in alle eeuwen gebruikt. Hij pleit dat hun zondigheid de reden is waarom de remmende kracht van Christus hem niet terug zou mogen houden om zijn wreedheid met volle kracht op hen uit te oefenen. Maar tot de aanklager van zijn volk zegt de Redder: "De HERE bestraffe u, satan;.. [Zacharia 3:2 geciteerd]. Heb ik niet mijn eigen hand in het vuur gestoken om dit brandhout er uit te halen?"

NU is het de tijd waarin wij onze zonden moeten belijden en verlaten, zodat zij ons voor kunnen gaan in het oordeel en uitgewist worden. Nu is het de tijd om "ons te reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods" (2 Korintiërs 7:1). Het is gevaarlijk om dit werk uit te stellen. Satan tracht zelfs nu door rampen op zee en over land het lot van zo veel mogelijk mensen te verzegelen. Wat is de verdediging van het volk van God op dit moment? Het is een levende verbinding met de hemel. Als we in veiligheid, afgezonderd van de luidruchtige pestilentie willen zijn, als we bewaard willen worden tegen het geziene en ongeziene gevaar, moeten we bij God schuilen; we moeten ons verzekeren van de beschermende zorg van Jezus en de heilige engelen. In deze dagen van gevaar, wil God dat wij voor Hem in nederigheid wandelen. In plaats van te proberen onze zonden te bedekken, wil Hij dat wij onze zonden belijden, zoals Joshua de zonden van Israel opbiechtte.

Wij belijden bewaarders van Gods wet te zijn. Wij belijden opbouwers te zijn van "de overoude puinhopen en herstellende van de grondvesten van vorige geslachten" (Jesaja 58:12). Als dit grote en plechtige werk inderdaad aan ons toegewijd is, hoe belangrijk is het dan dat wij ons van alle ongerechtigheid onthouden.

Het werk om te overwinnen is een groot werk. Zullen wij het met energie en volharding grijpen? Als wij dat niet doen, zullen onze "vuile klederen" niet van ons worden weggenomen. We moeten nooit verwachten dat het op gewelddadige manier van ons afgescheurd zal worden; we moeten eerst een verlangen tonen om van ze bevrijd te worden. We moeten proberen ons van de zonde af te scheiden, door beroep te doen op de verdiensten van het bloed van Christus; en vervolgens kunnen wij, op de dag van ellende, wanneer de vijand ons achtervolgt, te midden van engelen wandelen. Zij zullen als een muur van vuur rondom ons zijn; en op een dag zullen wij hen in de stad van God wandelen.

-RH 11-19-08, ¶ 3-4, 8, 20

- GC11 483-486; HP 264

Citaten uit de volwassen les: PP 97

Verdere studie: GC 484

====Les 5: 28 januari – 3 februari 2012 ::: De heiligheid van God

Een straal van Gods glorie, een glimp van de puurheid van Christus die de ziel binnenkomt, maakt elk bevuild plekje waarneembaar, en legt de misvorming en gebreken van het menselijke karakter bloot. RH 10-16-88, 10
--

Sabbat 28/1 (God Alleen Is Heilig; Psalm 99:9)

God redt de mens door het bloed van Christus alleen, en het geloof van de mens, evenals trouw, dat Christus redding is. Het is geen wonder voor de engelen dat het oneindige offer door de Zoon van God gebracht ruim voldoende was om redding te brengen voor een gevallen ras, maar dat dit verzoenend offer gedaan zou worden is een verbijstering voor het universum. Het is een mysterie waar engelen verlangend zijn inzage in te krijgen. De engelen zijn verbijsterd over de onverschilligheid en kilte door hen aan de dag gelegd voor wie deze grote redding is verricht. Zij kijken met verdriet en heilige verontwaardiging naar de mensen die de onuitsprekelijke gave van God niet willen aannemen. In plaats van God eer te betonen, denken

sterfelijke mensen dat ze zelf in staat zijn, zonder goddelijke zalving, te bepalen wat van waarde is in lof of blaam van hun medemensen. Maar om door de mens verheerlijkt te worden is geen glorie. Wij moeten leren om de waarde van de eer van mensen naar de echte waarde in te schatten. De Here zegt: "Want wie Mij eren, zal Ik eren" (1 Sam 2:30). Laat elke ademtocht van gebed, elk woord van verheffing, toestromen naar Hem die het waard is, stromen naar Jezus, de Prins van Leven, het Lam Gods dat de zonde van de wereld wegneemt. Verhef het kruis van Christus. Verhef de Middelaar. Verhef Jezus. In Hem is alles nobel. Aanschouw God in Christus. Hij is voortdurend omringd met engelen, cherubs en serafijnen die Hem aanschouwen. Engelachtige stemmen die dag en nacht Hem toeroepen: "Heilig, heilig, heilig, Here God Almachtig, die was, en is en komen zal" (Openbaring 4:11, 5:12, 15:3-4 quote KJV). Maar hoewel alleen God heilig is en waard om aanbeden te worden, zijn menselijke tongen ontaard om de mens eerder te aanbidden en te vereren dan God.

De grootste gave die God de mens kon schenken, was de gave van Zijn beloofde Zoon. De apostel zegt: "Hij die Zijn eigen Zoon niet spaarde, maar Hem voor ons allen gaf, zal Hij ons niet in Hem om niet alle dingen geven?" (Rom 8:32). Er werd niets achtergehouden. Geen tweede proeftijd zal ooit geboden worden. Als de onuitsprekelijke gave van God de mens niet tot berouw brengt, dan zal er niets zijn wat zijn hart ooit zal bewegen. Er is geen macht achtergehouden om tot zijn geest door te dringen, en zijn gevoelens op te wekken. Het gehele karakter van God was geopenbaard in Zijn Zoon, het gehele scala van hemelse mogelijkheden is ten toon gespreid voor de mens om de Zoon van de Eeuwige te accepteren. De weg voor de mens om terug te keren naar God en de hemel kent geen barrières. —ST 12-30-89,

¶ 5 - 6

- RH 7-19-87, 6-19-00; MH 415, 416; SD 58

Zondag 29/1 ("Er Staat Geschreven"; Jeremia 7:1-3; 2 Tim.3:16; Matt,4:4, 11:10; Markus 1:2, 7:6; John. 12:14,15; Hand.13:33; Rom. 3:10; Gal. 3:13; 1 Petrus 1:16; 1 Cor. 5:7, 13:2)

Door het geven van het woord "door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken" (2 Pet 1:21). Het woord was niet gegeven door keuze van de mensen, noch is het gebruik ervan aan hen gegeven als een optie. Mensen mogen geen enkel deel van het woord naar hun eigen oordeel ontleden, uitspreken, uit z'n verband halen, verkeerd interpreteren. Hoewel de samenstelling, het behoud en de overdracht zijn toevertrouwd aan mensen, is het volledig goddelijk in zijn oorsprong en in de gedachten die het uitgedrukt. Het mag niet op het conto komen en toegeschreven worden aan de sterfelijke geesten, omdat menselijke vertegenwoordigers het hebben overgedragen.

Het is prachtig te zien welk een hoeveelheid bewijs nodig is aan de kant van de waarheid voor de geest die geoefend is om te twijfelen en hoe zwak de lijnen van de veronderstellingen worden bevestigd om hun scepsis te ondersteunen. In de taal van de apostel Paulus zou gevraagd kunnen worden, O scepticus, "wie heeft u betoverd om de waarheid niet te gehoorzamen?" (Gal 3:1, HSV). De interpretatie die vaak gehoord wordt dat "de gehele Schrift is gegeven door de inspiratie van God," betekent dat bepaalde teksten niet geïnspireerd zouden zijn, is een zeer goedkope knijper om de twijfel aan op te hangen. De apostel bedoelt eenvoudigweg, "Ik bied u de Levende Woorden, de Schriften, alles gegeven door Gods inspiratie, en nuttig tot lering en verbetering".

Wetenschap en geschiedenis kunnen op zichzelf mensen niet wijs maken tot zaligheid; maar door de hulp van de Heilige Geest, die, in antwoord op gebed, leiding zal geven tot alle waarheid, waarbij wetenschap en geschiedenis gebruikt mogen worden als een helder, beslissend licht, vermengd met het geschreven, geïnspireerde woord. Er zijn lessen te leren van de geschiedenis uit het verleden; en sla er acht op, dat wij allen mogen begrijpen dat God nu werkt langs dezelfde lijnen zoals Hij ooit gedaan heeft.

Er zijn perioden die keerpunten in de geschiedenis van naties en van de kerk vormen. In de voorzienigheid van God is, toen die verschillende crises zich voordoen, het licht voor die tijd gegeven. Als dat ontvangen is, is er spirituele vooruitgang; als het is afgewezen, volgt spirituele neergang en schipbreuk. De Here heeft In Zijn Woord het actieve werk van het evangelie geopenbaard zoals het in het verleden is verkondigd evenals in de toekomst, zelfs in het afsluitend conflict, als satanische vertegenwoordigers hun laatste machtige zet zullen doen. Van dat Woord begrijpen wij dat de krachten nu aan het werk zijn die zullen voorgaan in het laatste grote conflict tussen goed en kwaad, tussen satan, de prins der duisternis, en Christus, de Prins van het Leven. Maar de komende overwinning voor de mensen die God liefhebben en eren, is net zo zeker als dat Zijn troon in de hemelen is gevestigd.

– BEcho 8-26-95, ¶ 1-2, 10-11

- RH 12-15-96, 7-17-88; ST 9-5-95, 2-26-94, 4-15-89; FE 392 -395, 123-128

Maandag 30/1 (Apart gezet; Gen. 2:3; Ex. 15:11; 1 Sam. 2:2; Psalm 86:8-10, 99:1-3; Jes.40:25)

De Sabbat was bij de schepping geheiligd. Gelijk ingesteld voor mensen, had het zijn oorsprong toen “terwijl de morgensterren samen jubelden en Gods zonen het uitschreeuwden van vreugde”(Job 38:7). Vrede heerste over de wereld; want de aarde was in harmonie met de hemel. “En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed” (Gen 1:31) en Hij rustte in vreugde over Zijn voltooid werk.

Omdat Hij rustte op de Sabbat, “zegende God de zevende dag en heiligde deze” – zette het apart als een heilige dag. Hij gaf het aan Adam als een dag van rust. Het was een herinnering aan het scheppingswerk, en aldus een teken van Gods macht en Zijn liefde. De Schrift zegt: “Hij stelde een gedenkdag in voor zijn wonderen” (Psalm 111:4, NBV). De dingen die zijn gemaakt, verklaren “Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend..” (Rom 1:20, HSV).

De Sabbat bepaalt onze gedachten bij de natuur, en brengt ons in contact met de Schepper. In het lied van de vogel, het zingen van de bomen, en de muziek van de zee, mogen wij nog steeds Zijn stem horen, die met Adam sprak in Eden in de koelte van de dag. En als wij Zijn macht in de natuur aanschouwen, vinden wij troost, want het Woord dat alles schiep is hetzelfde dat leven brengt voor de ziel. “Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus..” (2 Kor 4:6)..

De Sabbat was onderdeel van de wet gegeven op de Sinai; maar het was toen niet de eerste keer dat het als een rustdag bekend werd gemaakt. Het volk van Israël had er kennis van voordat ze te Sinai kwamen. Op de weg ernaar toe werd de Sabbat gehouden. Als sommigen het ontwijdden, berispte God hen zeggende, “Hoelang weigert gij mijn geboden en wetten te onderhouden?” (Ex 16:28).

De Sabbat was niet alleen voor Israël, maar voor de wereld. Het was bekendgemaakt aan de mensen in Eden, en, gelijk de andere voorschriften van de decaloog, is het van een onvergankelijke verplichting. Van die wet, waarvan het vierde gebod een deel vormt, verklaart Christus: “Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet“(Mat 5:18). Zolang als de hemelen en de aarde bestaan, zal de Sabbat blijven bestaan als een teken van de Scheppers macht. En als Eden weer zal bloeien op aarde, zal Gods heilige dag geëerd worden door allen onder de zon. “Van sabbat tot sabbat, dat al wat leeft zal komen om zich voor mijn aangezicht neer te buigen, zegt de HERE” (Jesaja 66:23).

–RH 8-18-10 ¶ 1-2, 4, 7-8

- RH 10-8-03, 8-30-98, 9-6-98; DA 281-283; Ed 161-163; LHU 53; OHC 343.

Dinsdag 31/1 (Tot berouw in stof en as; Job 42:5,6; Ez.1:28; Gen. 28:16,17; Ex.34:8; Dan.10:5-8)

Wij zullen altijd geschrokken en verontwaardigd zijn als we een arme, gevallen stervende horen uitroepen, “Ik ben heilig, ik ben zonder zonde!” Niet een ziel aan wie God de prachtige blik op Zijn grootheid en majesteit heeft gegund, heeft ooit zo'n woord geuit. ... Een glimp van Gods glorie, een glimp van de puurheid van Christus, die de ziel binnenkomt, maakt elk bezoedeld plekje pijnlijk zichtbaar en legt de misvorming en gebreken van het menselijk karakter bloot. Hoe kan iemand, die gebracht wordt voor de heilige norm van Gods Wet, die de boze motieven toont, de onheilige verlangens, de ontrouw van het hart, de onzuiverheid van de lippen, en dat het leven bloot legt, in enigermate roemen op heiligheid?...

Wanneer de Geest van Christus het hart raakt met Zijn geweldige opwekkende kracht, is er een gevoel van tekortkoming, dat leidt tot berouw van de geest, en nederigheid, eerder dan tot opscheppen over wat verworven is. Toen Daniël de glorie en majesteit zag van de hemelse boodschapper die tot hem gezonden was, riep hij , toen hij de prachtige scene beschreef, “Ik echter, ik bleef alleen achter. Toen ik dat grote visioen zag, bleef er in mij geen kracht over. Mijn gezonde uitstraling werd aan mij veranderd in verval en ik had geen kracht meer over” (Dan 10:8). De ziel die op die manier geraakt wordt zal zichzelf nooit met zelfgerechtigheid omkleden, of met een pretentieuze kleed van heiligheid; maar zal zijn zelfzucht haten, zijn liefde voor zichzelf verachten, en door Christus' gerechtigheid zal zoeken naar zuiverheid van het hart dat in harmonie is met Gods Wet en het karakter van Christus. Hij zal dan het karakter van Christus

weerspiegelen, de hoop van overwinning. Het zal het grootste mysterie voor hem zijn dat Jezus zo'n groot offer voor hem bracht om hem te verlossen. Hij zal uitroepen, met nederig bevende en trillende lip, "Hij hield van mij. Hij gaf Zichzelf voor mij. Hij werd arm opdat ik, door Zijn armoede, rijk zou worden. De Man van Smarten versmaadde mij niet, maar stortte Zijn onuitputtelijke, verlossende liefde over mij uit opdat mijn hart gereinigd kan worden; en Hij me terug bracht naar loyaliteit en gehoorzaamheid van Zijn geboden. Zijn genadigheid, Zijn vernedering, Zijn kruisiging, zijn de bekroonde wonderen in de prachtige tentoonspreiding van het reddingsplan. Dat de rechtvaardige zou sterven voor de onrechtvaardige, de reine voor de onreine, is ver verheven boven alle uitingen van menselijke liefde; en dit alles heeft Hij gedaan om het mogelijk te maken in mij Zijn eigen rechtvaardigheid in te passen, zodat ik de wet zal houden die ik heb overtreden. Daarvoor houd ik van Hem. Ik zal Hem verkondigen aan alle zondaars. Ik zal roepen, "Zie het Lam Gods, die de zonde van de wereld wegneemt!"

-RH 10-16-88, ¶ 10-11

- ST 8-24-91; RH 10-23-88, 2-8-81; 5T 751, 752; SC 28-31

Woensdag 1/2 (Ga uit van mij; Lucas 5:1-11)

Maar Petrus dacht nu niet aan boten en vangst. Dit wonder, groter dan enig ander alwaar hij ooit getuige van was geweest, was voor hem een manifestatie van goddelijke macht. In Jezus zag hij Degene die de gehele natuur onder Zijn controle hield. De aanwezigheid van goddelijkheid openbaarde zijn eigen onheiligheid. Liefde voor zijn Meester, schaamte voor zijn eigen ongelof, dankbaar voor de genade van Christus, maar boven alles, het gevoel van zijn onreinheid in de aanwezigheid van onmetelijke puurheid, overweldigde hem. Terwijl zijn maten de inhoud van het net zeker stelden, viel Petrus aan de voeten van de Verlosser neer en riep: "Ga uit van mij, want ik ben een zondig mens, o Here" (Lukas 5:8).

Ook al zei Petrus tot Christus, "Ga uit van mij", klampte hij zich toch vast aan de knieën van de Verlosser, voelend dat Hij niet van Hem gescheiden kon worden. En Jezus sprak tot Simon, "Wees niet bevreesd, van nu aan zult gij mensen vangen" (vs 10). Toen zij hun schepen aan land hadden gebracht, lieten zij alles achter zich en volgden Jezus. Zo werden deze eenvoudige vissers door de hemelse God geroepen voor hun levenswerk.

Iedereen die in levend geloof Jezus volgt, met een oog gericht alleen op Zijn glorie, zal de redding van God zien net zo zeker als deze ontmoedigde vissers hun boten gevuld zagen door de wonderbaarlijke visvangst. Het kwam doordat Christus in het schip was dat ze succesvol waren in hun pogingen vis te vangen. De inwonende aanwezigheid van de Verlosser is bij het werk van zielen winnen eveneens noodzakelijk.

Lang hadden de vissers die nacht gezwoegd; vaak werden zij teleurgesteld, als keer op keer het net leeg werd opgehaald. Maar nu, op bevel van de Goddelijke, richtten zij zich op het diepe, en nog een keer wierpen zij hun net in de zee. En wat een overvloed aan vis verzamelden zij! Het zien van dit wonder vaagde hun ongelof weg, en zij waren bereid om op de uitnodiging van de Verlosser om Hem te volgen te reageren, en te leren om vissers van mensen te zijn.

Het scheurende net, het zinkende schip, de verbazing en dankbaarheid van Petrus en zijn maten, hun welwillendheid de Redder te volgen en geheel aan Zijn bevelen te voldoen, zijn lessen voor ons bij het werk van het redden van zielen. Hoewel wij lang en vol geloof kunnen zwoegen in onze menselijke kracht, kunnen wij niet hopen op goede resultaten; maar zodra wij Christus verwelkomen in het hart, werkt Hij met ons en door ons om zielen te redden.

God heeft beloofd om samen te werken met hen die verkozen om in harmonie te werken met Zijn missie. Wij moeten ons uiterste best doen om onze taak trouw te doen, opdat Hij de wereld kan tonen wat Hij kan doen door ons. "Want Gods medearbeiders zijt gij" (1 Kor 3:9), verklaart Hij. God geeft succes aan het menselijk streven. ... Van een ieder in wiens hart Christus blijvend aanwezig is, zal een kracht uitgaan dat anderen zal beïnvloeden om de Redder als Verlosser te aanvaarden.

- ST 5-6-08, ¶ 4-6, 9-11

- RH 8-27-03

Donderdag 2/2 (Als demonen spreken; Lucas 4:31-36; Openb. 1:12-17; Jes. 6:1-3; Openb. 4:8,9)

Er was een man in de synagoge die bezeten was door de geest van satan. Hij onderbrak het betoog van Jezus met een scherpe schreeuw, dat het bloed van de toehoorders met een dodelijke angst deed stollen. "Ga weg!" schreeuwde hij. "Wat hebben wij met U te maken, Jezus

de Nazarener? Bent U gekomen om ons te gronde te richten? Ik weet Wie U bent, namelijk de Heilige van God!" (Markus 1:24).

Zelfs duivels geloofden en beefden, maar de God van Israël had hun ogen en oren toegesloten voor goddelijke bewijzen, en zij wisten de tijd niet van hun oordeel. Satans doel om een ellendig slachtoffer naar de synagoge te leiden, was om de aandacht van de mensen af te leiden van Jezus naar de aanvallen van de arme lijder en te voorkomen dat de woorden van waarheid de harten van de mensen zou bereiken. Maar het verduisterde besef van de man begreep dat de lessen van Jezus van de hemel kwamen.

...De demon oefende al zijn helse krachten uit om de controle te behouden over zijn slachtoffer. Hier terrein verliezen, zou zijn als het weggeven van de overwinning aan Jezus. Hij die, streed met de prins van de duistere macht in de wildernis van verleiding, was nu weer van aangezicht tot aangezicht gebracht met Zijn vijand.

Het scheen dat de gemartelde man zijn leven moest verliezen in de vreselijke strijd met de demon wat tot de ondergang van zijn leven zou leiden. Slechts één macht kon deze gruwelijke tirannie doorbreken. Jezus sprak met een stem van autoriteit en bevrijde de gevangene. De demonische geest deed een laatste poging het leven van zijn slachtoffer te verscheuren voor hij werd gedwongen om te vertrekken. Toen stond de man die bezeten was voor de verwonderde mensen op, gelukkig in de vrijheid van zelfbeschikking. In de synagoge op deze Sabbatdag, voor de verzamelde gemeente, was wederom de prins der duisternis tegemoet getreden en verslagen. En zelfs de demon had getuigd van de goddelijke macht van de Verlosser, roepende: "Gij, Jezus van Nazareth! Zijt Gij gekomen om ons te verdelgen? Ik weet wel, wie Gij zijt: de Heilige Gods!"

Maar Hij die de aartsvijand in de woestijn overwon, ontworstelde de kronkelende gevangene uit de greep van satan. Jezus wist dat deze demon dezelfde kwade geest was die Hem had verleid in de woestijn ofschoon in een andere vorm. Satan zoekt naar verschillende mogelijkheden om zijn doel te bereiken. Dezelfde geest die de Redder zag en herkende, en tot Hem schreeuwde, "Laat ons met rust! Wat hebben wij met U van doen?" beheerste de slechte Joden die Jezus

afwezen en Zijn leringen minachtten. Maar via hen nam hij de uitstraling van vroomheid en onderwijzing aan, zoekend om hen te bedriegen met betrekking tot hun werkelijke motieven de Verlosser te weerstaan.

– 2 SP 177 – 178, 180.

•ST 12-30-89; DA 254-256; MH 90-93

Vrijdag 3/2 (Zijn Heilige aanwezigheid; Psalm 29:2)

Er zou een aanvullende eerbied, orde, en heerlijkheid zijn op de plaats waar christenen samenkomen om God te aanbidden, als zij zich zouden realiseren dat er behalve zij die er zijn waar hun ogen op rusten, ook onzichtbare goddelijke vertegenwoordigers zijn. Wij hebben deze hemelse boodschappers in ons midden, die luisteren naar elk gesprek. En niet alleen vallen de toehoorders onder de inspectie van deze engelen die de communicatie gaande houden tussen hemel en aarde, maar ook de voorganger, die het Woord van God spreekt. En als de aanbidders in het achterhoofd houden dat als ze samenkomen om te aanbidden, zij in gezelschap zijn van wezens die wonen in de tegenwoordigheid van de Heilige God, dan zullen wereldse gedachten uitgebannen worden uit hun gedachten. Het is om te realiseren dat deze hemelse wezens te midden van een samenkomst zijn alwaar het Woord van God wordt gesproken door Zijn vertegenwoordigers, dat het hart wordt vervuld met een plechtig gevoel.

De gelijkenis die Jezus gaf van de zaaier was als volgt: "Bij een ieder, die het woord van het Koninkrijk hoort en het niet verstaat, komt de boze en rooft wat in zijn hart gezaaid is" (Mat 13:19). Aldus zien we dat satan en zijn engelen ook in alle samenkomsten aanwezig zijn waar het evangelie van het Koninkrijk wordt verkondigd. Hoe belangrijk is het dan dat wij aandacht schenken aan hoe wij luisteren! Terwijl de geestelijke bijstand van de engelen voor hen is die verzameld zijn, kijkt de vijand altijd toe welk effect de waarheid heeft in de geesten en harten, en met een ernst gelijk aan zijn kwaadaardigheid, werkt hij eraan om het werk van de Geest aan het hart van de toehoorders te dwarsbomen; want hij ziet dat als de waarheid wordt geaccepteerd in het hart, hij de controle verliest over het individu, die het Woord ten leven aanvaardt.

Kwaadaardige engelen zijn beslist net zo aanwezig tijdens deze gelegenheid als de goede engelen, met elk middel werkend waar ze over beschikken, om het Woord van God door Zijn gedelegeerde dienaren effectloos te maken in de harten van zijn toehoorders. Zij zoeken er

ernstig naar om de hemelse invloed van de goede engelen tegen te werken. Wij moeten niet onverschillig staan tegenover het feit dat goede engelen altijd aanwezig zijn om hen bij te staan die de redding zullen erven, en tegelijkertijd moeten wij ons bedenken dat er strijdende krachten zijn onder leiding van hun meester, die werken om onze ondergang te bewerkstelligen. Terwijl wij waakzaam moeten zijn voor de blootstelling aan de aanvallen van de ongeziene en onzichtbare vijanden, zijn wij ervan verzekerd dat zij ons niet kunnen schaden zonder onze toestemming; want wij hebben aan onze kant de hemelse legers om ons af te scherm en beschermen, en de kwade machten terug te drukken, die er constant naar streven het overwicht over de geesten en harten van mensen te krijgen.

-RH 7-19-87, ¶ 5 – 7

Citaten uit de volwassen les: DA 246

Verdere studie: DA 158.

====Les 6: 4-10 februari ::: God, de Wetgever

Zij die de geboden van God houden, hebben het recht om geschikt te zijn voor de rijke beloften die Hij ons gegeven heeft. – RH 7-31-88, 11

Sabbat 4/2 (Onze Goddelijke Wetgever; Jesaja 33:22)

Het uitleven van Gods Wet betekent een leven van zuiverheid dat onmogelijk is voor de mens tenzij hij samenwerkt met God, en deelgenoot wordt van de goddelijke natuur, door aan de overtreding te ontluchten die in de wereld is door de begeerte. Elke zondige verwenning, elke vorm van kwade daad, al de egoïstische ambitie, wordt veroordeeld door de morele wet. De goedkope, verloren, onoplettende geest en karakter, wat zo veel voorkomend is in deze generatie, wordt niet goedgekeurd door de wet van God. Die wet veroordeelt de sensuele daad die zichzelf bekleedt in een verschijning van liefelijkheid tot de ziel verstrikt is en door bittere ervaring leert hoe hatelijk de gevolgen van begeerlijke zonden zijn. Gods wet is een uitstraling van de goddelijke geest, en de geboden beschrijven de morele plicht van mensen.

Gedurende de korte proeftijd van het leven, moeten wij opgeleid worden en discipline leren voor het toekomstige eeuwige leven, en de regel van het leven is het volgen van Gods geboden. “Gij zult” en “Gij zult niet” zijn geen geboden vol smart. De wet van God is geen juk van slavernij, want de doeners van de wet zullen leven en kracht vinden in gehoorzaamheid, en door de genade, hen door Jezus Christus gegeven, worden zij in staat gesteld om oprecht gehoorzaam te zijn aan Gods heilige leefregels. Het houden van Gods geboden is het behouden van de ziel in Gods liefde, om het leven te beveiligen tegen kwaad, en om het karakter te trainen voor een hemel vol liefde.

Zij die leren dat de geldende aanspraken van Gods wet zijn afgeschaft, denken dat zij alles weten over de geboden van God; maar zij tonen door hun koers van ongehoorzaamheid dat zij onwetend zijn over de eerste en laatste principes van de wet, en dat zij niets weten over Gods karakter, dat is weerspiegeld in de wet. De jonge heerser die tot Jezus kwam, vragend wat hij moest doen om het eeuwige leven te beërven, dacht dat hij heel wijs was, en in zelfvoldaanheid, en met een vleugje beledigende waardigheid, verzekerde hij Christus, toen Die hem gebod de geboden te houden, dat hij ze al vanaf zijn jeugd had gehouden. Toch toonde Jezus aan zijn geest het feit dat hij zichzelf bedroog, en niets wist van het houden van Gods geboden. Toen hem werd opgedragen alles te verkopen wat hij had, en dit aan de armen te geven, en te komen en de Here van het leven te volgen, ging hij treurig weg.

De wet is onze leraar, en instrueert ons wat rechtschapenheid en volmaaktheid van karakter is, opdat door de rechtvaardigheid van Christus wij een leven mogen hebben verbonden met God. (Psalm 25:14, Jes.33:13-17, 21-24 aangehaald).

-ST 10-22-94, ¶ 2-5.

- RH 3-25-15

Zondag 5/2 (De wet op de Sinai; Ex.19:18, 18; 20:18; Deut. 5:22; Hebr. 12:21; Rom. 7:8-13; Ps.119:6; Ex.20:1-17)

Gods wet, zoals gepresenteerd in de Schriften, is helder in haar eisen. Elk principe is heilig, juist en goed. De wet brengt de mens onder de verplichting naar God toe; het gaat tot de gedachten en gevoelens; en het zal overtuiging tegen de zonde opwekken bij iedereen, die

gevoelig is en die de eisen heeft overtreden. Als de wet alleen het uiterlijk gedrag behelsde, zou men niet schuldig zijn aan foute gedachten, verlangens, en maaksels. Maar de wet eist dat de ziel zelf zuiver is en de geest heilig, dat de gedachten en gevoelens in overeenstemming zullen zijn met de norm van liefde en rechtvaardigheid.

In Zijn leringen toonde Christus hoe verreichend de principes van de wet uitgesproken op de Sinai, zijn. Hij maakte een levende toepassing van de wet wier principes voor altijd de grote norm van rechtvaardigheid blijven, de norm waardoor alles geoordeeld zal worden op die grote dag als het oordeel geveld zal worden, en de boeken geopend zullen worden. Hij kwam om alle gerechtigheid te vervullen en, om als het hoofd van het mensdom, de mens te tonen dat hij hetzelfde kan doen, en kan voldoen aan elke specificatie van Gods eisen. Door de maatregel van Zijn genade waarmee Zijn vertegenwoordigers worden omkleed, hoeft niemand de hemel te missen. Volmaaktheid van karakter is bereikbaar voor iedereen, die daarnaar streeft. Dit is tot hetzelfde fundament gemaakt van het nieuwe verbond van het evangelie. De wet van Jehova is de boom; het evangelie is de geurige bloesem en de vrucht die het draagt

De getuigenis van Paulus inzake de wet luidt: "Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet: ..." (Rom. 7:7-11 aangehaald).

Zonde doodde de wet niet, maar het doodde in Paulus de vleselijke gedachten (Rom. 7:6, 13, 12 aangehaald). Paulus bepaalt de aandacht van zijn toehoorders op de gebroken wet, en toont hen waar ze schuldig aan zijn. Hij instrueert hen zoals een schoolmeester zijn leerlingen instrueert, en toont hen de weg terug naar hun loyaliteit aan God. ...

De menselijke familie is in de problemen door haar overtreding van de Vaders' wet. Maar God verlaat de zondaar niet tot Hij hem de remedie voor de zonde toont. De eniggeboren Zoon van God is gestorven opdat wij kunnen leven. De Here heeft dit offer voor ons aanvaard als onze plaatsvervanger en borg, tegen de voorwaarde dat wij Christus aannemen en in Hem geloven. De zondaar moet in geloof tot Christus komen, Zijn verdiensten aannemen, zijn zonde op de Zondedragers leggen, en Zijn vergeving ontvangen. Het was om deze zaak dat Christus naar deze wereld kwam. Zo is de gerechtigheid van Christus ingeplant in de berouwvolle, gelovige zondaar. Hij wordt lid van de Koninklijke familie, een kind van de hemelse Koning, een erfgenaam van God, en mede-erfgenaam met Christus.

–RH 4-5-98, ¶ 1,2,4,5,11

- ST 10-1-94; RH 4-1-90, 8-9-98; 1SM 212-214.

Maandag 6/2 (De wet vóór de Sinai; 1 John.3:4; Genesis 1-4, 9:6; Job 1:8, 2:3, 24:14,15; Gen.20:9, 26:4,5; 35:2,3)

Velen trachten de aanspraken op het vierde gebod te ontwijken door te stellen dat Gods wet exclusief aan de Joden was gegeven; dat de zevende dag van de week Joods is, en dat de eerste dag de christelijke Sabbat is. Dit onderscheid wordt in de Schriften niet herkend. Er is geen contrast zoals vaak is geclaimd tussen het bestaan van het Oude en het Nieuwe Testament, de wet van God en het evangelie van Christus, de eisen aan de Joden en die van de Christelijke dispensatie. Elke ziel gered in de voormalige dispensatie, was gered door Christus, gelijk wij door Hem vandaag de dag gered zijn. Patriarchen en profeten waren Christenen. De Blijde Boodschap werd gegeven aan het eerste paar in Eden, toen zij zichzelf door overtreding hadden gescheiden van God. Het evangelie werd aan Abraham gepreekt. De Hebreëen dronken allen van de geestelijke Rots, wat Christus was. Christus maakte de werelden. Door Christus werd de wet geproclameerd op de Sinai. Vandaar dat Christus in de volle betekenis van het woord, zoals Hij Zichzelf verklaarde te zijn, "Heer van de Sabbat". Hij maakte die dag, waarop de aanbidding door engelen en mensen wordt ontvangen, heilig aan Hemzelf.

Hoe durft iemand, die de aanspraken van het vierde gebod begrijpt, haar eisen te vertrapen? Saul verklaarde, als excuus voor zijn overtreding, dat hij "het volk vreesde" (1Sam 15:24). Zijn er niet velen heden ten dage, zelfs onder de geoefende dienaren van Christus, die geen betere reden kunnen bedenken voor hun wandel? Ondanks dat het Woord van God helder is, durven zij de veroordelen of de angsten van hun toehoorders niet op te wekken; daarom laten zij hen zonder waarschuwing in hun schending van Gods wet doorgaan. In de dag des oordeels zal het excuus van Saul voor hen niet baten net zo min als het baatte voor hem.

"Voorwaar, weerspanning is zonde der toverij en ongezegelijkheid is afgoderij en dienen van terafim" (1Sam 15:23). Rebellen ontstond bij satan. Niettegenstaande de verheven positie die hij bezette onder de hemelse heerscharen, werd hij ontevreden omdat hij niet de hoogste

eer kreeg. Vandaar dat hij Gods' bedoelingen in twijfel trok en Zijn rechtvaardigheid betwiste. Hij wendde al zijn krachten aan om de engelen tot ontrouw te verleiden. Het feit dat hij een aartsengel was, glorievol en krachtig, stelde hem in staat een machtige invloed aan te wenden. Zijn klachten tegen Gods regering, aanvankelijk zonder instemming begroet; toch keer op keer erop aangedrongen, werden ten slotte aanvaard door hen die daarvoor loyaal en gelukkig waren geweest bij de Koning van de Hemel. Er was geen schijntje rechtvaardiging of excuus voor de ontevredenheid; maar afgunst en jaloezie, eenmaal gekoesterd, kregen een macht die de rede verlamde en eer en loyaliteit vernietigde.

- ST 9-14-82, ¶ 7-9

- ST 3-12-94; 11-12-94; RH 11-28-93, 10-17-07; FLB 70

Dinsdag 7/2 (De Sabbat vòòr de Sinaï; Gen. 2:1-3; Ex.5:1-5, 16:4-30)

Toen God de aarde schiep en de mens erop plaatste, deelde Hij de tijd in in zeven periodes. Zes gaf Hij aan de mens in bruikleen voor eigen gebruik, om te werken aan gewone zaken; één reserveerde Hij voor Zichzelf. Rustend op de zevende dag, zegende en heiligde Hij deze. Dientengevolge werd de zevende dag geacht de rustdag van de Here te zijn, en als heilig te worden beschouwd als herinnering aan Zijn Scheppingswerk. Het was niet de eerste, tweede, derde, vierde, vijfde of zesde dag die was geheiligd of apart gezet voor een heilig gebruik, noch was het een zevende deel van de tijd en geen dag in het bijzonder; maar het was de zevende dag, de dag waarop God had gerust. Wij moeten elke dag God danken en leven als onder Zijn toezicht; maar als de zes dagen van werk gedaan zijn, moeten wij "de Sabbat gedenken en heiligen," en ons onthouden van arbeid en de dag exclusief wijden aan bezinning en aanbidding.

Toen de wet op de Sinaï werd gegeven, werd de Sabbat in het midden van de morele voorschriften geplaatst, precies in de boezem van de decaloog. Maar het instituut van de Sabbat was toen niet voor de eerste bekendgemaakt. Het vierde gebod vindt haar oorsprong in de Schepping. De rustdag van de Schepper werd door Adam in het heilige Eden geheiligd, en door Gods volk gedurende de patriarchale tijden. Gedurende Israëls lange slavernij in Egypte, onder opzichters die God niet kenden, konden zij de Sabbat niet houden; daarom leidde God ze uit, naar een plaats waar zij zich Zijn heilige dag zouden kunnen herinneren. ...

Een drievoudig wonder werd gewrocht ter ere van de Sabbat, zelfs vòòr de wet op de Sinaï werd gegeven. Een dubbele hoeveelheid manna viel op de zesde dag, geen op de Sabbat, en de portie nodig voor de Sabbat was zoet en zuiver gehouden, terwijl als er iets werd overgehouden op enig ander moment, het ongeschikt werd als voedsel. Hier is een steekhoudend bewijs dat de Sabbat werd ingesteld bij de Schepping, toen de fundamenten van de aarde werden gelegd, toen de morgensterren samen zongen, en al de zonen Gods riepen van vreugde. En haar heiligheid blijft onveranderd, en zal zo blijven zelfs tot in alle eeuwigheid. Vanaf de Schepping is elk voorschrift van de goddelijke wet verplicht geweest voor de mens, en is door hen opgemerkt, die de Here vrezen. ...

De wet der Tien Geboden, die zo gemakkelijk buiten beschouwing wordt gelaten, is het fundament van vele generaties; en niemand of menselijk instituut is het toegestaan het terzijde te schuiven, of ook maar in het minst één van de tien voorschriften van Jehova te veranderen. God sprak deze wet van Sinaï in opperste grootheid, onder het gehoor van geheel Israël, en Hij schreef het met Zijn eigen vingers op stenen tafels, niet alleen voor Zijn uitverkoren volk, maar voor alle mensen, tot het einde der tijden. Christus Zelf verklaarde dat, terwijl de hemelen en de aarde blijven, niet één jota of tittel van deze heilige wet over zal gaan.

-ST 2-28-84, ¶1-2, 4, 10

- RH 8-18-10, 10-28-02, 8-30-98; ST 3-12-94, 11-12-94, 2-1-10; PP 295-297

Woensdag 8/2 (De wet en de Profeten; Jes.48:17, 18; Psalm 119: 69-72, 97-103; Jer. 31-33)

Er zijn mensen die beweren geheel geheiligd te zijn en toch houden zij volhardend een niet aflatende oorlog tegen Gods wet in stand. Wij hoeven niet te specificeren tot welke categorie zij behoren, want Johannes heeft duidelijk verklaard dat "wie de zonde doet is uit de duivel" (1Joh 3:8). "Een ieder, die uit God geboren is, doet geen zonde" (1Joh 3:9), dat betekent, is niet in overtreding van Gods wet. Wij moeten niet bedrogen worden door de hoge prestaties van hen, die beweren geavanceerde vroomheid te bezitten; want onze Schepper heeft ons een regel gegeven waardoor wij hun aanspraken kunnen toetsen. Hij zegt: "Aan hun vruchten zult u ze

kennen” (Mat 7:16). Tot de wet en de getuigenis; als zij niet spreken volgens dit woord, is het omdat er geen licht is in hen” (Jesaja 8:20,KJV).

“Gezegend zijn zij die onberispelijk van wandel zijn, die in de wet des Heren gaan” (Psalm 119:2-7, 34-35, 43-48, 98-100 aangehaald).

De taal van David zal de taal zijn van elk trouw en heilig hart. Maar zij die constant bitterheid uitgieten over de wet van Jehova, hebben een andere geest. Die volgen de leiding van hem die de eerste zonde in de wereld bracht, en die werkte, en nog steeds werkt, met alle misleidingen van ongerechtigheid. Door de onjuiste voorstelling van zaken van Gods wet, verleidde satan veel hemelse engelen om zijn kant te kiezen van afvalligheid en rebellie, en met dezelfde methode heeft hij de wereld gevangen, en zelfs het grootste deel van de gangbare christelijke kerk, om in vijandschap met Gods wet te zijn. Maar het feit dat satan de wereld aan zijn zijde heeft, betekent niet dat de waarheid fout is, of dat fout waarheid is. Grote aantallen aanhangers kunnen zonde niet anders maken dan zonde, de overtreding van Gods wet. ...

Het Woord van God is van opperste autoriteit. De Here zegt, “Mijn verbond zal Ik niet breken, noch de dingen veranderen die uit Mijn mond zijn gekomen” (Psalm 89:34, KJV). God kon niet één deeltje van Zijn wet veranderen zonder op te houden de Hoogste te zijn. Mensen kunnen Gods wet niet ombuigen ten gunste van hun eigen denkbeelden, en zij blijven in gebreke als zij het zichzelf in harmonie brengen, zij breken de geboden en schenden haar voorschriften. Te laat zal de wereld leren dat zij het Woord van God niet kan oordelen, maar dat het Woord van God hen zal oordelen. Zou de mens maar inzien hoe dom en hoe kwaadaardig het is om te strijden met God! Zou het maar waar zijn dat zij zouden ophouden hun wil tegenover de wil van de Eeuwige te plaatsen! Zij die zich stellen tegenover God, zullen nog leren dat door zo te doen zij de enige weg die leidt tot heiligheid, geluk en hemel hebben verlaten.

– ST 1-9-96, ¶ 3-5-9

• RH 7-31-88, 5-9-99; AUCR 10-7-07; PK 474-476; DA 330,334; 3SP 51-54; PH086:3-7; RC 47, 123; 16MR 233-236; FLB 90; LHU 188

Donderdag 9/2 (De wet in het Nieuwe Verbond; Hebr.8:10, 10:16; Rom.13:8-10; Gal, 5:14; Jak.2:8; 1 Joh.5:2,3)

God heeft lang gewacht, en Hij wacht nog steeds, opdat de schepselen die van Hem zijn door de Schepping alsmede door verlossing, luisteren naar Zijn stem, en Hem als liefhebbende en nederige kinderen gehoorzamen, wier verlangen het is dicht aan Zijn zijde te staan, en het licht te hebben van het licht van Zijn constante schijnsel op hen. Wij moeten de derde engelenboodschap aan de wereld brengen, en mensen waarschuwen tegen de aanbidding van het beest en zijn beeld, en hen leiden bij het innemen van hun plaatsen in de rangen van hen die “de geboden van God houden, en het geloof van Jezus hebben” (Openb 14:12). God heeft ons niet de tijd geopenbaard wanneer deze boodschap zal sluiten, of wanneer de proeftijd ten einde zal zijn. Die dingen die geopenbaard zijn, moeten wij voor onszelf aanvaarden en voor onze kinderen; maar laten wij niet gaan zoeken naar de dingen die geheim gehouden worden in de raad van de Almachtige. ...

De waarheid moet in al haar zuiverheid gepredikt worden; want de speculaties en veronderstellingen van mensen en pochende welsprekendheid, zal in die dagen tot niets leiden. Wat wij moeten hebben, is de bekerende, transformerende kracht van de Geest van God in het leven en karakter, en wij moeten als kleine kinderen worden. De Here zegt tegen Zijn dienaren, “Een nieuw hart zal Ik u geven” (Ezech 36:26). O, welk een werk zouden wij volbrengen als iedereen zo zou doen in oprechtheid en waarheid, om te leren en door te gaan met leren van Jezus! Welk een werk zou volbracht worden als de leraren van de waarheid zelf wisten hoe te schuilen bij Jezus, opdat Christus en niet de eigen-ik zou verschijnen. O, opdat allen die de naam Christus belijden hun zielen naar God zouden laten uitgaan met het brandend verlangen dat zij gevuld zullen kunnen worden met de Heilige Geest.

Het gehele hart dient aan God gegeven te worden, anders zal de waarheid van God geen heiligend effect kunnen hebben op het leven en karakter. Maar het is een triest feit dat velen die de naam Christus belijden, hun hart nooit in alle eenvoud aan Hem hebben gegeven. Zij hebben nooit het berouw van een volledige overgave aan de eisen van het christendom ervaren, en het gevolg is dat de transformerende kracht van de waarheid niet in hun leven is; de diepe verzachtende invloed van Christus' liefde is niet duidelijk gemaakt in het leven en karakter. Maar welk een werk om de kudde van God te voeden zou er gedaan kunnen worden als de onderschaapherders met Christus gekruisigd zouden zijn, en leven in God om samen te werken met de Hoofd Schaapherder van de kudde! Christus roept mensen op om zo te werken

als Hij werkte. Er is een noodzaak van een diepere, sterkere, krachtiger getuigenis van de kracht der waarheid zoals gezien wordt in de praktijk door de godsvruchten van hen die belijden het te geloven. De liefde van de Verlosser in de ziel zal leiden tot een bewuste verandering in de manier waarop de werkers werken voor de zielen van hen die verloren zijn.

– RH 10-9-94, ¶10, 13, 14

- ST -20-95; SW 3-31-08; RH 1-31-88; TMK 255.

Vrijdag 10/2 (Onze Enige Vrijheid; 2 Petrus 1:4)

Onze Verlosser getuigt: “Zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten” (Openb 3:8). Door deze open deur naar de tempel van God, zien wij de koninklijke wet, gesitueerd in de ark des verbonds. Door deze open deur, schijnt licht vanaf de heilige, juiste, en goede wet, die aan de mens de ware norm van gerechtigheid biedt, opdat hij geen fout zal maken bij het vormen van een karakter dat beantwoorden zal aan de eisen van God. Zonde wordt veroordeeld door die wet; wij moeten het wegdoen.

De Heilige Geest moet van binnenuit werken, om de heilige principes in het sterke licht te brengen van een duidelijk bewustzijn, opdat wij hun kracht mogen kennen en ze tot een levende realiteit maken. De geest moet gehoorzaamheid betrachten aan de koninklijke wet van vrijheid, de wet welke de Geest legt in het hart, en duidelijk maakt om het te begrijpen. De afwijzing van zonde moet de daad van de ziel zelf zijn, door de oefening in de nobelste krachten op te wekken. De enige vrijheid die een eindig mens kan uitoefenen, bestaat uit het in harmonie komen met de wil van God, en te voldoen aan de voorwaarden die de mens een partner maakt van de goddelijke natuur, die ontsnapt is aan het verderf dat in de wereld heerst door de begeerte ...

Jezus zegt, “Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop” (Openb 3:20). Zullen wij Hem binnenlaten? Hij zou ons niet in deze tijd hebben laten staan, te midden van de gevaren in de laatste der dagen, in onze eigen eindige kracht. Wij kunnen het ons niet veroorloven zonder Zijn aanwezigheid te zijn; want Hij zegt, “Zonder Mij, kunt u niets doen” (Joh 15:5). Maar als Hij in het hart blijft door levend geloof, kunnen wij alle dingen in Zijn naam doen. Jezus houdt van ons; Hij werkt in ons belang, en Hij wil dat wij Hem volledig vertrouwen. Hij wil de Kapitein zijn van onze redding als wij Hem ons laten leiden naar de overwinning. ...

“Een open deur” is voor ons geplaatst, en onze tegenstanders, met satan aan het hoofd, die de hoofdopponent van gerechtigheid is, kunnen die deur niet sluiten. Onze Hemelse Vader Zelf heeft het geopend, en “geen mens kan het sluiten”. Waarom gaan wij dan door met het struikelen zonder licht? Waarom klagen wij over wolken en duisternis, als er een open deur van genade is, en Jezus bezig is met een speciaal werk voor ons, door verzoening voor ons te bewerkstelligen, en onze namen voor de Vader te brengen? Hij wacht erop om genadevol te kunnen zijn. “Zie,” zegt Hij, “Ik sta aan de deur, en klop. Als iemand Mijn stem hoort, en de deur opent, Ik zal bij hem binnengaan, en met hem eten, en hij met Mij”. En dan komt de genadevolle verzekering: Openbaring 3:21 “Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met Mijn Vader op Zijn troon.”

–RH 11-24-85, ¶ 4, 7, 11, 14

- OHC 137, 138

Citaten uit de Volwassen les: PP 309, 310

Verdere studie: SD 53; DA 466.

====Les 7: 11-17 februari::: De Sabbatswet

God gaf de Sabbat tot zegen van de mens; het zou voor hem een herinnering aan Gods scheppingswerk zijn; het was een herinnering aan Gods heilige rust, ten gevolge waarvan Hij “de Sabbatdag zegende en heiligde.” RH 8-3-97, 6

Sabbat 11/2 (Heer van de Sabbat; Markus 2:27, 28)

“Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen”(Mattheus 5:17,NBG1951) zei Christus. Als hoofd van de menselijke familie leefde Hij elk voorschrift, elke jota en elke tittel uit. In menselijkheid leefde

Hij het leven dat Hij van Zijn volgelingen verlangde en daarom is er voor niemand een verontschuldiging om het peil van volmaaktheid te bereiken.

Christus legde de nadruk op Zijn woorden:

“Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaan, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied” (Mattheus 5:18, NBG 1951). Zolang als de hemelen en de aarde blijven, zo lang zal de Sabbat van het vierde gebod zijn aanspraak op de menselijke familie houden.

God heeft uitvoerige aanwijzingen ten aanzien van Zijn wet gegeven, zodat niemand in duisternis hoeft te blijven, tenzij zij liever duisternis dan licht verkiezen. Maar de afvalligheid van het Joodse volk beeldt de afvalligheid uit welke door de wereld in de laatste dagen gemaakt zal worden. Precies zoals de Joden duisternis kozen boven de boodschap die Christus aan de wereld kwam brengen, zo kiest de mensheid vandaag de dag duisternis. Geheiligd en gezegend door God, was de Sabbat ontworpen als een prachtig aandenken aan de schepping en een zegen voor de mensheid. Maar de mensen liepen erover heen. Het is de toets voor vandaag de dag, zoals Christus de toets was toen Hij in menselijke gedaante op onze aarde was. Het zal altijd vast staan, een rots van aanstoot voor de christelijke wereld, zoals Christus voor het Joodse volk was. Zoals het verwerpen van Christus het eeuwige lot van de Joden bezegelde, zo zal het verwerpen van Gods heilig aandenken het lot van vele belijdende christenen bezegelen.

Mensen kunnen de Sabbat ontkennen, zij kunnen met voeten vertreden, maar zij kunnen het niet minder bindend voor hen maken. Niemand heeft een excuus om een menselijke sabbat te accepteren, geschapen door hem, die God aanduidt als de “man van zonden,” die zal denken tijden en wet te veranderen. Hij meent dat te kunnen, maar zal het niet doen. Hoewel hij denkt zo zijn oppermacht over God te tonen, kan hij Gods wet niet veranderen. Dit is enkel Gods voorrecht. God staat boven alle koningen en heersers. Hij is God en buiten Hem is er geen andere.

De verordeningen van de Here zijn om te eerbiedigen en te gehoorzamen. God is het opperste gezag, en als Zijn wet als een kwestie van geen belang terzijde wordt geschoven, moet de overtreder zeker de gevolgen van zijn eigen zonden dragen, hoewel God de overtreding lang verdraagt.

-RH 12-20-98, ¶ 10-11, 16-18

- RH 8-3-97; DA 287-289

Zondag 12/2 (De Sabbat in Genesis: Genesis 2:1-3; 1:22, 28)

God heeft ons Zijn geboden gegeven, niet alleen om ze te geloven, maar om ze te gehoorzamen. De Grote Jehova legde het fundament van de aarde, tooide de hele wereld in een prachtig kleed en vulde het met nuttige zaken voor de mens; en toen Hij al de wonderen van het land en de zee geschapen had, stelde Hij de Sabbatdag in en heiligde die. God zegende en heiligde de zevende dag, omdat Hij daarop rustte van al Zijn scheppingswerk. De Sabbat is om de mens gemaakt. God bestemde dat de mensen op die dag niet in beslag genomen zouden worden door wereldse bezigheden, maar Hem zouden aanbidden. En degenen die de geboden van God eerbiedigen, zullen, nadat zij de eisen van het vierde gebod van de Tien Geboden gezien hebben, gehoorzamen zonder te vragen naar de haalbaarheid of gemak van zo'n gehoorzaamheid. Maar als vanuit het woord van God licht op dit onderwerp wordt gegeven, en de mensen verwerpen dit licht, dan weigeren zij daardoor God te gehoorzamen en kunnen zij niet gered worden in hun ongehoorzaamheid.

Zo liet Jezus de Farizeeën weten dat als Hij, het Licht en de Waarheid, niet gekomen was, zij niet schuldig zouden zijn aan de zonde door Hem af te wijzen. Maar Hij kwam en flitste het licht op hun pad, en zij kozen liever duisternis in plaats van licht. Dit was hun schuld. Zo is het met de Sabbat. We leven niet in de eeuw waar onze vaders in leefden. God gaf hen schatten van wijsheid welke over de gehele linie naar onze tijd zijn gekomen.

Wij hebben al het licht dat zij hadden en nog meer licht schijnt voortdurend, en zal meer en meer schijnen tot aan de volmaakte dag. Deze generatie is verantwoordelijk, niet alleen voor het licht dat aan voorbijgegangene generaties is gegeven, maar voor het overvloediger licht dat nu schijnt. Om door God gezegend te worden zoals onze vaders gezegend werden, moeten we trouw zijn in het laten toenemen van het licht, zoals zij trouw waren aan het licht dat God hen gegeven had. Onze hemels Vader verlangt toewijding en gehoorzaamheid van Zijn volk, in overeenstemming met het licht dat hen gegeven is. Zijn eisen zijn goed en juist, en Hij zal niets

anders verwachten; aan al Zijn rechtvaardige eisen moet volledig voldaan worden, of zij zullen van kracht blijven tegen de overtreder.

Diegenen die in het licht lopen, zullen vooruitgaan. Zij zullen opgroeien tot de volle wasdom van mannen en vrouwen in Christus Jezus. Dit is het resultaat van heiligmaking door de waarheid. Waarheid is voortschrijdend; en diegenen die zich voorbereiden op de grote dag, zullen voorwaarts gaan, in overeenstemming met het zich opeenstapelende licht welke op hen schijnt door de profetieën, door de lessen van Christus en Zijn discipelen.

-SW 6-23-08, ¶ 2, 3, 5, 7

- RH 6-9-85; 1SP 85-89; PP 47-49; 5MR 42-47; 21MR 20-22; FLB 31; LHU 138

Maandag 13/2 (De Sabbat in Exodus; Exodus 20: 8-11)

God is de bestuurder van het heelal. Hij heeft alles onder Zijn wet gesteld. Alles in de natuurlijke wereld is aan wetten onderhevig, van de kleinste bloem in de tuin tot de machtige ceders van Libanon. De dieren van het veld gehoorzamen Gods wet. De oceaan gehoorzaamt Zijn bevel. "Tot hiertoe en niet verder zult gij komen, hier zal de trots uwer golven blijven staan" (NBG 1951, Job 38:11). Als God tot de mensen spreekt, is Zijn stem te horen en Zijn woord moet worden gehoorzaamd. De mens is een intelligent wezen en heeft verstand om Gods wil te begrijpen, en een geweten om zijn verantwoordelijkheid te voelen. Hij heeft een hart waarmee hij de wet van God kan liefhebben, welke heilig, juist en goed is. . .

Opdat er geen vergissing en geen excuus voor ongehoorzaamheid zal zijn, maakt de apostel het erg eenvoudig duidelijk welke wetten we moeten hoogachten. "Maar een oud gebod, dat gij van de beginne gehad hebt" (1Joh 2:7). In deze verwijzing naar de wet van God voert hij de gedachten terug naar de wet welke een herinnering is aan de schepping van de wereld, toen God zes dagen werkte, op de zevende dag rustte en Hij het fundament voor de Sabbat legde. Toen de morgensterren samen zongen en al de zonen van God van vreugde juichten, plaatste God het vierde gebod in de boezem van de Tien Geboden. In dit gebod is een speciale opdracht gegeven "Gedenk de Sabbatdag, dat gij die heiligt." Dan volgt de reden voor deze speciale opdracht: "Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de Sabbat van de Here, uw God..." (Exodus 20:10-11, NBG 1951).

In het vierde gebod wordt het feit uiteengezet dat de Schepper van hemel en aarde de ware God is. Maar de wereld in zijn wijsheid kende God niet. Er is veel wijsheid in onze wereld, maar de mensheid, trots op hun kennis, gebruikt hun wijsheid niet zoals Daniël deed. Zij zien de schoonheid, de majesteit, rechtvaardigheid en de goedheid van God niet. . .

Als diegenen die tijdens de oude bedeling in God geloofden op het hart gedrukt werden om op te staan en te schijnen, hoeveel te groter is vandaag de dag de verplichting om op te staan en te schijnen, als ons licht helderder is en met duidelijker en geregelder stralen schijnt. Onze verplichting om ons licht te laten schijnen is veel groter dan de verplichting voor de mensen in oude dagen, want ons licht is duidelijker en beslister. "Maar het pad van rechtvaardigen is als een schijnend licht, dat gaandeweg helderder gaat schijnen tot het volledig dag is geworden" (Spreuken 4:18). De volgelingen van Christus moeten Hem aan de wereld bekend maken. Wij hebben het vermogen tot redeneren en als onze mogelijkheden toenemen wanneer we verbetering aanbrengen in de talenten die God ons gegeven heeft, moeten we de goddelijke stralen van licht die de patriarchen, profeten en apostelen ons in vertrouwen als erfstuk hebben nagelaten, verzamelen, en nog voortdurend naar waarheid zoeken als naar een verborgen schat.

-ST 10-1-94, ¶ 1, 5-7

- ST 2-28-94, 7-29-97, 6-12-93, 12-19-00, 1-8-94; RH 12-20-98, 1-31-88, 6-29-11; 1SP 85-89; CE 190-97

Dinsdag 14/2 (De Sabbat in Deuteronomium; Deut.5: 12-15; Exodus 20:8-11; 2 Korinthe 5:17; Galaten 6:15; Openbaring 21:1; Johannes 1:1-14)

God heeft in Zijn woord verklaard dat de zevende dag een teken is tussen Hem en Zijn uitverkoren volk, en een teken van hun trouw. "Ik ben de Here, uw God", Hij zegt: "wandelt naar mijn inzettingen en onderhoudt naarstig mijn verordeningen. Heiligt mijn sabbatten, dan zullen deze een teken zijn tussen Mij en u, opdat gij weet, dat Ik, de Here, uw God ben" (NBG 1951, Ezechiël 20:20). De dag die God bestemde en apart stelde om vrij te houden van alle werelds werk, zou gerespecteerd moeten worden ter herdenking aan Zijn wijsheid, kracht en goedheid voor het scheppen van de wereld en de mensen. De Sabbat was ingesteld voordat de Joden als volk werden onderscheiden en was aan alle mensen gegeven om die te heiligen. "Opdat gij

weet" verklaart God, "dat Ik, de Here ben die u heilig." Als de Sabbat aangenomen wordt, zal de rest van de Tien Geboden gehoorzaamd worden, want niemand kan werkelijk de Sabbat houden en een bevel van de wet veronachtzamen. Vanuit de wolkenzuil wees Christus Zijn kerk in de woestijn voortdurend op de eisen van God. "Mozes riep geheel Israël samen en zeide tot hen: Hoor, Israël, de inzettingen en de verordeningen, die ik heden doe horen, opdat gij ze leert en naarstig onderhoudt. Onderhoud de Sabbatdag, dat gij die heiligt, zoals de Here, uw God, u geboden heeft. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de Sabbat van de Here, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw rund, noch uw ezel, noch uw overige vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont, opdat uw dienstknecht en dienstmaagd rusten zoals gij"(Deuteronomium 5:15 ev NBG 1951)

De zevende dag is Gods uitverkoren dag.

Hij heeft deze zaak niet overgelaten om door priester of regeerder te laten omvormen. Het is van te groot belang om het aan menselijk oordeel over te laten. God zag dat de mensen rekening zouden houden met hun eigen gemak en een dag zouden kiezen die het meest tegemoet kwam aan hun zinnen, een dag die geen heilig gezag draagt; en Hij verklaarde duidelijk dat de zevende dag de Sabbat van de Here is.

Diegene die de Sabbat van de Here negeert door de eerste dag van de week heilig te houden, offert vreemd vuur aan God. Het is een vreemde sabbat, welke Hij hen niet geboden heeft. Zal Hij het uit hun handen aannemen? De mensen hebben veel verzinsels uitgedacht. Zij hebben een gewone dag genomen, die God niet geheiligd heeft, en hebben hem met gewijde voorrechten bekleed. Zij hebben hem tot een heilige dag verklaart, maar dit geeft hem geen spoor van heiligheid. Zij maakten God te schande door menselijke instellingen aan te nemen en aan de wereld voor te stellen als de Christelijke Sabbat, een dag die geen" Zo zegt de Here,"in haar gezag heeft. Zoals Nadab en Abihu deden, zij offerden het alledaagse in plaats van het geheiligde.

-ST 3-31-98, ¶ 4-6, 11

- ST 5-13-86; DA 769-771, 286-289; Ed 250-252; FLB 33; Mar 244

Woensdag 15/2 (Jezus en Zijn Sabbat, deel 1; Mattheüs 12:1-13; Johannes 9)

Jezus was te midden van deze mensen grootgebracht, zo gekenmerkt door fanatisme en vooroordeel. Zodoende wist Hij dat door op de Sabbat te genezen Hij aangezien zou worden als een overtreders van de wet. Hij was er zich van bewust dat de Farizeeën zulke daden met grote verontwaardiging zouden aangrijpen en daardoor proberen de mensen tegen hem op te zetten. Hij wist dat zij deze werken van barmhartigheid als sterke argumenten zouden gebruiken om de gedachten van de massa te beïnvloeden, die hun hele leven al gebonden waren geweest door de Joodse bepalingen en buitensporige eisen. Desondanks weerhield deze kennis Hem niet om de zinloze muur van bijgeloof af te breken, die de Sabbat barricadeerde en de leer verdoezelde dat liefdadigheid en weldadigheid op alle dagen geoorloofd waren.

Hij ging de synagoge binnen en zag daar een man die een verschrompelde hand had. De Farizeeën hielden Hem in de gaten, begerig om te zien wat Hij zou doen in deze zaak, of Hij al of niet deze man op de Sabbatdag zou genezen. Hun enige doelstelling was een aanleiding voor beschuldiging tegen Hem te vinden.

Hij rechtvaardigde dit genezingswerk van de verlamde, als een volmaakt voorbeeld van het houden van de principes van het vierde gebod. Maar zij ondervroegen Hem:"Is het geoorloofd om op de Sabbat te genezen?" (Mat 12:10). Jezus gaf hen het duidelijke en krachtige antwoord: "Wie zou er onder u zijn, die één schaap heeft en die, als dit op een sabbat in een put valt, het niet grijpen zal en eruit trekken? Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven? Derhalve is het geoorloofd op de Sabbat wel te doen" (vs 11-12).

Jezus wilde de valse leerstellingen over de Sabbat corrigeren en ook indruk op Zijn discipelen maken over het feit dat daden van barmhartigheid geoorloofd waren op die dag. In het geval van de genezing van de verschrompelde hand doorbrak Hij de gebruiken van de Joden, en liet Hij het vierde gebod staan zoals God hem aan de wereld gegeven had. Door deze daad verhoogde Hij de Sabbat, de zinloze beperkingen wegvegend, die het belemmerden. Zijn daden van genade gaven eer aan de dag, terwijl diegenen die over Hem klaagden, door hun vele nutteloze ritens en gebruiken, zelf onteer aan de Sabbat brachten.

Jezus, die de wedervraag aan de Farizeeën stelde of het wettig was om op de Sabbat goed of kwaad te doen, leven te redden of te doden, confronteerde hen met hun eigen verdorven

bedoelingen. Zij volgden Hem op de voet om een gelegenheid voor valse beschuldiging tegen Hem te vinden; zij zochten met bittere vijandschap en boosaardigheid Zijn leven af, terwijl Hij levens redde en geluk in vele harten bracht. Was het beter op de Sabbat te doden, zoals zij van plan waren te doen, dan de lijdenden te genezen zoals Hij deed? Was het rechtvaardiger om moord in het hart te hebben op Gods heilige dag, dan liefde tot alle mensen, welke uitdrukking geven aan daden van liefdadigheid en genade?

-ST 11-30-76, ¶ 12-14, 16, 18

- RH 8-3-97, 8-10-97; ST 1-16-96; DA 286-289

Donderdag 16/2 Jezus en Zijn Sabbat, Deel 2; Lukas 4: 31-37, 13:10-17; Johannes 5:1-9, Johannes 9; Mattheus 27:57 –28:1; Markus 15:42-16:1; Lukas 23:52-24:1; Johannes 19:31-21:1; Genesis 2:1-3)

Jezus is gekomen om "een grote en heerlijke onderwijzing te geven" (Jesaja 42:21). Hij verminderde niet zijn waardigheid, maar verhoogde het. De Schriften zeggen: "Hij zal niet kwijnen en niet geknakt worden, tot Hij op aarde het recht zal hebben gebracht; en op zijn wetsonderricht zullen de kustlanden wachten" (Jesaja 42:4). Hij kwam om de Sabbat vrij te maken van die belastende eisen die het tot een vloek hadden gemaakt in plaats van een zegen.

Om deze reden had Hij de Sabbat gekozen als de dag waarop Hij de handeling tot genezing in Bethesda verrichtte. Hij had de zieke man ook op een andere dag van de week kunnen genezen; of Hij had hem simpelweg kunnen genezen, zonder hem te vragen zijn bed weg te dragen. Maar dit zou Hem niet de mogelijkheid hebben gegeven waarnaar Hij verlangde. Een wijze bedoeling lag ten grondslag aan elke daad van Christus' leven op aarde. Alles wat Hij deed was op zichzelf belangrijk en belangrijke onderwijzing. Te midden van de getroffen en bij het zwembad koos Hij de ergste gevallen uit om Zijn helende macht uit te oefenen en beval de man zijn bed door de stad te dragen om het grote werk te openbaren wat aan hem verricht was. Dit zou de vraag doen rijzen wat geoorloofd was op de Sabbat en zou voor Hem de weg openen om de beperkingen van de Joden ten aanzien van de dag van de Heer aan de kaak te stellen en hun tradities "ongeldig" te verklaren.

Jezus verklaarde hen dat het werk tot verlichting van de getroffen in overeenstemming met het Sabbatsgebod was. Het was in harmonie met het werk van Gods engelen, die altijd neerdalen en opklimmen tussen hemel en aarde om de lijdende mensheid behulpzaam te zijn. Jezus verklaart: "Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook" (Johannes 5:17, NBG 1951). Alle dagen zijn van God, en wij moeten op alle dagen Zijn plannen voor het menselijk ras uitvoeren. Wanneer de Joodse uitlegging van de wet juist was, dan was Jehovah fout geweest, wiens werk levend was en elk levend ding in stand houdt sinds Hij de fundamenten van de aarde legde; dan moet Hij die verklaart dat Zijn werk goed is, een tijd stellen aan Zijn werk en de nooit eindigende routine van het heelal stoppen.

Het hemelse werk houdt nooit op en mensen zouden nooit moeten rusten met goed te doen. Het is niet de bedoeling dat de Sabbat een tijd van zinloos nietsdoen zal zijn. De wet verbiedt wereldlijk werk te doen op de rustdag van de Heer; het zwoegen dat levensonderhoud verdient, moet ophouden; geen werk voor werelds plezier of voordeel is geoorloofd op die dag. Maar zoals als God ophield met Zijn scheppingswerk, en op de Sabbat rustte en die zegende, moet de mens de bezigheid van zijn dagelijks leven verlaten en zich wijden aan de heilige uren van gezonde rust, aanbidden en aan heilige daden. Het werk van Christus om de zieken te genezen was in volmaakte harmonie met de wet. Het eerde de Sabbat en maakte het groot.

-DA 206-207

- ST 6-8-82, 7-15-86; DA 204-212; ML 231

Vrijdag 17/2 (Overvloedig bewijs van geloof; Johannes 5:3, 9)

Tegen hun beschuldigingen antwoordde Jezus kalm: "Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook" (Johannes 5:17, NBG 1951). Door de uitwerking van de natuur en de bediening van engelen werkt God voortdurend om de mensheid te ondersteunen en te zegenen. Ik werk in volmaakte harmonie met mijn vader. Dit antwoord levert Hem een ander voorwendsel om Hem te veroordelen. Moord was in hun harten en zij wachtten enkel op een aannemelijke verontschuldiging om zijn leven te nemen. Maar Jezus handhaaft standvastig Zijn positie. "De Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen; want wat deze doet, doet ook de Zoon evenzo. Want de Vader heeft de Zoon lief en toont Hem al wat Hijzelf doet" (Johannes 5:19,20, NBG 1951). Overvloedig bewijs is aangeboden, op welke zij hun geloof in Christus kunnen baseren, toch vinden allen die willen twijfelen en vitten, nog

gelegenheid. En wat was de aanleiding van die moordlustige uitbarsting tegen Christus? Een arm slachtoffer was volledig gemaakt! De vitters van onze tijd hebben geen beter excuus. God werkt door wie Hij wil, via wegen en middelen van Zijn eigen keus; maar er zullen altijd enigen zijn, die als de kritische Farizeeën doen. Zij kunnen niet ontkennen dat de kracht van God door Zijn dienaren wordt geopenbaard, maar op sommige punten, is het werk niet in overeenstemming met hun ideeën. Als zij met hun eindige oordeel maar een schijn van excuus vinden, zijn zij vrij om te betwisten en niet te geloven.

Bij de uitvoering van Zijn werk op aarde en de openbaring van Zijn kracht, houdt God geen rekening met de wil of onvolmaakt oordeel van de mens. Zijn plannen en methoden staan rechtstreeks tegenover die goedgekeurd zijn door menselijke wijsheid. Als mensen het werk van de Redder zouden willen bekritisieren en veroordelen, terwijl zij zulk bewijsmateriaal van goddelijke kracht hadden als het wonder in Bethesda, kunnen we ons verbazen dat zij diegenen door wie Hij vandaag werkt, bekritisieren en veroordelen? Ongeloof zal altijd een excuus voor haar bestaan vinden. Het is Gods bedoeling dat de mensen zullen geloven, niet omdat er geen mogelijkheid voor twijfel is, maar omdat er overvloedig bewijs voor geloof is. Christus gebod de Farizeeën: "Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, die van Mij getuigen" (Johannes5:39, NBG 1951).

Op dezelfde manier plaatsen velen zichzelf in hun trots en eigendunk waar geen goddelijke invloed hen kan bereiken. Door vast te houden aan twijfel, verliezen zij alle kracht om te geloven. De Heilige Geest wordt geringschat totdat Zijn invloed niet langer gevoeld wordt. In hun eigen waardering zijn zij wijzer dan hun Schepper. Licht is duisternis voor hen geworden, en hoe groot is dan die duisternis!

-ST 6-8-82, 10-12, 14;

Verdere studie: DA 206, 207

====Les 8: 18-24 februari ::: Scheppingszorg

Sabbath 18/2 (Een geheiligd leven leiden, Genesis 2:15)

Alle wijsheid en kunde van de mens kunnen niet eens in het kleinste voorwerp in de natuur leven voortbrengen. Uitsluitend door het leven dat God zelf heeft geschonken, kunnen plant of dier leven. Zo kan ook alleen door het leven dat van God afkomstig is, geestelijk leven in het menselijk hart ontstaan. Tenzij iemand "opnieuw geboren wordt", kan hij geen deel hebben aan het leven dat Christus kwam geven" (Joh 3:3).

Voor zowel leven als groei geldt hetzelfde. Het is God die de bloesem laat bloeien, en de bloem vrucht laat dragen. Door Zijn kracht ontwikkelt het zaad zich, "eerst de halm, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar" (Markus 4:28). En de profeet Hosea zegt over Israël dat "Hij zal in bloei staan als de lelie", "koren verbouwen en in bloei staan als de wijnstok" (Hosea 14:5-7). En Jezus vraagt ons: "Let op de lilies, hoe zij groeien" (Lukas 12:27). De bloemen en planten groeien niet door hun eigen zorg, bezorgdheid of moeite, maar door dat te ontvangen waarin God heeft voorzien om hun leven te onderhouden. Het kind kan niet door zijn eigen bezorgdheid of moeite iets aan zijn lengte toevoegen. Evenmin kunt u door bezorgdheid of moeite geestelijke groei verkrijgen. De plant, het kind, groeit door te ontvangen wat in zijn omgeving zijn leven onderhoudt – lucht, zonlicht en voedsel. Wat deze gaven van de natuur voor plant en dier zijn, dat is Jezus voor hen die op Hem vertrouwen. Hij is hun "eeuwig Licht," "een zon en schild" (Jes. 60:19; Psalm 48:11). Hij zal zijn als "Ik zal voor Israël zijn als de dauw." "Hij zal neerdalen als regen op het gemaaide *veld*." (Hosea14:6; Psalm72:6). Hij is het levende water, "het brood van God ... dat ...uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft" (Johannes 6:33). ...

Door de ongeëvenaarde gave van Zijn Zoon, heeft God de hele wereld omgeven met een atmosfeer van genade, zo reëel als de lucht die de aardbol omcirkelt. Allen die ervoor kiezen de lucht uit deze levengevende atmosfeer in te ademen, zullen leven en omhoog groeien tot de gestalte van mannen en vrouwen in Christus Jezus...

Jezus leert hetzelfde wanneer hij zegt: "Blijf in Mij, en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft. Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen" (Johannes 15:4,5).

U bent net zo afhankelijk van Christus om een geheiligd leven te kunnen leiden, als de tak is van de ouderplant voor groei en bloei. Zonder Hem heeft u geen leven. U heeft geen kracht om verleidingen te weerstaan of te groeien in genade en heiligheid. Blijf in Hem, en u zult bloeien. Terwijl u leven van Hem ontvangt, zult u niet verwelken of vruchteloos blijven. U zult zijn als een boom geplant aan waterstromen.

-SC 67-68

- CC 12; FLB 232+233 ; ML 136

Zondag 19/2 (Het bevrijdingsfront van de kreeft; 2 Petrus 3:10-14; Jesaja 51:6, 65:17; Openbaring 21:1; Romeinen 1:25)

“Het zaad is het woord van God.” Wie het zaad in goede grond ontvangt, is hij die het woord hoort en begrijpt; en vrucht draagt (Ja, de vrucht van de mond, in gepaste woorden en tot eer van God) en opbrengt, sommigen honderdvoudig, sommigen zestig en vijftig.” De vruchtbare hoorder is een oprechte gelovige van Jezus Christus. Christus was vruchtbaar, omdat Hij dat geloof had dat door liefde werkt en de ziel zuivert. Een ware gelovige toont dat zijn karakter is veranderd door een geestelijk leven te leiden, door te leven naar elk woord dat uit de mond Gods voortkomt. Zijn toewijding blijkt uit de woorden die van zijn lippen komen, en zijn ijver in goede daden. Heeft het horen van het woord onze trots teruggedrongen? Heeft het berouw veroorzaakt in onze zielen? Zijn de vruchten van rechtvaardigheid zichtbaar in onze levens, merkbaar in onze geheiligde gesprekken? Brengen we vruchten voort tot Gods eer, of zien anderen hoe weinig ervan wij, die beweren de waarheid te geloven, in ons leven laten zien?

(Ezechiël 36:25-28 aangahaald). “Als deze dingen dus allemaal vergaan, hoedanig behoort u dan te zijn in heilige levenswandel en in godsvrucht; u, die de komst van de dag van God verwacht en *daarnaar* verlangt, *de dag* waarop de hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten. Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. Daarom, geliefden, terwijl u deze dingen verwacht, bejiver u om onbevlekt en smetteloos door Hem bevonden te worden in vrede. ...” (2 Petrus 3:11-14, 1 Petrus 1:13-17).

Gods liefde in ons hart zal ons ertoe leiden zachte woorden te spreken. “De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid; Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen. De liefde vergaat nimmermeer” (1Kor 13:4-8). Zouden we dit niet moeten onthouden? Als Gods liefde in onze harten is, zullen wij geen kwaad bedenken, wij zullen niet gauw verstoord zijn, we zullen emoties niet de vrije loop laten; maar wij zullen tonen dat wij met Christus verbonden zijn, en dat de remmende kracht van Zijn Geest ons ertoe leidt woorden te spreken, die Hij kan goedkeuren. Het juk van Christus is de remmende kracht van zijn Heilige Geest; en wanneer wij verhit raken door gevoelens, laat ons dan zeggen: “Nee, ik heb Christus aan mijn zij, en ik zal Hem niet over mij beschamen door verhitte, vurige woorden te spreken.” Christus raad voor allen die met Hem verbonden zijn, is: “Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht” (Mat 11:29-30).

-RH 1-25-98, 4-5, 11

- RH 7-20-97; MB 16, 17; Mar 351

Maandag 20/2 (Een verklaring van scheppingszorg; Genesis 1:1,26; 9:7; Psalm 24:1,100; Jakobus 5:1,2,4,5; Hebrëen 1:3)

Adam en Eva kwamen uit de hand van hun

Schepper met volmaakte lichamelijke, mentale en geestelijke gaven. God plantte voor hen een tuin, en omringde hen met alles wat mooi en aantrekkelijk voor de ogen was, en wat hun lichamen vereisten. Dit heilige paar keek uit over een wereld van onovertroffen schoonheid en pracht. Een liefhebbende Schepper had hen bewijzen gegeven van Zijn goedheid en liefde door ze te voorzien van fruit, groenten en granen en uit de grond, bomen van elke variëteit tot bruikbaarheid en schoonheid....

De Heer wist dat Adam niet gelukkig kon zijn zonder arbeid, en gaf hem daarom de plezierige taak de tuin te onderhouden. En terwijl hij de prachtige en nuttige dingen rondom zich verzorgde, kon hij Gods goedheid en glorie in zijn scheppingen zien. Adam had stof tot nadenken in Gods werk in Eden, dat de hemel in miniatuur was. God had de mens niet alleen

geschapen om Zijn prachtige werken te overdenken, maar gaf hem naast handen om te arbeiden, ook verstand en hart voor overdenking. Als het geluk van de mens zou bestaan uit nietsdoen, zou God hem geen arbeidstaak hebben gegeven. Zowel in arbeid als in overdenking, moest de mens geluk vinden. Adam kon overdenken dat hij gemaakt was naar Gods beeld, om te zijn zoals Hij in rechtvaardigheid en heiligheid. Zijn verstand was in staat tot constante groei, uitbreiding, verfijning en edele verheffing; want God was zijn leermeester, en engelen waren zijn metgezellen.

De Heer legde de mens een proeftijd op, waarin hij een karakter van standvastige rechtvaardigheid voor zijn eigen geluk, en ter ere van zijn Schepper zou ontwikkelen. Hij had Adam begiftigd met een denkvermogen groter dan dat van elk ander schepsel dat Hij gemaakt had. Zijn denkvermogen was slechts een weinig minder dan dat van de engelen. Hij kon de verhevenheid en pracht van de natuur leren kennen, en het karakter van zijn Hemelse Vader begrijpen door zijn scheppingswerk. Alles wat het oog ontmoette in de onmetelijkheid van zijn Vaders werk, gegeven met vrijgeevige hand, getuigde van Zijn liefde en oneindige macht. Te midden van de heerlijkheden van Eden konden Gods goedheid en wijsheid worden afgeleid. Uit alles wat het oog ontmoete.

De eerste grote morele les die Adam kreeg, was die van zelfbeheersing. De teugels van zelfbestuur werden in zijn handen gegeven. Inschatting, verstand en geweten moesten de boventoon voeren. "De HEERE God nam de mens, en zette hem in de hof van Eden om die te bewerken en te onderhouden. En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar..."

- RH 2-24-74, 4, 8-10

- YI 10-23-02; 2SM 460-464; CH 62-63; MH 363-370; ML 337; SD 122

Dinsdag 21/2 (Scheppingszorg; Matteus 22:37-40; Genesis 2:15)

Het huis van onze stamouders moest een voorbeeld zijn voor andere huizen als hun kinderen zich zouden verspreiden om de aarde te bevolken. Dat huis dat door God zelf was verfraaid, was geen schoon paleis. De mens in zijn trots geniet van schitterende en kostbare paleizen, en beroemen zich in het werk van hun eigen handen; maar God plaatste Adam in een tuin. Dit was zijn woning. De blauwe hemel vormde het dak; de aarde met zijn tere bloemen en levend groen tapijt was de vloer; en de bebladerde takken van de omvangrijke bomen waren de overkapping. De wanden waren behangen met de meest fantastische versieringen - het werk van de Meester Artiëst. In de omgeving van het heilige paar lag een les voor alle tijden, namelijk, dat echt geluk niet te vinden is in het toegeven aan trots en luxe, maar in omgaan met God door Zijn geschapen werken. Als de mensen minder aandacht zouden besteden aan het kunstmatige, en meer eenvoud zouden aanleren, dan zouden zij dichter bij het doel komen dat God met hun schepping had. Trots en eerzucht raken nooit bevredigd, maar wie werkelijk verstandig zijn, vinden ware en veredelende voldoening in de bronnen van blijdschap die God binnen ons aller bereik heeft geplaatst.

Aan de bewoners van Eden was de zorg van de tuin opgedragen, namelijk om die "te bewaken en te bewaren." Hun arbeid was niet vermoeiend, maar plezierig en verfrissend. God droeg de mens arbeid op als een zegen, om zijn gedachten bezig te houden, zijn lichaam te versterken en zijn vaardigheden te ontwikkelen. Adam vond een van de hoogste voldoeningen van zijn heilig bestaan in mentale en lichamelijke activiteit. En toen hij als gevolg van ongehoorzaamheid uit zijn mooie verblijfplaats werd verdreven, en gedwongen was om al worstelend zijn dagelijks brood aan de koppige aardbodem te onttrekken, was diezelfde arbeid, hoewel zo anders dan zijn plezierige bezigheid in de hof, een bescherming tegen verleidingen en een bron van geluk. Zij die werk als een vloek beschouwen, ook al gaat het gepaard met vermoeidheid en pijn, begaan een grote dwaling. De rijken zien vaak minachtend neer op de werkende klasse, maar dat is volledig in strijd met Gods doel in het scheppen van de mens. Wat stellen de bezittingen van zelfs de allerrijksten nou voor, vergeleken met de erfenis die werd gegeven aan de vorstelijke Adam? Toch was Adam niet voorbestemd tot nietsdoen. Onze Schepper die weet wat de mens gelukkig zal maken, wees Adam zijn werk aan. De ware blijdschap van het leven wordt alleen gevonden door werkende mannen en vrouwen. De engelen zijn ijverige werkers; zij zijn Gods verzorgers van de mensenkinderen. Bij de schepper is geen ruimte voor nietsdoen en luiheid.

-PP 49-50

- ST 12-6-05; SW 11-3-08; Advocate 8-1-00; YI 5-6-97; HR 3-1-71; COL 63-69; AH 142; SD

Woensdag 22/2 (De Sabbat en het Milieu; Spreuken 27:20; Exodus 20:8-11; Nehemia 13:16-19)

Nehemia vermaande hen om hun schandelijk plichtsverzuim, dat grotendeels de oorzaak was van de snel toenemende afvalligheid. "Wat is dit voor een wandaad die u verricht, waardoor u de sabbatdag ontheiligt?" sprak hij streng. "Deden uw vaders niet evenzo? En vervolgens bracht onze God al dit kwaad over ons en over deze stad. En u voegt nog eens toe aan de brandende toorn over Israël door de sabbat te ontheiligen!" Hij gaf bevel dat "de deuren gesloten moesten worden, en ik zei dat zij ze niet mochten openen tot na de sabbat"

Door het houden van de sabbat moesten de Israëlieten zich van alle ander volken onderscheiden als de aanbidders van de ware God, de Schepper van hemel en aarde. De sabbat was het door God ingestelde gedenkteken van het scheppingswerk, en de dag waarop het moest worden gevierd was niet onduidelijk. Het was niet elke dag die de mens zich maar verkiest en geen specifieke dag, maar de dag waarop de Schepper zelf rustte en die zegende en heiligde Hij. Op deze dag zou God zeer dicht bij zijn gehoorzaam, gebodenhoudend volk komen...

We hebben heden Nehemia's nodig die het volk zullen opwekken, zodat ze inzien hoe ver zij van God zijn afgedwaald door overtreding van zijn wet. Nehemia was een hervormer en een groot man die optrad in een belangrijke tijd. Toen hij met het kwaad en allerlei soorten tegenstand in aanraking kwam, werden nieuwe moed en ijver in hem opgewekt. Zijn energie en vastbeslotenheid inspireerden het volk van Jeruzalem; en sterkte en moed namen de plaats in van zwakte en ontmoediging. Zijn heilige doel en hoge verwachtingen, opgewekte toewijding aan het werk waren aanstekelijk. Het volk nam het enthousiasme van hun leider over en een ieder werd in zijn omgeving een Nehemia en hielp hart en handen van zijn naaste te versterken. Hierin ligt een boodschap voor hedendaagse zielenzorgers. Als ze lusteloos en passief zijn en het hen aan goddelijke ijver ontbreekt, wat kan er dan verwacht worden van de mensen die zij verzorgen?

De persoonlijk verantwoordelijkheid van de mens tegenover God zou ons moeten aanzetten tot strikte oplettendheid. De wet kan nooit vergeving schenken. Het is niet haar taak de overtreder te vergeven, maar hem te veroordelen! Het is veelbetekenend dat alles wat wij doen, het stempel van haar goed- of afkeuring draagt. Mensen die doen alsof zij God dienen, vatten de geheime zonden van de ziel vaak heel lichtjes op; maar het zijn de geheime drijfveren van het hart, die het ware karakter bepalen, en God zal ze in het oordeel naar voren brengen. De gevaren die voortkomen uit het ongehoorzaam zijn aan God en het zoeken van de vriendschap met de wereld zijn met het verstrijken van de tijd niet verminderd. Er wacht ons een serieuze taak; en de trouwe wachter, die wordt aangespoord door liefde voor God en een verlangen om zielen te redden, zal de vruchten van zijn arbeid plukken.

-ST 1-17-84, 7, 9, 13-14

• RH 9-18-88; ST 1-12-91; PK 670-672

Donderdag 23/2 (De heerschappij van de mens; Genesis 1;26, 28, 3;17-19)

Door zijn dood zou Christus velen vrijkopen en hem vernietigen, die macht had om te doden. Hij zou het koninkrijk terughalen dat de mens verloren had, en de bevrijden zouden het met Hem erven en het voor eeuwig bewonen...

Onuitsprekelijke blijdschap vervulde de hemel! De glans en zegen van een vernieuwde wereld overtrof zelfs de doodsangst en het offer van de Prins des Levens. De eerste akkoorden van het lied dat boven Bethlehems heuvels zou klinken, werden toen gehoord in de hemelse hoven: "Ere zij God in de hoge, vrede op aarde, in mensen een welbehagen" (Luk 2:14). Met grotere blijdschap dan die over de nieuwe schepping kon men horen hoe "...de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden.." (Job 38:7). De eerste aankondiging van de redding werd doorgegeven in het oordeel dat in de hof van Eden over Satan werd uitgesproken. De Here sprak: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen" (Gen 3:15). Dit oordeel dat werd uitgesproken ten aanhoren van onze stamouders was voor hen een belofte. Het voorzegde een oorlog tussen de mens en Satan, en verklaarde tegelijkertijd dat de macht van de grote tegenstander uiteindelijk gebroken zou worden. Adam en Eva stonden als misdadigers voor de rechtvaardige Rechter, wachtend op het oordeel dat op de overtreding stond; maar voordat ze hoorden over het leven van zwoegen en lijden dat hun deel zou zijn, of over het vonnis dat ze tot stof zouden wederkeren, hoorden ze eerst woorden die hen zeker hoop

zouden geven...

Niet alleen de mens, maar ook de aarde was door de zonde onder de macht van de boze gekomen, en moest hersteld worden door het verlossingsplan. Bij zijn schepping had Adam de heerschappij over de aarde ontvangen, maar door toe te geven aan verleiding, was hij nu onder de macht van Satan geplaatst, en de macht die hij eerst bezat ging over op zijn overwinnaar. Zo werd Satan "de God van deze wereld" (2 Kor 4:4). Hij had zich de macht over de aarde toegeëigend, die oorspronkelijk aan Adam was gegeven. Maar Christus zou door Zijn offer, dat voor de zonde zou betalen, niet alleen de mens verlossen, maar ook de heerschappij herstellen die hij verspeeld had. Alles wat door de eerste Adam verloren was gegaan, zou door de tweede worden teruggewonnen.

De profeet zegt: "En gij, Migdal-Eder, Ofel der dochter Sions, tot u zal genaken en komen de heerschappij van voorheen, het koningschap der dochter van Jeruzalem" (Micha 4:8). En de apostel Paulus wijst vooruit naar de "verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft" (Efez 1:14). God schiep de aarde als verblijfplaats voor gelukkige, heilige wezens. Dat doel zal vervuld worden wanneer het, vernieuwd door Gods kracht, en bevrijd van zonde en droefheid, een eeuwige woonplaats voor de bevrijden zal zijn.

-ST 11-4-08, 6-10

• ST 4-5-83, 8-4-87, 3-21-94, 2-17-09; RH 3-3-74; GC 358, 359; PP 66-68; DA 114-116; AG 41

Vrijdag 24/2 (Ontwaakt, laat uw licht schijnen; Jesaja 60:1-3)

De discipelen waren het communicatiekanaal tussen Christus en de mensen. Dit moet een grote aanmoediging zijn voor hedendaagse discipelen. Christus is het Centrum, de Bron van alle kracht. De discipelen moeten van Hem hun deel ontvangen. De intelligentste, de meest geestelijk georiënteerde kan alleen doorgeven wat hij zelf heeft ontvangen. Uit zichzelf kunnen ze niets geven tot voeding van de ziel. We kunnen slechts geven wat we ontvangen, en we ontvangen slechts zoals we geven. Indien we blijven geven, zullen we blijven ontvangen, en hoe meer we geven, hoe meer we zullen ontvangen...

Behalve het zelfzuchtige mensenhart is er niets dat voor zichzelf leeft. Geen vogel die door de lucht glijdt, geen dier dat zich over de grond beweegt, of het verzorgt een andere levensvorm. Er is in het woud geen blad, of nederig grassprietje, of het heeft een taak. Iedere boom, struik en blad verspreidt het element des levens, zonder welke noch mens, noch dier kan leven; mens en dier, op hun beurt, dienen de levens van bomen, struiken en bladeren. De bloemen verspreiden geur en ontvouwen hun schoonheid als een zegen voor de wereld.

De oceaan die zelf de oorsprong van al onze bronnen en fontein is, ontvangt de stromen van elk land, maar neemt slechts om te geven. De mist die uit haar opstijgt, valt terug in buien om de aarde te bevochtigen, zodat die kan voortbrengen en bloeien.

De engelen der heerlijkheid vinden hun vreugde in geven, in het geven van liefde en onvermoeibaar waken zij over zielen die gevallen en onheilig zijn; hemelse wezens veroveren de harten van mensen; zij brengen licht van de hemelse hoven naar deze duistere wereld; door teder dienstwerk benaderen ze de menselijke geest om de verlorenen in een inniger gemeenschap met Christus te brengen, dan zij zelf ooit zullen kennen.

Er zijn velen voor wie het leven een pijnlijke strijd is. Ze voelen hun tekortkomingen, voelen zich ellendig en zijn ongelovig; ze denken dat ze niets hebben om dankbaar voor te zijn. Vriendelijke woorden, sympathieke blikken, dankbare uitingen zijn voor een eenzame en strijdende als een beker koud water voor een dorstige. Een woord van medeleven, een vriendelijke daad zouden lasten, die zwaar op vermoeide schouders rusten, verlichten. En elk woord of elke daad van onzelfzuchtige vriendelijkheid is een uitdrukking van de liefde van Christus voor de verloren mensheid....

Diegene die het dichtst bij Christus zullen staan, zullen zij zijn die op aarde met diepe teugen gedronken hebben van Zijn zelfopofferende liefde, liefde die "niet praalt, niet opgeblazen is, ... niet zichzelf zoekt, niet verbitterd raakt, het kwade niet toerekent" (1 Kor 13:4,5), liefde die de discipel ertoe aanzet om, zoals onze Heer, te leven, te werken en te offeren, zelfs tot de dood, om de mensheid te redden.

-ST 1-22-02, 6, 8-9, 11, 13

• LHU 46

Verdere studie: DA 20, 21

====Les 9: 25 februari – 2 maart ::: De Bijbel en de geschiedenis

Boven alle afleidingen van de wereld, zit Hij op de troon; alles ligt open voor Zijn heilig onderzoek; en vanuit Zijn grote en kalme eeuwigheid laat Hij gebeuren wat in Zijn ogen het beste is. -MH 417,3

Sabbat 25/2 (Is Hij uw Verlosser?; Openbaring 1:8)

Wat een Verlosser hebben wij! Hij heeft zichzelf aan Johannes op het eiland Patmos geopenbaard en verklaard: "Ik ben de alfa en de omega, zegt de Here God, die is en die was en die komt, de Almachtige." Alleen zo een eeuwig bestaande, Almachtige God kan de prijs betalen om zondaars te redden van de vernietigende dood.

Denk erom dat de hoogste ontwikkeling van het verstand, niet in de plaats gesteld kan worden van ware eenvoud en oprechte vroomheid. Men kan de Bijbel bestuderen als een deel van de menselijke wetenschap; maar haar schoonheid, het bewijs van zijn kracht om gelovige zielen te redden, is een les die nergens anders geleerd kan worden. Wanneer het woord niet in het dagelijkse leven wordt uitgeleefd, heeft het zwaard van de Geest het natuurlijke hart niet verwond! Het wordt beschermd door poëtische schoonheid. Het is zo omgeven door sentimentalisme, dat het hart de scherpte van zijn randen niet heeft waargenomen, dat doordringt en vaneen scheidt de zondige plekken waar het eigen ik wordt aanbeden. (Hebr 4:12 aangehaald).

Velen geloven dat Jezus de Verlosser van de wereld is; maar is Hij ook uw Verlosser? Is Hij uw persoonlijke Verlosser? Tenzij de waarheid de zielentempel heeft bereikt, tenzij hij zoekt naar dat wat het leven en het karakter vernietigt, zal die ziel nooit het koninkrijk van God zien. Want de 'ongeestelijke mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is' (1Cor 2:14)

Jezus nodigt "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven; neemt Mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want mijn juk is zacht en mijn last is licht" (Matth 11: 28,29). Jezus Christus heeft deze kwestie in haar uitzonderlijk licht geplaatst. Hij omgaf Zijn eigen hemelse persoonlijkheid met het kleed der menselijkheid en heeft Zichzelf vernederd door mens te worden.. O, nooit was nederigheid als Uw nederigheid, U Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt. Ziende op Jezus zal uw gehate eigen ik, die er steeds naar streeft om de boventoon te voeren, vernederd worden. Laat dit gebed tot God gericht worden: "Druk uw eigen beeld uit in mijn ziel"

"En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben zijn majesteit gezien, de glorie als van de Eniggeborenen des Vaders) vol van genade en waarheid... En uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen, genade op genade" (Joh 1:14). Dit is de belangrijke stroom die vloeit uit het hart van Christus als levend water naar een aarden vat, van waaruit het op zijn beurt in rijke stromen uitvloeit en Jezus openbaart als de Fonteinbron. Dit is beproefd christendom.

-RH 2-18-96, ¶ 5-7, 9, 10

- ST 1-28-03, 2-4-03; 2SAT 113, 114

Zondag 26/2 (Het verleden en de toekomst; Gen 1:1; Job 38:1-7; Psalm 104:1-9; Openb 1:1-3,19,21:1-6; 2Petr 1:21)

Gods werk blijft altijd hetzelfde, ofschoon er graduele verschillen zijn in ontwikkeling en verschillende manifestaties van Zijn macht om tegemoet te komen aan de behoeftes van de mens in verschillende tijden. Startend bij de zondeval, door het tijdperk van de patriarchen en het joodse tijdperk heen, zelfs tot in onze tijd, is er een gestage onthulling van Gods bedoeling met het verlossingsplan. Noach, Abraham, Izaak, Jacob en Mozes begrepen het evangelie van Jezus Christus; zij keken uit naar de verlossing van de mens door des mensen Plaatsvervanger en Borg. Deze heilige mannen van ouds hadden gemeenschap met de Verlosser die in de wereld zou komen als mens; en sommigen van hen spraken van aangezicht tot aangezicht tot Christus en de hemelse engelen, zoals een mens met zijn vriend praat.

Doormiddel van het heilige verslag, kunnen we converseren met de patriarchen en luisteren naar Mozes wanneer hij de wetten voor Israel vastlegt. We horen ook de waarschuwingen van de profeten wanneer zij de eeuwen voor zich zagen en tekenen openbaarden die moesten plaatsvinden zelfs in onze tijd. En wanneer we de dingen, die ze voor onze tijd hebben voorspeld, zien gebeuren zoals ze voorspeld waren, wordt onze sympathie voor deze mannen die gesproken hebben door de Heilige Geest – groter.

In de plechtige tempeldienst, werden deze grote waarheden gesymboliseerd en geopenbaard aan opeenvolgende generaties. De wolk van wierook bracht het gebed van het gebroken hart hemelwaarts. Het bloedend offer op het altaar getuigde van een Verlosser, die moest komen en vanuit het heilige der heiligen scheen het zichtbare teken van Gods aanwezigheid. Zo bleef de ster van hoop eeuw na eeuw ten tijde van afgoderij en afval schijnen in de donker geworden morele hemel, totdat de tijd aanbrak van de geboorte van de beloofde Messias. Nu heeft Christus, het ware Offer, Zijn bloed vergoten voor de reiniging van zonden, en Hij presenteert dit nu ten behoeve van ons, aan de Vader. Maar het grote licht dat nu ons pad beschijnt, moet ons niet in de verleiding brengen om het begin te verachten.....

Niets uit het woord van God mag terzijde geschoven worden; er is niets in het verlossingsplan dat onbelangrijk is of dat wellicht veracht kan worden. De Bijbel geeft een verslag van Gods handelwijze met de mens vanaf de schepping tot de komst van de Zoon des mensen op de wolken des hemels; het leidt ons zelfs verder in de toekomst en opent voor ons de glorie van de Godstad en de schoonheid en volmaaktheid van de nieuwe aarde, de vaste verblijfplaats van de heiligen.

Maar ofschoon de lange tijdslijn van gebeurtenissen zoveel eeuwen omvat en er van tijd tot tijd nieuwe waarheden worden ontwikkeld, blijft dat wat in het begin waarheid was, nog steeds waarheid.

-ST 6-3-86, ¶ 6-7, 9, 13

• ST 3-26-96; BEcho 8-19-95, 8-26-95, 9-2-5; 3SP 207-212; GC v-ix; 1888 1244-1254; FLB 10; AG 190; PCP 59-61; TMK 195

Maandag 27/2 (De profeten als historici; Jeremia 1:14-19; Jesaja 14:24-27; Nahum 1:5-10; Psalm 104)

Het leven dat Jezus Christus de wereld aanbiedt, is in Zijn Woord. Het was door Zijn woord dat Jezus zieken genas en demonen uitdreef; door Zijn woord bracht Hij de zee tot kalmte en wekte Hij doden op; en de mensen waren er getuige van dat Zijn woorden kracht hadden. Hij sprak het woord van God zoals Hij dat gedaan had door de profeten en de leraars van het Oude testament. De gehele Bijbel is een manifestatie van Christus en het is Zijn verlangen dat Zijn volgelingen hun geloof baseren op het woord. Wanneer Hij niet meer in persoon bij hen aanwezig zou zijn, moest het woord hun bron van kracht zijn. Zoals hun Heer deed, moesten ook zij leven "van elk woord dat uit de mond van God uitgaat" (Matth 4:4).

Zoals we lichamelijk in stand gehouden worden door voeding, zo moeten we geestelijk in stand gehouden worden door het woord van God. En een ieder moet voor zichzelf het leven halen uit dit woord. Zoals we zelf moeten eten om gevoed te zijn, zo moeten we ook voor onszelf het woord tot ons nemen. We moeten het woord niet alleen van anderen horen; we moeten de Bijbel zelf nauwkeurig bestuderen, God vragen om de hulp van de Heilige Geest, zodat we Zijn woord kunnen begrijpen. We moeten een vers lezen en ons erop toeleggen de gedachte die God in dit vers voor ons heeft gelegd, te vatten. We moeten ons hierop concentreren totdat we de gedachte in dat vers ons eigen hebben gemaakt en we weten "wat de Here gezegd heeft" (Joshua 5:14).

In het geven van beloften en waarschuwingen, richt Jezus zich tot mij persoonlijk. Want God heeft de wereld zo liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gaf opdat ik niet verloren zou gaan maar het eeuwige leven zou verkrijgen. De ervaringen die opgetekend zijn in Gods Woord, moeten mijn ervaringen worden. De gebeden, de beloften, de voorschriften en de waarschuwingen zijn voor mij bestemd. (Galaten 2:20 aangehaald). Als op deze wijze ons geloof de principes van God aanneemt en in ons opneemt, worden ze deel van ons bestaan en worden ze de motiverende kracht in ons leven. Als het woord van God in de ziel wordt opgenomen, worden gedachten gevormd en worden die gedachten tot karakter ontwikkeld.

Door in het geloof steeds op Jezus te zien, zullen we kracht ontvangen. God zal de waardevolste openbaringen doen aan Zijn hongerende en dorstige volk. Zij zullen ervaren dat Christus een persoonlijke Verlosser is. Terwijl ze zich voeden met Zijn woord, zullen ze ontdekken dat dit geest en leven is. Het woord vernietigt de natuurlijke, aardse natuur en geeft

nieuw leven door Christus Jezus. De Heilige Geest komt als een Trooster voor de ziel. Door de transformerende kracht van Zijn genade, wordt het beeld van God weerkaatst in Zijn volgeling; hij wordt een nieuw schepsel. Liefde komt in de plaats van haat en het hart ontvangt een heilig beeld. Dit wordt bedoeld met "leven van elk woord dat uit de mond van God uitgaat." Dit is de betekenis van het eten van het brood dat uit de hemel komt.

-DA 390-391

- ST 6-25-02; HP 134; Ed 130-134; 3SM 338; 7MR 417-418

Dinsdag 28/2 (Daniel 2 en Gods voorzienigheid in de geschiedenis; Dan 2)

De macht die iedere machthebber in deze wereld

bezit, wordt hem door de hemel gegeven en zijn succes hangt af van de manier waarop deze macht wordt gebruikt. Aan elk van deze machthebbers komt het woord van de hemelse Wachter: "Ik omgordde u, ofschoon u mij niet kende"(Jesaja 45:5). En voor iedere machthebber betekenen de woorden die aan Nebukadnezar werden geuit, woorden van leven: "Daarom, o koning, laat mijn raad u welgevallig zijn: doe uw zonden teniet door rechtvaardigheid en uw ongerechtigheden door erbarming jegens ellendigen - of er misschien verlenging van uw rust wezen moge"(Dan 4:27).

Alleen in het woord van God wordt dit duidelijk genoemd. Hier wordt aangetoond dat de kracht van een natie – evenals de kracht van een individu – niet afhankelijk is van gelegenheden of mogelijkheden die hen schijnbaar onoverwinnelijk maken; het ligt ook niet in hun uitspraken van grootheid. Het is afhankelijk van de getrouwheid waarmee ze Gods doel vervullen.....

Iedere natie, die in deze wereld optreedt, wordt toegestaan haar plaats in deze wereld in te nemen, zodat gezien kan worden of zij het doel van de "Wachter en de Heilige" zullen vervullen. De profetie heeft de opkomst en de val van de grote wereldmachten – Babylonië, Medo-Perzië, Griekenland en Rome aangetoond. De geschiedenis heeft zich bij elk van deze rijken herhaald - ook met minder machtige rijken. Elk heeft een toetsperiode gehad, elk faalde daarin, hun glorie ging teniet, hun macht werd van hen weggenomen en hun plaats werd door anderen ingenomen.

De geschiedenis van de natiën die de hun toegemeten tijd en plaats na elkaar hebben ingevuld – onbewust getuigenis aflegend van de waarheid waarvan zij zelf de betekenis niet kenden – spreekt tot ons. Aan iedere natie en ieder individu van vandaag heeft God een plaats toegewezen in Zijn groot plan. Vandaag de dag worden mensen en naties gemeten door de meetlat in de hand van Een die zich niet vergist. Allen bepalen door hun keuze hun eigen bestemming en God regeert over allen voor het afronden van Zijn doelen

De geschiedenis die de grote IK BEN uitgestippeld heeft in Zijn woord, die schakel na schakel van de profetische ketting verbindt, vanaf de eeuwigheid in het verleden tot de eeuwigheid in de toekomst, vertelt ons waar we vandaag de dag staan in de loop van de tijd en wat we kunnen verwachten in de toekomst. Alles wat de profetie heeft voorspeld dat te gebeuren stond, is precies zo uitgekomen en we mogen er zeker van zijn dat wat nog moet gebeuren, op zijn tijd ook zal gebeuren.

Wij die aan de rand van hun vervulling staan, moeten ons realiseren welk een plechtig moment, welke levendige belangstelling deze uitbeelding van de toekomstige dingen met zich meebrengen – gebeurtenissen waarop Gods kinderen hebben gewacht, gewaakt en gebeden – sinds onze eerste ouders Eden hebben verlaten.

-Ed 174-183

- ST 4-29-97, 4-15-86; YI 6-15-93, 2-2-93, 4-5-00; RH 1-19-86; PK 533-538; 1MCP 324-436; FLB 82

Woensdag 29/2 (De grote strijd en de geschiedenis; Openb 12:7-17; Job 2:1,2; Jesaja 14:12-14; Gen 3:15; Efeze 6:12; Rom 16:20)

Gods liefde wordt niet minder uitgedrukt in Zijn rechtvaardigheid dan in Zijn genade. Rechtvaardigheid is de grondslag van Zijn troon en de vrucht van Zijn liefde. Het is satans opzet geweest om genade te scheiden van waarheid en rechtvaardigheid. Hij probeerde te bewijzen dat de rechtvaardigheid van Gods wet de vijand is van vrede. Maar Christus toonde aan dat in Gods plan deze twee onlosmakelijk samengevoegd zijn; dat de ene niet kan bestaan zonder de andere "Waarlijk, zijn heil is nabij hen die Hem vrezen, zodat heerlijkheid in ons land woont" (Psalm 85:10). Door Zijn leven en Zijn dood, bewees Christus dat Gods rechtvaardigheid Zijn genade niet teniet doet, maar dat de zonde vergeven kan worden en dat de wet rechtvaardig is

en volkomen nageleefd kan worden.. Satans beschuldigingen werden weerlegd; God gaf de mens een onmiskenbaar bewijs van Zijn liefde.

Nu moest een andere misleiding worden gevonden. Satan verklaarde dat genade rechtvaardigheid doet ophouden en dat de dood van Christus Gods wet had teniet gedaan. Als het mogelijk was dat de wet veranderd of tenietgedaan kon worden, dan behoeft Christus niet te sterven. Het wegdoen van de wet zou betekenen dat de overtreding zou worden vereeuwigd en dat de wereld onder satans controle zou staan. Omdat de wet onveranderlijk is, omdat de mens alleen gered kan worden door zich te houden aan haar voorschriften, werd Jezus gehangen aan het kruis. Juist het middel waardoor Christus de wet bevestigde, stelt satan voor alsof Hij daardoor de wet heeft afgeschaft. Het laatste conflict in de grote strijd tussen Christus en satan, zal hierover gaan.

Satan beweert nu dat de wet die God met Zijn eigen stem gesproken heeft, gebrekkig is, dat enkele van haar voorschriften afgeschaft zijn. Dit is de laatste grote misleiding die hij de wereld zal insturen. Hij hoeft niet de hele wet aan te vallen; als hij de mensen ertoe kan brengen om een enkel voorschrift te verachten, is zijn doel bereikt. Want "wie de gehele wet houdt en in een punt struikelt is schuldig geworden aan alle" (Jacobus 2:10). Door toe te geven dat een punt niet gehouden hoeft te worden, worden mensen onder satans macht gebracht. Door Gods wet te vervangen door menselijke wetten, probeert satan de wereld te beheersen. Dit werk is in de profetie voorspeld. Over de grote afvallige macht die door satan wordt vertegenwoordigd, wordt verklaard "Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste en hij zal de heiligen des Allerhoogsten te gronde richten; hij zal erop uit zijn tijden en wet te veranderen. En zij zullen in zijn machtgegeven worden" (Daniel 7:25).

De strijd tegen Gods wet, die in de hemel begon, zal zich uitstrekken tot het einde van de tijd. Een ieder zal getoetst worden. De gehele wereld zal moeten besluiten of men gehoorzaam zal zijn of niet; een ieder zal moeten kiezen tussen de wet van God en de wetten van mensen. Hier zal de scheidingslijn getrokken worden. Er zullen slechts twee groepen zijn. Elk karakter zal ten volle ontwikkeld zijn; en allen zullen tonen of ze de zijde van gehoorzaamheid of die van opstandigheid hebben gekozen.

-DA 762-763

- ST 9-23-89; DA 761

Donderdag 1/3 (Het kruis in de geschiedenis; Jesaja 53:4;2Kor 5:17-19)

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren ga maar het eeuwig leven hebbe" (Joh 3:16). Nadat Adam en Eva de wet van God overtreden hadden en van hun edel bestaan gevallen waren, is het menselijke als in hopeloze misère beland. Maar de Zoon van God bood aan om de straf van Zijn Vader op Zich te nemen, zodat Hij de gevallen wereld kon redden. Het is vanwege Zijn medelijden en liefde voor de mens dat Hij instemde om dit geweldig offer te brengen. Deze hulp had de mens hard nodig; want toen Hij naar onze wereld kwam, vond Hij de mens met weinig morele kracht om de verzoeken van de satan te weerstaan.

Maar ofschoon Jezus het licht der wereld was, kende de wereld Hem niet, de profeet zegt: "Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, las iemand voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebbe hem niet geacht. Nochtans onze ziekten heeft hij op zich genomen en onze smarten gedragen. Wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukke. Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt was op hem en door zijn striemen is ons genezing geworden"(Jesaja 53:3-5). Hij werd van plaats tot plaats opgejaagd en om welke reden? Wat had Hij gedaan? Hij had de zieken genezen; Hij had de ontroostbaren getroost; Hij had de gevallen opgericht; Hij had de doden opgewekt. Hij heeft het juk van de verdrukten verbroken; Hij had rust gebracht aan allen, die vermoeid en belast waren. Hij had de gewonden genezen en de verbrokenen van hart gesterkt.

Maar Hij werd behandeld als een boosdoener en heeft schande en verwijten verdragen. Hij werd arm, zodat wij uit Zijn armoede rijk zouden worden. Hij onderging een schandelijke dood aan het kruis van Calvarie, waardoor wij het eeuwig leven kunnen beërven. En zullen we onszelf vleien dat Hij alles volbracht heeft en dat wij geen offers meer hoeven te brengen? Dat wij ons eigen weg kunnen opgaan en toch in Gods heerlijkheid zullen komen en deel hebben aan dat koninkrijk dat Hij voor zo'n hoge prijs voor ons heeft betaald? Denken we geschikt te zijn voor de hemel, terwijl we genieten van de zonde? Alleen gehoorzaamheid aan de vereisten

van God kan iemand een plaats in het koninkrijk van Christus doen verkrijgen. Zoals overtreding de oorzaak was van de val en de vernedering van de mens, zo zal gehoorzaamheid hem opheffen, reinigen en zijn karakter veredelen.

De onveranderlijkheid van Gods wet wordt door geen krachtiger argument bewezen, dan door het kruis van Calvarie. Als God een voorschrift uit Zijn wet kon teniet doen om de mens in diens gevallen staat te bereiken, hoefde Christus niet te sterven. Maar het feit dat de Zoon van God het offer en de plaatsvervanger van de mens zou worden om verlost te worden van zijn overtreding, bewijst het eeuwige karakter van de wet van Jehova. Geloof u in Jezus als de Redder van de wereld? Geloof u in Hem als uw Redder? Hij kwam niet om de wet teniet te doen, maar om die te vervullen. Hij kwam om zijn volk te "redden van hun zonden" en "zonde is de overtreding van de wet" (1Joh 2:4-5 en 1Joh 5:2-3).

-RH 10-9-88, ¶ 1-2, 13

- ST 1-5-15, 2-27-93, 4-14-98; RH 5-10-92; 6Red 3-13; 6T 235-238; TSA 36-39

Vrijdag 2/3 (Om ons te vermanen; 1Kor 10:11, 1Petr 1:12)

We zijn altijd in Gods gedachten aanwezig. God is onze vreugde en onze redding. De profeten van ouds spraken elk minder over hun tijd dan over onze tijd; hun profetie is daarom kracht voor ons. (1Kor10:11,1Petr1:12 aangehaald)

De Bijbel is uw studieboek geweest en dat is goed, omdat het de ware raad van God geeft en het is de leidraad van alle heilige invloeden die de wereld heeft gekend sedert de schepping. We hebben het bemoedigende verslag dat Henoeh met God wandelde. Als Henoeh met God kon wandelen in die gedegenereerde eeuw voorafgaand aan de vernietiging van de wereld door de vloed, dan kunnen we kracht en stimulans ontvangen uit zijn voorbeeld dat wij ons niet behoeven te bevleken in deze wereld, te midden van al haar zondige invloeden en ook wij met God kunnen wandelen. We kunnen de gezindheid van Christus hebben.

Henoeh, de zevende van Adam, profeteerde over de komst van de Heer. Dit belangrijk gebeuren is hem in een visioen geopenbaard. Abel – die nu wel dood is – spreekt nog steeds over het bloed van Christus welke alleen onze offers en gaven volmaakt kan maken. De Bijbel heeft waardevolle instructies verzameld en bijelkaar gebracht voor deze laatste generatie. Alle belangrijke gebeurtenissen en edele handelingen uit het oudtestamentisch verslag zijn en worden nog steeds herhaald in de gemeente van de laatste dagen. Hier praat Mozes en leert hij ons om zelfopoffering door te wensen dat zijn naam uit Gods boek werd geschrapt ten behoeve van de redding van zijn medemens. David spreekt van de bemiddeling van de kerk, zodat zielen tot aan het einde van de wereld gered kunnen worden. De profeten getuigen nog steeds van het lijden van Jezus en de heerlijkheid die daarop volgt. Hier worden alle waarheden krachtig gepresenteerd, zodat wij voordeel kunnen halen uit hun onderwijzing. We hebben alles nu ter beschikking. Wat moest onze conditie nu zijn, daar wij al deze rijkdommen als efddeel hebben gekregen?

Wanneer we alle invloeden uit het verleden samenvoegen bij dit nieuw en versterkt licht van de tegenwoordige waarheid, zal kracht met rente (samengebundelde kracht) gegeven worden aan een ieder die dat licht wil volgen. Hun geloof zal toenemen en zal beoefend worden in deze tijd, waardoor er een opwekking zal komen van energie en intense vermeerdering van ernst en door de afhankelijkheid van God voor kracht om de wereld te vervullen, te smeken en het licht van de Zoon van gerechtigheid te sturen naar alle uiteinden van de aarde.

God heeft in deze laatste dagen in evenredig aan de goddeloosheid die zich vermeerderd, de wereld verlicht; dat Zijn volk deze waardevolle onbetaalbare gave zal accepteren en hun belangen met Hem verbinden.

-3SM 338-339

Citaten uit de volwassen les: DA 760, 761

Verdere studie: Ed 173

==== Les 10: 3-9 maart ::: De belofte van gebed

Gebed is de sleutel in de hand van geloof om het hemels magazijn te openen, waar de onbegrensde bronnen van de Oneindige te vinden zijn. -ST 12-23-88, 5

Sabbat 3/3 (Gebed een noodzaak; Psalm 55:17)

Gebed is gemeenschap hebben met God. Het is het openen van het hart naar God als naar een vriend. Niet dat het nodig is om kenbaar aan God te maken wat we zijn, maar om het voor ons mogelijk te maken Hem te ontvangen. Gebed haalt God niet naar beneden bij ons, maar brengt ons op naar Hem omhoog.

Jezus zelf was, toen Hij onder de mensen verbleef, vaak in gebed. Gebed ging vooraf aan en heiligde elke daad van Zijn bediening. Het kwam door het gebed dat Hij zich schrap zette voor Zijn plicht en berechting. Hij is een broeder in onze tekortkomingen, en “in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest”(Hebr. 4:15); maar als de Zondeloze, had Zijn natuur een afkeer van het kwaad. Hij onderging strijd en marteling van de ziel in een wereld van zonde. Zijn menselijkheid maakte gebed een noodzaak en een voorrecht.

In gebed had Christus kracht van God en overwon. Elke ochtend en elke avond ontving Hij genade die Hij kon delen met anderen. Dan, als Zijn ziel verfrist was van genade en sterkte, zette Hij zijn bediening voort aan de mensenzielen.

We moeten niet denken dat Christus' behoefte aan gebed tijdens Zijn menselijk leven Zijn waardigheid als Verlosser verminderde. Hij kwam om ons voorbeeld te zijn in alle dingen. Hij identificeerde Zichzelf met onze zwakheid, zodat wij ons kunnen identificeren met Zijn kracht. Hij werd verzocht op alle vlakken zoals wij, maar Hij gaf op geen enkele wijze toe aan de zonde die erop uit was de mensenkinderen te ruïneren. Door gebed en gemeenschap met God, zullen wij, net als Hij, verfrist en versterkt worden voor de strijd in het leven....

Het is alleen op het altaar van God, dat wij de kaars ontsteken met heilig vuur. Het is het enige goddelijke licht dat de kleinheid, de incompetenties van de menselijke mogelijkheden duidelijk maakt en heldere, onderscheidende blikken werpt op de perfectie en reinheid van Jezus Christus. Alleen als wij Jezus aanschouwen, verlangen wij ernaar om op Hem te lijken. Alleen als wij Zijn gerechtigheid zien, hongeren en dorsten wij naar het bezit ervan. Alleen als wij in ernstig gebed vragen, met de nederigheid en eenvoud van een klein kind, kan God ons hartsverlangen schenken. Zo'n gebed wordt gehoord en verhoord. De Heer is gewilliger om Zijn Heilige Geest te geven aan hen die er serieus naar verlangen dan aardse ouders goede geschenken geven aan hun kinderen. Christus heeft de Heilige Geest beloofd om ons te leiden in alle waarheid en gerechtigheid en heiligheid. De Geest van God wordt niet op maat gegeven aan hen die er ernstig naar op zoek zijn, die door geloof staan op de beloften van God. Zij beroepen zich op het woord van belofte van God, die zegt: “U hebt het gezegd. Ik neem Uw woord aan”.

-ST 7-15-08, 1-4, 8

• MYP 325; CG 518-521; 1SAT 98-101; HP 92; RC 182

Zondag 4/3 (De kracht van gebed; Matteus 27:41; Lucas 18:1; 1 Tim. 2:8; 1 Thess. 5:17; 1 Petrus 4:7; Kol. 4:2; Romeinen 12:12)

Toen Jezus op aarde was, leerde Hij zijn discipelen hoe te bidden. Hij stuurde erop aan dat zij hun dagelijkse behoeften voor God neerlegden en zo al hun zorgen op Hem wierpen. En de zekerheid die Hij hun gaf dat hun verzoek gehoord zou worden, is ook zekerheid voor ons.

Een van de eerste dingen die nodig zijn om uw gebed verhoord te krijgen, is om de behoefte aan hulp van God te voelen. Wij kunnen tot Hem komen zoals wij zijn, hulpeloos, behoeftig, hulpbehoevend, en Hij zal ons niet met lege handen wegsturen. De rijkdommen van het universum behoren God toe; van Hem zijn alle tijdelijke en geestelijke schatten. Hij kan in al onze behoeften voorzien vanuit zijn overvloedige volheid. Wij ontvangen onze adem van Hem; elke zegen in de natuur waar wij van genieten, is een uiting van Zijn liefde. Wij zijn op dezelfde wijze afhankelijk van Hem voor onze geestelijke zegen, van genade en wijsheid en kracht om de wil van God te doen. En Hij is gewilliger om Zijn Heilige Geest te geven aan hen, die erom vragen dan ouders die goede gaven schenken aan hun kinderen...

Volhardend gebed is tot een voorwaarde voor ontvangen gemaakt. Wij moeten altijd bidden als we willen groeien in geloof en ervaring. Wij moeten direct zijn in ons gebed – “Houd sterk aan in het gebed, en wees daarin waakzaam met dankzegging”(Kol. 4:2, HSV). Petrus roept

gelovigen op om “bezonnen en nuchter in de gebeden”(1Petr.4:7, HSV) te zijn. Paulus geeft aan: “Maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God”(Fil. 4:6). “Maar gij, geliefden,” zegt Judas, “bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof en door te bidden in de heilige Geest” (Judas 1:20). Onophoudelijk gebed is de ononderbroken vereniging van de ziel met God, zodat het leven van God ons leven instroomt en vanuit ons leven reinheid en heiligheid terugvloeiën naar God.

Er is een noodzaak tot ijver in gebed; laat niets het verhinderen. U zult de zegen ontvangen die u verlangt als u niet opgeeft. Houd uw verlangens, uw vreugden, uw verdriet, uw zorgen en uw angsten aan God voor. U kunt Hem niet belasten, u kunt Hem niet uitputten. Hij die het aantal haren op uw hoofd kent, die de val van een mus opmerkt, is niet ongevoelig voor de wensen van Zijn volk. “De Heer is immers liefdevol en barmhartig”(Jak.5:11, NBV). Hij wordt geraakt door ons verdriet, en zelfs door onze uiting ervan. Breng alles bij Hem dat uw pet te boven gaat. Niets is te groot voor Hem om te dragen; want Hij houdt de werelden vast; Hij regeert over alle zaken in het universum. Niets is te klein voor Hem om op te merken dat het onze vrede verstoort. Er is geen hoofdstuk in onze ervaringen te duister voor Hem om te lezen; er is geen verbijstering te pijnlijk voor Hem om te ontrafelen. Geen ramp kan de minste van Zijn volk overkomen, geen bezorgdheid de ziel kwellen, geen vreugdekreet, geen oprechte, berouwvolle schietgebed de lippen, ontgaat onze hemelse Vader, of waarin Hij geen directe belangstelling voor toont. “Hij geneest wie gebroken zijn en verzorgt hun diepe wonden”(Psalm 147:3, NBV).

-ST 8-21-84, 1-2, 10-11

• RH 8-8-78; SC 94-100

Maandag 5/3 (Jezus, de biddende Messias; Luc. 3:21, 22; 9:28, 29; 6:12, 13, 22:31, 32; Heb 5:7; Matt. 14:23, 26:34-44; Joh. 17)

De Majesteit van de Hemel, die betrokken was bij Zijn aardse bediening, bad veel tot Zijn Vader. Hij was regelmatig de hele nacht neergebogen in gebed. Zijn geest was vaak verdrietig als Hij de kracht van de duisternis van de wereld voelde, en daarom verliet Hij de stadsdrukte en de rumoerige menigte, om een rustige plek te vinden voor zijn bemiddeling. De Olijfberg was de favoriete plek voor de Zoon van God voor Zijn wijdingen. Vaak nadat de menigte Hem achterliet om zich voor de nacht terug te trekken, rustte Hij niet, hoewel Hij moe was van de werken van die dag. In het evangelie van Johannes lezen wij: “En zij begaven zich een ieder naar zijn huis, maar Jezus begaf Zich naar de Olijfberg”(Joh. 7:53 -8:1). Terwijl de stad in slaap werd gesust, en de discipelen naar hun huizen gingen om van de verfrissing van de slaap te genieten, sliep Jezus niet. Zijn goddelijke pleidooien stegen op naar Zijn Vader vanaf de Olijfberg zodat Zijn discipelen tegen kwade invloeden behoed mochten worden waar zij dagelijks mee in aanraking kwamen in de wereld, en dat Zijn eigen ziel versterkt en verstevigd mocht worden voor de taken en verzoeken van de komende dag. De hele nacht, terwijl Zijn volgelingen sliepen, was hun goddelijke Leraar aan het bidden. Zijn voorbeeld liet Hij achter voor Zijn volgelingen.

De Majesteit van de Hemel, terwijl Hij bezig was met Zijn missie, was vaak in ernstig gebed. Hij ging niet vaak naar de Olijfberg, omdat zijn discipelen doorhadden dat het zijn favoriete plek was en Hem vaak achterna gingen. Hij koos de stilte van de nacht, als er geen onderbreking was. Jezus kon de zieken genezen en doden opwekken. Hijzelf was een bron van zegen en kracht. Hij beval de stormen, en zij gehoorzaamden Hem. In Hem was geen verderf, de zonde was Hem vreemd; maar Hij bad en vaak met hard gehuil en onder tranen. Hij bad voor Zijn discipelen en voor Zichzelf. Op die manier identificeerde Hij zich met onze behoeften, onze zwakheden, ons falen, die zo bekend zijn voor de mensheid. Hij was een machtige smeker, die niet de hartstochten van een mens, een gevallen natuur, bezat, maar Hij had medeleven voor onze tekortkomingen, en is verzocht op elk vlak als wij. Jezus doorstond doodsangst die hulp en ondersteuning van de Vader vereisten.

Allen die onwankelbaar staan in de voorlinie van de strijd, moeten de speciale oorlogvoering van satan tegen hen voelen. Als zij zijn aanvallen bemerken, zullen zij vluchten naar de Sterke. Zij zullen dan behoefte hebben aan speciale kracht van God en zij werken in Zijn kracht; daarom zullen de overwinningen die zij behalen hen niet verheffen, maar hen leiden in geloof om nog meer te leunen op de Machtige.

- 2T 508-510

• RH 5-19-85, 8-17-86, 5-19-96, 12-8-04; ST 7-24-93, 1-26-82; SC 93-100; Ed 257-260; 5BC 1146; 6Red 77-80; 2SP 262-266; TMK 258

Dinsdag 6/3 (Het gebed van geloof; Hebr. 11:6; Matt. 6:8; Daniel 9:3, 4; Zach. 8:21)

God verhoedde dat een van ons wordt misleid. Wij moeten het leven van Christus bestuderen, want door te aanschouwen zullen we veranderen. Wij moeten als Christus zijn of wij zullen Hem nooit zien zoals Hij is. Wij moeten continu aan de wijnstok blijven om de vruchten van gerechtigheid voort te brengen. Met een levend geloof moeten wij onze verzoeken brengen naar de medelevende Heiland, want “zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken”(Hebr. 11:6, HSV). Wij mogen grijpen naar de arm van oneindige sterkte, en putten uit de bron van oneindige kracht. Wij hebben individueel meer nodig van de genade van Christus. Wij willen bevestigd, geworteld en gefundeerd zijn in het geloof. Wij zijn geroepen om stoutmoedig te zijn, getrouwe soldaten van Christus. Wij mogen niet zwak of inefficiënt zijn in het werk van God. In elke behoefte is voorzien in het grote geschenk van de hemel (Rom.8:32).

Er is behoefte aan het verheffen van onze gedachten en stil te staan bij de beloften van God. Er is behoefte aan bemoediging van ons geloof en hoop door het uit te oefenen. Leg uw ziel neer voor de hemelse Vader met al zijn zwakheden en verlangens, en herhaal de zekerheden uit Zijn Woord, en claim de vervulling ervan, niet omdat u het waard bent, maar omdat Christus gestorven is voor u. Pleit op de verdiensten van Zijn bloed en vertrouw de Heer op Zijn woord. Wij moeten de kunst van volmaakt vertrouwen leren; en wij zullen “in de kracht Gods bewaard worden door het geloof tot de zaligheid...”(1Petr.1:5).

Wij moeten groeiende christenen zijn, groeiende “totdat wij allen samen door ons geloof en door onze kennis van de Zoon van God een eenheid vormen, de eenheid van de volmaakte mens, van de tot volle wasdom gekomen volheid van Christus”(Efez.4:13, NBV). Wij moeten levende stenen zijn in de tempel van God; en nu moeten we het hakken, het beitelen, de kwadraturen van de meester-bouwer ondergaan, totdat alle ruwheid is verwijderd, en onze karakters zijn gepolijst en geperfectioneerd voor het hemelse gebouw. Er zijn velen die beweren te geloven in de waarheid, die tevreden zijn met de gebreken aan hun karakters. Zij doen geen poging om te hervormen, of om serieus te zoeken naar het recht staan voor God; maar iedereen die de hemel ingaat, zal dat doen als overwinnaar en met de palm van overwinning zwaaien. Er is geen behoefte aan gebreken. Christus is een volmaakte Heiland en zij die Hem zoeken met heel hun hart, zullen zien dat waar zonde is toegenomen, genade nog meer toeneemt. Er is geen reden waarom wij geen overwinnaars kunnen zijn. God heeft “ons de grootste en kostbare beloften geschonken, opdat u daardoor deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent”(2Petr.1:4, HSV).

-ST 3-9-88, 8-9, 13

• RH 5-28-95, 3-28-12; SW 3-24-08; ST 6-16-90, 8-18-90; YI 1-10-01; 4T 530-532; FW 47-49; TMK 271; LHU 368; OHC 129; FLB 90

Woensdag 7/3 (Omdat u niet vraagt; Jak. 4:2; Lukas 11:9, 10; Jak. 5:16-18; Gen 18:22-33; 2Kron. 7:14; 1Joh. 1:9)

Laten we stilstaan bij Efez.3:14-21 en vaststellen dat wij mogen begrijpen welke hoogten wij mogen bereiken door geloof in de beloften van onze hemelse Vader, wanneer wij voldoen aan Zijn voorwaarden. Door de verdiensten van Christus hebben wij toegang tot de troon van oneindige kracht. “Zal Hij, die zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, maar Hem omwille van ons allen heeft prijsgegeven, ons met Hem niet alles schenken?”(Rom. 8:32, NBV). De Vader gaf de Geest zonder grenzen aan zijn Zoon, en wij kunnen ook deelnemen aan de volheid. Jezus zegt het in Lucas 11:13. Het gebed van de apostel bereikt slechts de hoogte van de belofte.

Hoe bijzonder dat de mensheid, een aarden vat, de schat van het licht en kracht van God kan ontvangen; gevuld kan worden met de volheid van Zijn genade! Jezus was gezalfd “met de Heilige Geest en met kracht” (Hand. 10:38, HSV) en “Hij is rondgegaan, weldoende.” Dit is het resultaat van de ontvangst van de zalving uit de hemel. Als u vol bent van de Heilige Geest, zult u de werken van Christus doen, u zal de redding van allen rondom u zoeken en “laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken”(Mat.5:16).

Een formele religie, een wankel geloof, komt niet overeen met de waarheid die wij belijden. Het vraagt levendige energie en innigheid van geest. Het moet oprecht zijn bij ons, als wij het de harten van anderen willen laten doordringen. Het moet met intense liefde gekoesterd worden, als wij anderen de heiligheid en waarde van de beloften willen doen voelen. Allen die

betrokken zijn bij het werk van het redden van zielen, moeten hun afhankelijkheid ten opzichte van God voelen. De begaafden en welsprekende - als hun talenten volledig toegewijd zijn aan God, kunnen zij gebruikt worden voor het grootste werk waarbij ooit menselijke kracht werd betrokken; maar zij die minder mogelijkheden hebben, zullen, als zij gekleed zijn met nederigheid, geloofsmensen worden en machtig in de Schriften. Hij die zachtmoedig van geest is, die puur is en bijna kinderlijk, zal sterk gemaakt worden voor de strijd. Hij zal "met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de innerlijke mens"(Efez.3:16,HSV).

Kom tot God in geloof en nederigheid. Pleit tot Hem tot de dageraad, indien noodzakelijk, totdat uw ziel gebracht wordt tot een dergelijke hechte relatie met Jezus, dat u uw last kan neerleggen aan Zijn voeten en kan zeggen "want ik weet in wie ik mijn vertrouwen heb gesteld"(2Tim. 1:12, NBV). De Here is "bij machte is te doen ver boven alles wat wij bidden of denken" (Efez.3:20,HSV). Onze koude, trouweloze harten kunnen verkwikt worden tot gevoeligheid en leven, totdat wij kunnen bidden in geloof, preken in geloof en kunnen zeggen:"En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God"(Gal. 2:20). Laat ons op zoek gaan naar de volheid van de redding in Christus. Volg de voetsporen van de Zoon van God, want zijn belofte is "wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben"(Joh. 8:12)

-ST 2-24-88, 5-6, 9, 11

• YI 9-19-95; RH 3-28-12; ST 12-23-88, 9-15-98; GW92 418-422

Donderdag 8/3 (Voldoen aan de voorwaarden; Heb 10:38; Deut. 4:29; Luc. 9:23, Joh. 14:15; 1Thess. 4:3)

Jezus nodigt ons uit: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt Mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen"(Mat.11:28,29).

Dit is geen twijfelachtige, onzekere belofte, maar een positieve. Als wij tot Hem komen, zullen we niet teleurgesteld raken. Toch schijnen wij onwillig te zijn om deze genadevolle uitnodiging te accepteren. Wanneer wij in problemen zijn, gaan we vaak naar onze broeders voor hulp, die niet wijzer of sterker zijn dan onszelf; maar als we naar Jezus zouden gaan, als wij onze problemen naar Hem brengen in gebed, kunnen we rust vinden en vrede en moed. De wijsheid die God geeft, is onfeilbaar; Zijn kracht is voldoende voor al onze behoeften. Laten wij onze zorgen neerleggen aan de voeten van Jezus en, naar Zijn belofte, zal Hij de zware last op Zich nemen, en ons omcirkelen in de armen van Zijn liefde.

"Ik ben zachtmoedig en nederig van hart." Er is een mooie vermenging van tederheid en ootmoedigheid, majesteit en nederigheid in het karakter van Christus. Hij die de machtigste was die ooit op aarde leefde, was ook de meest pure en zondeloze en was de nederigste van allen. In de cluster van genaden waarover Hij de zegen uitspreekt, springen vooral de zachtmoedigen en armen van geest uit; en onder al de elementen van Zijn karakter selecteerde Hij deze voor een bijzondere studie en beeldspraak aan Zijn discipelen. "Leert van Mij," zegt Hij, "want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart"....

Als u uw zondigheid ontdekt, wees dan niet ontmoedigd; want Jezus nodigt u uit naar Hem te komen. Nooit is een nederige vrager uit Zijn aanwezigheid tegengehouden. Zijn geduld is onvermoeid. De golven van Zijn genade, die slaan op keiharde harten, rollen terug met een sterker getij van onderwerpende, onuitsprekelijke liefde. Zullen we onze eigen harten dan niet nader onderzoeken en zien of de tempel van de ziel niet besmet is door zonden die niet beleden zijn?

Alleen door te waken en te bidden, een levend geloof uit te oefenen, kan de christen zijn integriteit behouden te midden van de verleidingen die satan op hem legt. Maar, "al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof"(1Joh.5:4, HSV). Spreek constant tot uw hart de taal van geloof: "Jezus zegt dat Hij mij zou aannemen, en ik geloof Zijn Woord. Ik zal Hem prijzen; ik zal Zijn naam groot maken." Satan zal dichtbij zijn om te suggereren dat u geen vreugde voelt. Zeg hem dan: "Dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof." Ik heb alle reden om blij te zijn. Want ik ben een kind van God. Ik vertrouw op Jezus. De wet van God is in mijn hart; ik zal niet wankelen.

-ST 5-15-84, 6-7, 9, 13

• RH 3-20-88; ST 3-3-90, 8-21-84, 3-10-90; BEcho 9-24-94

Vrijdag 9/3 (Effectief, vurig gebed; Jakobus 5:16)

Bidden met het gezin en openbaar gebed hebben hun plek; maar het is de geheime gemeenschap met God die het zielenleven ondersteunt. Het was op de berg met God, dat Mozes het model van het bijzondere gebouw, die de verblijfplaats was van Zijn glorie, waarnam. Het is op de berg met God – de geheime plek van gemeenschap – dat wij zijn glorieuze ideaal voor de mensheid kunnen beschouwen. Zo zullen we in staat zijn om ons karaktergebouw te verfraaien, zodat de belofte vervuld kan worden: “Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn”(2Kor.6:16, HSV).

Gebed is de adem van de ziel. Het is het geheim van geestelijke kracht. Op geen andere manier kan genade worden ontvangen, en de gezondheid van de ziel bewaard blijven. Gebed brengt het hart in onmiddellijk contact met de Springbron van leven, en versterkt de zenuwen en spieren van de geestelijke ervaring. Verwaarloos de oefening van gebed, of pas gebed stuiptrekkend toe, nu en dan, wanneer het uitkomt en u zult de steun van God kwijtraken. De geestelijke cellen verliezen hun vitaliteit, de religieuze ervaring komt gezondheid en energie tekort.

Het is op het altaar van God dat wij onze kaarsen kunnen ontsteken met goddelijk vuur. Het is het goddelijk licht dat onze kleinheid, incompetentie van de menselijke mogelijkheden openbaart en een heldere kijk geeft op de volmaaktheid en reinheid van Christus. Alleen als wij op Jezus gericht zijn, verlangen wij ernaar om als Hij te zijn, als wij Zijn gerechtigheid aanschouwen, zullen we ernaar hongeren en dorsten; en alleen als wij in ernstig gebed erom vragen zal God ons de wensen van ons hart geven....

Gebed is het openen van het hart naar God als voor een vriend. Het oog van geloof zal God heel dichtbij onderscheiden, en de vrager zal kostbare bewijzen hebben van Zijn goddelijke liefde en zorg voor hem. Het gebed van Nathanael kwam uit een oprecht hart en het werd gehoord en verhoord door de Meester. De Heer leest de harten van allen en “het gebed van de oprechten is Hem welgevallig”(Spreuken 15:8, NBV). Hij zal niet traag reageren op hen, die hun harten voor Hem openen, zichzelf niet verhogen, maar oprecht hun zwakheid en onwaardigheid voelen....

We kunnen in gemeenschap zijn met God in ons hart; wij mogen in Zijn gezelschap zijn. Als wij betrokken zijn in ons dagelijks werk, mogen wij ons hartsverlangen uitademen, onhoorbaar voor het menselijk oor; maar het woord kan niet in de stilte afsterven, of verloren gaan. Niets kan het verlangen van de ziel dempen. Het stijgt uit boven de put in de straat, boven machinegeluid. Het is God tot wie wij spreken en ons gebed wordt gehoord.

-GW15 254-255, 257, 258

• HP 83

Citaten uit de volwassen les: SC 95

Verdere studie: GW 254, 255; SC 96

====Les 11: 10-16 maart ::: God als kunstenaar

Om de ziel te vernieuwen, om licht uit te stralen in de duisternis, liefde te geven vanuit vijandschap, reinheid vanuit onreinheid, is alleen het werk van de Oneindige. -ST 3-11-03, 5

Sabbat 10/3 (Aanschouw Zijn schoonheid; Psalm 27:4)

Christenen kunnen op een hoger niveau leven dan de meeste van hen doen. Het is het nieuwe leven in Christus. Alleen zij die constant naar Hem - de Enige vol van genade en waarheid – opkijken, kunnen dit leven leiden. Hem aanschouwend, veranderen zij naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid. Als zij Hem aanschouwen, geeft Hij hen kracht om zonen van God te worden. Met liefde en medeleven, zonder een spoor van hardheid, komt de Heiland hen tegemoet in hun behoeften. Met sympathieke behulpzaamheid, door de zachte aanraking van genade, verandert Hij de zondaar in een heilige. Met onvermoeid geduld gaat Hij te werk om de ziel te ontdoen van alle verstorende zaken, verandert vijandschap in liefde en ongelof in overtuiging....

Er is een Bijbels figuur in Wie de ziel uitgebeeld wordt als verlost van zonde om het kled van een nieuw mens te ontvangen, Christus Jezus. Zij die “nieuwgeboren” zijn, leven voor God, en alles wat zij doen en zeggen is om Zijn heiligheid te vertegenwoordigen. Continu moeten zij

kracht van Hem ontvangen. Dit is noodzakelijk om het nieuwe leven in Christus te kunnen leiden. Er mag geen deel van het vergane leven in zonde overblijven. Christus verspreidt heilige activiteiten door alle delen van uw wezen, en er ontwikkelt zich onzelfzuchtigheid in de dienst van God.

De Heiland is het goddelijk voorbeeld van Gods perfectie, en Hij bekleedt de ziel opnieuw. Zij, die Zijn genade ontvangen en doorgeven aan anderen, maken Zijn deugdelijk karakter van zelfverloochening en opoffering kenbaar door zachtheid en nederigheid, door goede woorden en werken. In het leven is er geen misleiding, geen valsheid. De gesproken woorden zijn trouw, waarachtige woorden, die menen wat zij uiten. Het leven kan geen valse aanspraak van christusvertegenwoordiger zijn en tegelijkertijd Hem verloochenen.

Christus wacht op ons om ons zelf aan Hem te geven. Dan zal Hij ons vormen en maken naar het goddelijk beeld, de dingen van God nemen en ons die laten zien. En als wij dan de schoonheid van het karakter van de Verlosser zien, zullen we meer en meer naar Hem toe groeien, totdat God uiteindelijk tegen ons zegt "gij hebt de volheid verkregen in Hem"(Kol.2:10). Om de ziel te vernieuwen, om licht uit te stralen in de duisternis, liefde te geven vanuit vijandschap, reinheid vanuit onreinheid is het werk van de Oneindige alleen. Wat is de eer verleend aan Christus? Zonder dwang, zonder geweld, verandert Hij de wil van de mens om zich te onderwerpen aan de wil van God, waardoor het leven completer wordt en het karakter volmaakt. Dit is de wetenschap van de eeuwigheid; want hierdoor ontstaat er een machtige verandering, de verandering die bewerkstelligd moet worden in het leven van iedereen om door de poorten van de Hemelse stad te kunnen gaan.

- ST 3-11-03, ¶ 1, 3-5

• ST 9-4-93, 7-22-08, 12-13-99; RH 2-25-96; 7MR 148-152; 1SM 391-394; TMK 110, 98

Zondag 11/3 (God als pottenbakker; Jesaja 64:8; Genesis 1:26,27, 31; 2:7; Jer. 18:3-10; Jesaja 64:5-8; Psalm 51:10)

"Maar nu, HERE, Gij zijt onze Vader; wij zijn het leem, Gij zijt onze Formeerder en wij allen zijn het werk van uw hand" (Jesaja 64:8).

Terwijl de menselijke vertegenwoordiger aan het plannen en beraden is op zaken die God hem heeft verboden, heeft hij een moeilijke tijd. Hij klaagt en is bang, want de moeilijkheden nemen toe. Maar als hij zich eenmaal overgeeft als klei in de handen van de pottenbakker, dan kan God hem maken tot een vat van waarde. De klei onderwerpt zich om werkbaar te zijn. Als God zijn gang kon gaan, zouden honderden gevormd worden tot vazen volgens Zijn goed bevinden.

Laat de hand van God de klei bewerken voor Zijn eigen dienst. Hij weet precies wat elke vat Hij wil. Aan elk mens geeft Hij zijn eigen taak. God weet welke plaats het beste bij hem past. Velen werken tegen de wil van God in, en bederven daarmee het ontwerp. De Here wil dat iedereen zich onderwerpt aan Zijn goddelijke leiding. Hij wil mensen daar plaatsen waar zij onderworpen zijn aan het werk in de eenheid van Christus, en Zijn goddelijke gelijkvormigheid dragen. Als het eigen ik onderworpen is aan het werk, als u wil samenwerken met God, als u in eenheid wil bidden, in eenheid werken, als u allen uw plaats wil innemen als draden in het web van het leven, zult u groeien tot een prachtige stof, dat zal juichen over het universum van God.

De Pottenbakker kan niet vormen en kneden tot Zijn eer wat niet in zijn handen is gelegd. Het christelijk leven is er een van dagelijkse overgave, onderwerping en voortdurend overwinnen. Elke dag zullen er nieuwe overwinningen worden bereikt. Het eigen ik moet minderen en de liefde van God moet constant worden gevoed. Zo groeien we naar Christus toe. Op deze manier wordt het leven gevormd naar het goddelijke model.

Elk kind van God hoort zijn best te doen om de waarheidsnormen hoog te houden. Hij moet werken naar Gods opdracht. Als het eigen ik wordt verheven, wordt Christus niet groot gemaakt. In Zijn Woord vergelijkt God Zichzelf met een pottenbakker, en Zijn volk met de klei. Zijn werk houdt in het kneden en modelleren naar Zijn eigen beeld. De lessen die zij leren, zijn die van onderwerping. Het eigen ik moet niet prominent aanwezig zijn. Als er voldoende aandacht wordt geschonken aan de goddelijke instructie, als het eigen ik wordt overgegeven aan de goddelijke wil, dan zal de hand van de pottenbakker hem vormen tot een welgevormd vat.

De pottenbakker neemt de klei in zijn handen en kneedt en modelleert het naar zijn eigen wil. Hij kneedt en bewerkt het. Hij haalt het uiteen en drukt het weer bij elkaar.... Op die manier wordt het een vat dat goed is om te gebruiken. Zo verlangt de grote Meesterwerker ernaar om ons te kneden en modelleren. En zoals de klei in de handen van de pottenbakker, zo zijn wij in

Zijn handen. Wij moeten niet proberen het werk van de pottenbakker te doen. Ons deel is, om ons over te geven aan het kneden van de Meesterwerker.

-LHU 65

• YI 9-9-97, 5-18-93; RH 11-20-94, 3-14-93, 5-5-96, 4-29-84; 15MR 100-104; HP 28; OHC 335

Maandag 12/3 (God als architect; Exod. 25:1-9, 25:10-31:11; 35:1-40:38; Hebr. 8:1-5)

Zoals Christus de vader vertegenwoordigt in de wereld, zo moeten de volgelingen van Christus de zoon vertegenwoordigen. "Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus" (2Kor. 4:6). Christus zendt Zijn discipelen uit om te schijnen als lichten in de wereld, om het licht van God te weerkaatsen als zij het zien in het gelaat van Jezus Christus. Opnieuw vergelijkt hij Zijn volk met zout. "U bent het zout van de aarde," zegt Hij, "maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden?" (Mat.5:13, HSV). Tenzij ons dagelijks leven de reddende mogelijkheden van Christus openbaren, hoe kan de wereld een beeld hebben van de waarheid zoals die in Jezus is?...

God is de grondlegger van ons geloof, en wanneer wij elk ons deel doen, zal Hij het werk perfectioneren, Zijn naam verhogen in het volbrengen ervan. God ziet alle mogelijkheden in de mens om Zijn werk tot een goddelijk einde te brengen; en hen die geroepen zijn als werkers samen met Hem, zal Hij instrueren om te werken volgens Zijn plannen. Als medewerkers met Christus zullen zij werken voor de armen, de verstotenen, en de ontaarden. Zij zullen niet falen of teleurgesteld worden, want ingebed in de geest van Christus, zien zij hoop voor de hopelozen. Zij zullen werken in de lijn van God, zich realiseren dat naar de mens gezocht moet worden en voor hen gewerkt moet worden om als Christus te kunnen zijn....

En zal de verlostte ziel geen eer bewijzen van liefde en eerbetoon? Natuurlijk wel! Met de Psalmist zal hij zingen "Lang heb ik de HEERE verwacht, en Hij boog Zich naar mij toe en hoorde mijn hulpgeroep. Hij beurde mij op uit een kuil vol kolkend water, uit modderig slijk; Hij zette mijn voeten op een rots en maakte mijn schreden vast" (Psalm 40:2,3 HSV)

"Werkers samen met God." Weinigen begrijpen de volledige betekenis van deze woorden! Wij kunnen het werk niet alleen af. God werkt, en wij werken. Laat ons daarom de geïnspireerde woorden bestuderen. "Werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven, want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar *Zijn* welbehagen"(Fil. 2:12-13, HSV). "Gods akker en Gods bouwwerk bent ú"(1Kor. 3:9, HSV). De grote architect wil ons vormen tot een heilige tempel voor zichzelf. Alleen zij die deelgenoot zijn van de goddelijke natuur, kunnen dit begrijpen. Zij die lopen zoals Christus liep, die geduldig, vriendelijk, zachtmoedig en nederig van hart zijn, zij die hun juk opnemen met Christus en de lasten dragen, die naar zielen verlangen zoals Hij naar hen verlangde – zij zullen ingaan in de vreugde van de Heer. Zij zullen met Christus de barensnood van Zijn ziel zien en het zal hen genoeg zijn. De hemel zal triomferen, want de leegte in de hemel, die ontstond door de val van satan en zijn engelen, wordt opgevuld door de verlost van de Heer.

-RH 5-29-00, ¶ 1, 3, 11, 12

• GH 8-1-06; RH 11-9-05, 5-28-08; GC 411-417; SpTA03 39; DA 162-166; PK 684-687; FLB 194; LHU 26; UL 155)

Dinsdag 13/3 (God als musicus; 1Kron. 23:5; 2Sam 23:1, 2; 2Kron. 29:25)

"Zingt de HERE een nieuw lied, zingt de HERE, gij ganse aarde. Zingt de HERE, prijst zijn naam, boodschapt zijn heil van dag tot dag. Vertelt onder de volken zijn heerlijkheid, onder alle natiën zijn wonderen. Want de HERE is groot en zeer te prijzen, geducht is Hij boven alle goden; want alle goden der volken zijn afgoden, maar de HERE heeft de hemel gemaakt; majesteit en luister zijn voor zijn aangezicht, sterkte en glorie in zijn heiligdom. Geeft de HERE, gij geslachten der volken, geeft de HERE heerlijkheid en sterkte. Geeft de HERE de heerlijkheid van zijn naam, brengt offer en komt in zijn voorhoven. Buigt u neder voor de HERE in heilige feestdos, beef voor zijn aangezicht, gij ganse aarde. Zegt onder de volken: De HERE is Koning, vast staat nu de wereld, zodat zij niet wankelt; Hij zal de volken richten in rechtmatigheid. De hemel verheuge zich, de aarde juiche, de zee bruije en haar volheid, het veld en al wat daarop is, verblijde zich" (Psalm 96:1-12).

Ik denk dat wij iets hebben om dankbaar voor te zijn. Wij horen vrolijk te zijn en ons te verheugen in God; want Hij heeft ons veel genade bewezen. De gedachte schiet mij te binnen dat wij een toekomstige Dankdag hebben zonder iets te geven. Het kan zijn dat de moeilijke

tijden dan zijn aangebroken. Maar laten wij ons vandaag verheugen dat ons de gelegenheid wordt geboden om te komen in de voorhoven van de Heer. Wij moeten komen met een nederige dankbaarheid voor al Zijn genade aan ons betoond door het jaar heen. Maar ik ben bang dat velen van ons de gewoonte aanmoedigen om te blijven kijken naar de duistere kant van het leven, en dat in een tijd dat God ons gekroond heeft met Zijn goedheid en genade. Dit is verkeerd. Wij moeten genieten van de zonnenschijn van Zijn zegeningen, waar het jaar vaak mee bekroond is. Als of wanneer God zijn zegeningen uitstort in onze harten, moeten wij ze niet tegenhouden zoals bij kostbare zalf, tenzij de parfum ontsnapt; wij moeten ze uitstrooien over de mensen om ons heen, zodat ook zij blij en verheugd mogen zijn. Ik heb ervaren dat wanneer ik vreugde bracht in de harten van anderen, mijn eigen ziel zich verheugde, en gevuld werd met de smeltende Geest van God. In de ochtend en door de dag heen vulde een gevoel van Gods goedheid mijn hart, en het wekte zulke gevoelens van dankbaarheid op, die ik niet kan verwoorden....

Kijk niet naar uw eigen beproevingen en moeilijkheden. Stop met het uitvergroten van uw kleine grieven. Zet alle gedachten van het eigen ik uit uw hart. Stop met het dienen van uzelf, en dien alleen de enige ware en levende God. Laat Zijn melodie in uw hart zijn, en Zijn lofprijzingen op uw lippen. De zegeningen van God zijn meer dan de haren op uw hoofd, meer dan het zand op het strand. Mediteer over Zijn liefde en zorg voor ons, en dat het u mag inspireren met liefde, zodat beproevingen het niet onderbreken of aandoeningen het dempen.

-RH 12-23-84, ¶ 1, 2, 4

- YI 1-9-96; COL 298, 299; PK 38, 39; 2BC 1030; VSS 450-456

Woensdag 14/3 (God als Grondlegger; Rom. 11:33-36)

“Door God geïnspireerd” (2Tim. 3:16,NBV), “die u wijs kunnen maken tot zaligheid”, waardoor de mens die God toebehoort, “tot alle goed werk volkomen toegerust” is (2Tim.3:17). Het boek der boeken legt de hoogste eisen aan onze eerbiedige aandacht. Oppervlakkige studie kan niet tegemoet komen aan de eis die het van ons vraagt, of kan ons niet de voordelen opleveren die er beloofd zijn. Wij moeten leren op zoek te gaan naar de volledige betekenis van de woorden van de waarheid, en diep te duiken in de geest van de heilige orakels. Een passage bestuderen totdat de betekenis is verhelderd, en de relatie ten opzichte van het verlossingsplan is verduidelijkt, is van grotere waarde dan het inkijken van veel hoofdstukken zonder een bepaald doel voor ogen en er geen positieve instructie wordt verkregen. Wij kunnen geen wijsheid verkrijgen uit het Woord van God zonder ernst en biddend aandacht te besteden aan de studie ervan. Het is waar dat sommige delen van de Schrift inderdaad te duidelijk zijn om niet te kunnen begrijpen; maar er zijn vele anderen waarvan de betekenis niet in een oogopslag te zien is, want de waarheid ligt niet altijd aan de oppervlakte. Om de betekenis van dit soort passages te kunnen begrijpen, moet de Schrift met de Schrift worden vergeleken, er moet zorgvuldig onderzoek en biddend meditatie plaatsvinden. Een dergelijke studie zal rijkelijk beloond worden. Zoals de mijnwerker waardevolle metaaladers verborgen onder het aardoppervlak vindt, zo zal degene die aanhoudend het Woord van God onderzoekt de verborgen schatten, de waarheid van grote waarde vinden, die verborgen zijn voor de roekeloze zoeker...

De Bijbel bevat alles wat de christen sterk in geest en intellect maakt. De psalmist zegt: “Als uw woorden opengaan, is er licht en inzicht voor de eenvoudigen” (Psalm 119:130). De Bijbel is een schitterend boek, het is de geschiedenis die zich opent naar de vorige eeuwen. Zonder de Bijbel zouden we overgeleverd zijn aan overleveringen en fabels met betrekking tot de gebeurtenissen in het verleden. Het is een profetie die de toekomst onthult. Het is het Woord van God, die zijn plan van verlossing ontvouwt, de weg wijst om te ontsnappen aan de eeuwige dood en het eeuwig leven te kunnen verkrijgen. Het geeft niet alleen de geschiedenis van deze wereld weer, maar ook een beschrijving van de toekomstige. Het bevat instructies over de wonderen in het universum; het openbaart aan ons verstand het karakter van de Grondlegger van de hemel en de aarde. En het is de openbaring van God aan de mens.

Er is een groot werk te doen door de ernstige Bijbelstudent; er zijn edelstenen van de waarheid te verzamelen en te scheiden van het gezelschap van onwaarheid... Hij, die ernstig de Schriften onderzoekt, zal zien dat er harmonie is tussen de verschillende delen van de Bijbel; hij zal ontdekken dat de ene passage gesteund wordt door een andere en dat de beloning van zijn werk zal enorm kostbaar zijn.

-BEcho 10-1-92, ¶ 2, 5; BEcho 10-15-92, ¶ 3

• BEcho 10-1-92, 10-15-92; ST 9-5-06, 11-19-96, 3-20-79, 1-30-93, 2-6-93; 5T 264-266, 698-703; FLB 14; Mar 44; SC 105-111; TDG 220

Donderdag 15/3 (God als Beeldhouwer; Gen. 32:22-30; Psalm 51; Luc.22:31,32; Hand.9:1-22)

Wij hebben een boodschap aan de wereld te brengen, en van iedereen die verbonden is aan het werk van God, wordt verwacht dat hij een lastendrager is. Vele belijdende christenen zijn te lang zelfgericht geweest. Zij zijn zelfvoorzienend en zonder een vitale verbinding met God geweest en zij begrijpen hun behoeften niet. Wij willen nu iedereen aansporen om het geschenk van God te gaan begrijpen en Hem te vragen naar het levende water, dat Hij in u een bron van water mag zijn, die opspringt ten eeuwiggen leven. Dan zult u anderen verkwikken; dan zult u niet ijveren om de hoogste plaats in te nemen. U zult geen vleselijke ambitie hebben om de ellebogen in de massa te gebruiken om op te vallen, en om ambitieus te zijn voor de hoogste positie; maar u zult zich realiseren dat uw hoogste plaats is aan de voeten van de grote Leraar, om van Hem te leren, Die zachtmoedig en nederig van hart is. U zult zich realiseren dat uw aandeel is om gericht te zijn op Jezus, Zijn volmaaktheden te overdenken, om met Hem te praten en om uw harten brandend te hebben met de liefde van God. Dan zult u Christus' zachtmoedigheid en nederigheid van hart bezitten. Dan zult u in een conditie zijn om te luisteren naar woorden van waarheid, en ervan te genieten; want u zult dan de waarheid uitoefenen en anderen de waarheid leren zoals die is in Jezus....

Het machtige hakmes van de waarheid heeft u uit de steengroeve van de wereld gehaald. U was een ruwe steen met scherpe kanten, zorgde voor blauwe plekken en verwondingen bij een ieder met wie u in contact kwam; er is werk te doen om die ruwe eindtjes af te slijpen. Als u de waarde van het werk dat gedaan moet worden in de werkplaats van God apprecieert, zult u de slagen van de bijl en de hamer verwelkomen. Uw eigenwaarde zal gepijnigd worden, uw hoge dunk van uzelf zal weggesneden worden door de bijl en de hamer en de ruwheid van uw karakter zal gladgestreken worden. En wanneer de eigen ik en de vleselijke neigingen zijn weggewerkt, dan zal de steen de juiste afmetingen aannemen voor het hemels gebouw, en dan zal het polijsten, verfijnen, dempen en verbrandingsproces beginnen en u zult gekneet worden naar het model van Christus' karakter. Zijn eigen beeld wordt weerkaatst in het gepolijste karakter van Zijn menselijke vertegenwoordiger, en de steen past precies in het hemelse gebouw. Engelen van God kijken neer op de menselijke vertegenwoordiger, die de helderheid en glorie van het karakter van Christus reflecteert en verkondigen in de hemelse hoven: "Want Gods medewerkers zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij" (1Kor.3:9). Hier zijn kostbare stenen die opgroeien tot een heilige tempel in de Here. Zoals de Heer van leven en heerlijkheid naar onze wereld kwam om de Vader te vertegenwoordigen, zo moeten wij de wereld ingaan om Jezus te vertegenwoordigen. Hij zegt: "En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd zijn in de waarheid"(Joh. 17:19, HSV).

-YI 1-3-95, ¶ 2, 4, 6

• RH 3-1-87, 5-6-84, 7-4-99, 12-4-00; 2BC 1029, 1030; OHC 165; TMK 151; SD 319

Vrijdag 16/3 (De Heer is mijn God; Zach.13:9)

God zegt van Zijn volk: "Ik zal hen smelten, zoals men zilver smelt, ja hen louteren, zoals men goud loutert" (Zach.13:9). Door de beproeving toont God de kracht van Zijn kinderen. Is het hart sterk genoeg om het te dragen? Is het bewustzijn vol overtredingen? Heeft de Geest getuigt in onze geest dat wij kinderen van God zijn? Dat is wat de Here beoogt met beproevingen. In de oven van leed zuivert Hij ons van alle afval. Hij stuurt onze beproevingen, niet om ons nodeloos pijn te bezorgen, maar om ons te leiden naar het zien op Hem, om onze volharding te sterken, ons te leren dat als wij niet opstandig zijn, maar ons vertrouwen op Hem stellen, wij Zijn redding zullen zien.....

Door Gods machtige hakmes van de waarheid zijn wij weggenomen uit de steengroeve van de wereld en gebracht naar de werkplaats van de Heer om gereed te zijn voor een plek in Zijn tempel. In dit werk hebben de hamer en de beitel elk hun eigen taak, en dan komt het polijsten. Rebelleer niet tegen dit proces van genade. U kunt wel een ruwe steen zijn, waaraan veel werk moet gebeuren voordat u gereed bent voor de plek die God voor u ontworpen heeft om te vervullen. U moet niet verrast zijn als God met de hamer en de beitel van de beproeving fouten in uw karakter wegsnijdt. Hij alleen kan dit werk voltooien. En wees gerust dat hij geen nutteloze slag zal toedienen. Elke slag van Hem komt neer in liefde, voor uw eeuwige goed en blijdschap.

Hij kent uw tekortkomingen, en werkt om te herstellen, niet om te vernietigen. Hij stuurt beproevingen om u sterk te maken en om te kunnen lijden voor Hem....

In elke beproeving hebben wij een sterke zekerheid. Is onze Heiland niet begaan met de gevoelens van onze tekortkomingen? Is Hij niet op alle punten net als wij verzocht geworden? En heeft Hij ons niet uitgenodigd om elke beproeving en moeilijkheid naar Hem te brengen? Laten wij ons dan niet ziek maken over de zorgen van morgen. Draag moedig en opgewekt de lasten van vandaag. Wij moeten het geloof en vertrouwen van vandaag hebben. Maar van ons wordt niet gevraagd om meer te leven dan één dag tegelijk. Hij die ons voor vandaag kracht geeft, zal ons ook kracht schenken voor morgen. Laten wij onze zorgen brengen naar de Here in gebed, en zeggen: "Mijn lasten zijn te zwaar voor mij. Wilt u ze dragen?" Christus zal zeggen: "Ik draag ze wel. Met eeuwigdurende vriendelijkheid zal ik u genade tonen." Niets verwondt de ziel zo als de scherpe twijfels van geloof. Wanneer de beproevingen komen, en die komen, wees dan niet bezorgd of ga niet klagen. Stilte in de ziel onderscheid de stem van God beter. "Zij verheugden zich, omdat die tot rust kwamen, en Hij leidde hen naar de haven van hun begeerte"(Psalm 107:30). Denk eraan dat u op de eeuwige armen gedragen wordt. "Wees stil voor de HERE en verbeid Hem"(Psalm 37:7). Hij leidt u naar de haven van genadige ervaring en Hij vraagt u: "Laat af en weet, dat Ik God ben" (Psalm 46:11). [1Petrus 4:12-13, 1:7 aangehaald]

-RH 6-20-07, ¶ 2, 4, 8, 9

Citaten uit de volwassen les: DA 568

Verdere studie: 6MR 11; CG 476, 477

====Les 12, 17-23 maart::: Liefdesverhalen

Ware liefde is een hoog en heilig principe, geheel verschillend van karakter dan liefde die door impuls wordt opgewekt en plots sterft wanneer het wordt getest. -PP 176, 3

Sabbat17/3 (getrokken door Zijn liefde; Jeremia 31:3)

We moeten de grote vreugde van de Herder in gedachten houden als het verlorene terug gevonden wordt, Hij roept de burens "verheug u met mij, want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was" (Lukas 15:6). En deze blijdschap echoed door de hele hemel. De Vader zelf verheugt over het geredde met gezang. Welk een heilige extase van vreugde wordt in deze gelijkenis tot uitdrukking gebracht! In die vreugde kunt u delen.

Werkt u, die dit voorbeeld voor zich heeft, samen met Hem die zoekt om de verlorenen te redden? Bent u een medewerker met Christus? Kunt u niet om Zijn wil lijden, tegenslag ondergaan en offers brengen? Er is een mogelijkheid goed te doen voor de jeugdige en de misleide zielen. Als u iemand ziet, wiens woorden of houding laten zien dat hij is gescheiden van God, beschuldig hem niet. Het is niet uw werk hem te veroordelen, maar om aan zijn zijde te staan en hem te helpen....

Er zijn velen die misleid zijn, die hun schaamte en dwaasheid voelen. Ze zien hun fouten en vergissingen en worden tot wanhoop gedreven, deze zielen dienen we niet te verwaarlozen. Als iemand tegen de stroom in moet zwemmen, drukt de kracht van de stroming hem terug, laat er een helpende hand naar hem uitgestrekt worden, zoals de Oudere Broer naar de zinkende Petrus. Zeg hoopvolle woorden, woorden die hem inspireren met moed. Vertel hem van de Almachtige hand die hem overeind zal houden, van een oneindige humaniteit in Christus die hem medeleven betoont. Het is niet genoeg voor hem om in wet en handhaving te geloven, dingen die geen menselijkheid vertonen, die nooit de roep om hulp horen. Hij moet een hand grijpen, die warm is, vertrouwen te hebben in een hart vol tederheid. Houdt zijn gedachten gericht op de goddelijke Helper die altijd naast hem staat, die altijd naar hem ziet in medelevende liefde. Vertel hem van een Vaderhart die altijd grieft over zonde, van een Vaderhand die desondanks nog is uitgestrekt, een Vadersstem die zegt, "kom tot Mij en Ik zal u rust geven."

Christus schuift het gordijn, dat Gods heerlijkheid uit het zicht houdt, opzij en laat de Hoogste zien, omringend door tienduizend maal tienduizend engelen, die wachten op hun opdracht om die te communiceren met de inwoners van de aarde. "Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven?"(Heb. 1:14). Onze wereld laat God niet onverschillig, Hij hoort elke zucht van pijn en ziet elke traan van verdriet, Hij merkt

elke actie, ten goede of ten kwade, zij die trachten de verdwaalden weer in de kudde te brengen, zijn in Zijn ogen erg kostbaar.

–RH 1-19-11, 3-4,8,11

- BEcho 12-3-94; 6T 124, 125; HP 10-12; TMK 56

Zondag 18/3 (De eerste romance; Gen. 2:23, 1:26,27; 2:21-25)

Hij die Eva aan Adam gaf als een helpster, deed Zijn eerste wonder op een huwelijksfeest. In de feestzaal, waar vrienden en familie samen verheugd vierden, begon Christus met Zijn werk.

Door Zijn aanwezigheid bij deze vergadering, gaf onze Heiland goedkeuring aan het huwelijk en erkende het als een instituut dat Hijzelf heeft ingesteld. In den beginne toen het sabbatsgebod werd gegeven, werd ook het huwelijksgebod gegeven. Toen gaf God de mens twee grote gaven; de sabbat als een dag van rust en een vrouw als zijn helpster.

Het huwelijk heeft de zegen van Christus ontvangen en dient als een heilig instituut te worden beschouwd. Ware religie dient niet tegengesteld te werken aan Gods plannen. God verordeneerde dat de man en de vrouw verbonden zouden worden in een heilige verbintenis, om families te stichten, die gekroond met eer, symbolen zouden zijn van de familie in de hemel. Aan het begin van Zijn openbaar werk gaf Christus Zijn goedkeuring aan het instituut dat in Eden was ingesteld. Zo verklaarde Hij dat Hij Zijn aanwezigheid bij huwelijksplechtigheden niet zal weigeren, wanneer de verbintenis wordt aangegaan in puurheid en heiligheid, waarheid en rechtvaardigheid, is het een van de grootste zegeningen ooit aan de menselijke familie gegeven is.

Priesters en pausen hebben wetten gemaakt, die verbieden dat mensen met elkaar trouwen en hen in afzondering houdt in kloosters. Deze wetten en restricties werden gemaakt door satan om mannen en vrouwen in onnatuurlijke situaties te plaatsen. Zo heeft satan mensen verleid om de huwelijkswet te negeren als zijnde onheilig, maar heeft hij op hetzelfde moment de deur voor menselijke passie geopend. Zo is een van de grootste kwaden die onze wereld vervloekt, ontstaan: overspel, ontucht en de moord op onschuldige kinderen, geboren in een huwelijk.

Jesus kwam naar deze wereld om vergissingen recht te zetten, om het morele beeld van God in de mens te herstellen. Verkeerde sentimenten met betrekking tot het huwelijk hadden plaats gevonden in de geest van de leraren van Israël. Ze maakten dit instituut tot generlei effect. De mens werd zo verhard, dat hij voor de meest triviale reden van zijn vrouw ging scheiden, of als hij dit verkoos, haar scheidde van haar kinderen. Dit werd als een grote schande beschouwd en werd vergezeld van het meest acute lijden van de afgewezenen. Christus kwam om deze kwaden te corrigeren en Zijn eerste wonder werd gedaan bij een huwelijksgelegenheid.

De Schrift stelt dat zowel Jesus als Zijn discipelen waren uitgenodigd voor het huwelijksfeest. Christus heeft christenen geen opdracht gegeven om te zeggen dat zij, als zij uitgenodigd zijn, daar niet aanwezig behoren te zijn op z'n vreugdevolle gelegenheid. Door dit feest bij te wonen, leerde Christus om ons te verheugen met diegenen die zich verheugen in het houden van Zijn geboden.

–ST 8-30-99 3-7

- BEcho 8-28-99; 10MR 187-205; ML 186

Maandag 19/3 (Bijbelse romances; Gen. 16,24,29)

Isaak werd hogelijk geëerd door God door hem de erfgenaam te maken van de beloften waardoor de wereld zou worden gezegend; toch, toen hij al veertig jaar oud was, onderwierp hij zich aan zijn vaders oordeel toen deze zijn ervaren, Godvrezende knecht aanstelde om een vrouw voor hem te kiezen. Het resultaat van dat huwelijk, zoals het wordt gepresenteerd in de Bijbel, is een mooi voorbeeld van huiselijk geluk (Gen. 24:67).

Als er een onderwerp is, dat zorgvuldig dient te worden overwogen en waarin het advies van oudere en meer ervaren personen dient te worden gezocht, is het het onderwerp van het huwelijk. Als ooit de Bijbel als adviseur, als ooit goddelijke leiding gevraagd dient te worden in gebed, is het voor het nemen van de stap die twee personen voor het leven bindt.

Vaders en moeders zouden een heilige plicht moeten gevoelen, om de aanhankelijkheden van de jeugd te leiden, zodat die gericht mogen worden op diegenen die geschikte metgezellen zijn. Ook door hun eigen lering en voorbeeld, met de aanvullende genade van God, om zo de karakters van kinderen in de vroegste jaren te vormen, zodat ze puur en nobel zullen zijn, aangetrokken tot het goede en het ware. Soort zoekt soort. Gelijken waarderen gelijken. Laat

de liefde voor waarheid, puurheid en goedheid vroeg ingeplant worden in de ziel en de jeugd zal het gezelschap zoeken van diegenen die deze karakteristieken bezitten.

Laten ouders in hun eigen karakter en huislijk leven het voorbeeld van de liefde en weldadigheid van de hemelse Vader tonen. Laat het huis vol zonneshijn zijn, dit zal veel meer waard zijn voor uw kinderen dan geld. Laat de liefde voor thuis levend gehouden worden in hun harten, zodat ze terug mogen kijken naar het tehuis van hun kinderjaren, als een plaats van vrede en geluk, naast de hemel. De leden van het gezin hebben niet allemaal hetzelfde karakter en er zal veelvuldig geduld en verdraagzaamheid beoefend moeten worden. Maar door liefde en zelfdiscipline kunnen allen verbonden worden in de grootste verbondenheid.

Echte liefde is een hoog en heilig principe, geheel verschillend van het karakter van liefde die opgewekt wordt door impuls, die plots sterft als het zwaar wordt getest. Het is door trouw aan plicht in het ouderlijk huis, dat de jeugd zich voorbereidt op een tehuis van zichzelf. Laat ze hier zelfverloochening beoefenen en vriendelijkheid, hoffelijkheid en christelijke sympathie manifesteren. Zo wordt liefde warm gehouden in het hart en wie uit zo een huishouding komt om aan het hoofd van zijn eigen familie te staan, zal weten hoe het geluk te bevorderen van diegene die hij als levenspartner heeft gekozen voor het leven. Het huwelijk zal, in plaats van het einde van een liefde, alleen het begin ervan zijn.

–CE228-230

- ST 4-10-79; PP 172, 173; 189-192; CC 58, 66

Dinsdag 20/3 (Gods liefde; Exodus 20:5, 34:14; Deut.4:24; Joel 2:18; Jes. 43:4, 62:5; Ez. 16:1-15; Jerm. 31:3; Openb. 21:9)

Velen hebben verkeerde ideeën over wat geloof inhoudt en ze missen hun vele voorrechten in het leven. Ze verwarren gevoel met geloof en zijn voortdurend terneergeslagen en verward, want satan maakt voortdurend gebruik van hun onwetendheid en onervarenheid. Door vele verleidingen slaagt satan er vaak in de ervaringen van een christen donker en bitter te maken overeenkomstig zijn kwaadaardige plannen. We moeten Christus als onze persoonlijke Verlosser accepteren, of we zullen er niet in slagen overwinnaars te worden. Het is niet goed voor ons als we ons afzijdig houden van Hem, geloven dat anderen Hem hebben als persoonlijke Verlosser, maar dat wij Zijn vergevende liefde niet mogen ervaren. We moeten geloven dat we door God zijn uitverkoren om gered te worden door de uitoefening van geloof, door de genade van Christus en het werk van de Heilige Geest. We moeten God loven en danken voor zo een geweldige manifestatie van Zijn onverdiende gunst. Het is de liefde van God, die de ziel tot Christus trekt, om genadig te worden ontvangen en aan de Vader te worden gepresenteerd. Door het werk van de Geest, wordt de heilige relatie tussen God en de zondaar vernieuwd. De Vader zegt: "Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Ik zal hen een vergevende liefde en Mijn vreugde schenken. Zij zullen een bijzondere schat zijn voor Mij, want dit volk dat ik heb gevormd voor Mezelf, zal Mijn lof voortbrengen."

De vader geeft Zijn liefde aan Zijn uitverkoren volk die te midden van de mensheid leeft. Dezen zijn het die Christus heeft verlost door de prijs van Zijn eigen bloed en omdat zij reageren op het trekken van Christus. Door de soevereine genade van God zijn zij uitverkoren om gered te worden als Zijn gehoorzame kinderen. Aan hen is de genade van God gemanifesteerd, de liefde waarmee Hij hen heeft liefgehad. Iedereen die zich vernedert als een kind, die het woord van God ontvangt en gehoorzaamt met de eenvoud van een kind, zal deel uitmaken van de uitverkorenen van God. (Efz. 1:2-11)

Jezus zegt: "hij die tot mij komt, zal ik op geenszins uitwerpen." Wanneer de brouwvolle zondaar tot Christus komt, bewust van zijn schuld en onwaardigheid, zich realiserend dat hij straf verdient, maar vertrouwend op de genade en liefde van Christus, zal hij afgewezen worden. De vergevende liefde van God is toegeëigend en vreugdevolle dankbaarheid laait op in zijn hart voor de oneindige liefde en medelijden van zijn Verlosser. Deze voorziening is voor hem gemaakt in de hemelse raden zelfs voor de schepping van de wereld, dat Christus de straf op zich zou nemen voor de overtredingen van de mens en op hem Zijn gerechtigheid doen neerkomen, en het overstelpt hem met verbazing en brengt in hem woorden van lof en gezangen van dankbaarheid voort.

–ST 1-2-93 1-3,5

- ST 8-24-91, 7-2-96; YI 12-8-92; SC 104, 105; 3BC 1147, 1148; OHC 77; SD 311; UL 20

Woensdag 21/3 (Een boek over een romance; Hooglied)

Net als elke andere van Gods goede gaven die de mensheid in stand houden, is het huwelijk verontreinigd door de zonde. Maar het is het doel van het evangelie om haar schoonheid en puurheid te herstellen. In zowel het oude als het nieuwe testament wordt de huwelijksrelatie gebruikt om de tedere en heilige verbondenheid die bestaat tussen Christus en Zijn volk uit te beelden, de verlost die Hij heeft gekocht voor de losprijs van Golgota. "Vreest niet," zegt Hij, "want uw man is uw Maker, HERE der heerscharen is zijn naam; en uw lossers is de Heilige Israëls, God der ganse aarde zal Hij genoemd worden" (Jes. 54:1). "Keert weder, afkerige kinderen, luidt het woord des HEREN, want Ik ben heer over u" (Jer. 3:14). In het Hooglied horen we de bruid zeggen: "Mijn geliefde is van mij en ik ben van hem, die te midden der leliën weidt" (Hooglied 2:16). En Hij is voor haar "Mijn geliefde is blank en rood, uitblinkend boven tienduizend" (Hooglied 5:10) en spreekt tot Zijn gekozene "Alles is schoon aan u, mijn liefste, zonder enig gebrek zijt gij" (Hooglied 4:7).

Later schreef Paulus aan de Efeziërs dat de Heer de echtgenoot aan het hoofd van de vrouw heeft geplaatst, om haar beschermer te zijn, (de huis-band: Engelse woordspeling), die de leden van het gezin aan elkaar bindt, zoals Christus het hoofd van de kerk is en de Verlosser van het kerkelijk lichaam. Daarom zegt Hij: "Welnu, gelijk de gemeente onderdanig is aan Christus, zo ook de vrouw aan haar man, in alles. Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet. Zo zijn [ook] de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben" (Efs. 5:24-28).

De genade van Christus en dat alleen kan dit instituut maken tot wat God heeft bedoeld, een middel tot zegen en verheffing van de mensheid. Zo kunnen de families op aarde, in hun eenheid, vrede en liefde de hemelse familie vertegenwoordigen. Nu, zoals in de dagen van Christus, presenteert de maatschappij een slecht voorbeeld van het hemelse ideaal van deze heilige relatie. Zelfs voor diegenen, die bitterheid en teleurstelling hebben gevonden, waar ze gehoopt hadden op vriendschap en vreugde, geeft het evangelie van Christus troost. Het geduld en zachtheid die Zijn Geest kan inbrengen, zal het bittere lot verzachten. Het hart waarin Christus aanwezig is, zal zo gevuld worden, zo verzadigd worden met Zijn liefde, dat het niet zal verlangen sympathie en aandacht voor zichzelf te hebben... Door de openbaring van Zijn genade, zullen harten die eens onverschillig en vervreemd waren, verbonden worden in banden die sterker zijn en meer weerstand hebben dan de aardse banden. Het zijn de gouden banden van een liefde die de test zullen doorstaan.

-MB 64-65

- PH150 3-5; COL 412-416; DA 150-152; MYP 440; MB 47-51, 18-21; LYL16,17

Donderdag 22/3 (Jezus en romance Joh. 2:1-11)

Op het eerste feest dat Hij met Zijn discipelen bijwoonde, gaf Jezus hen de beker die Zijn werk voor hun verlossing symboliseerde. Bij het laatste avondmaal gaf Hij het opnieuw bij de instelling van het heilige ritueel waarmee Zijn dood herdacht zou worden "tot Hij komt" (1Cor. 11:26). En het verdriet van Zijn discipelen toen ze afscheid namen van hun Heer, werd verzacht door de belofte van hereniging, toen Hij zei: "Doch Ik zeg u, Ik zal van nu aan voorzeker niet meer van deze vrucht van de wijnstok drinken, tot op die dag, dat Ik haar met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk mijns Vaders" (Matt.26:29).

De wijn die Christus voor het feest maakte en die Hij aan de discipelen gaf als een symbool van Zijn eigen bloed, was de pure vrucht van de druif. Hieraan refereert de profeet Jesaja als hij spreekt over de nieuwe wijn "in een druiventros" zegt: "Verderf hem niet, want er ligt een zegen in" (Jes. 65:8)...

Jezus berispte genotzucht in al z'n vormen, toch was Hij van nature sociaal. Hij accepteerde de gastvrijheid van alle klassen, bezocht de huizen van de rijken en de armen, van de geleerden en de onwetenden en trachtte hun gedachten te verplaatsen van vragen van gewone aard naar de dingen die geestelijk en eeuwig zijn. Hij gaf geen toestemming voor verspilling en geen schaduw van wereldlijke lichtzinnigheid ontsierde Zijn gedrag. Hij vond plezier in taferelen van onschuldig geluk en door Zijn aanwezigheid gaf hij goedkeuring aan sociale bijeenkomsten. Een joodse bruiloft was een indrukwekkende gelegenheid en de vreugde was niet onwelvoeglijk voor de Zoon des mensen. Door deze bruiloft bij te wonen eerde Jezus dit huwelijk als een heilige instelling.

In zowel het oude als het nieuwe testament is de huwelijksrelatie gebruikt om de tedere en heilige verbintenis die bestaat tussen Christus en Zijn volk voor te stellen. In de belevingswereld

van Jezus wezen de blijheid van de bruiloftsfestiviteiten vooruit naar de vreugdevolle dag wanneer Hij Zijn bruid naar Zijn Vaders huis zal brengen en de verlost met de verlosser zullen zitten aan de bruiloftsmaal van het Lam. Hij zegt "Want zoals een jongeling een maagd huwt, zullen uw zonen u huwen, en zoals de bruidegom zich over de bruid verblijdt, zal uw God Zich over u verblijden"(Jes. 62:5,4; zie ook Sefanja 3:17). "Men zal u niet meer noemen: Verlatene, en men zal uw land niet meer noemen: Woestenij; maar gij zult genoemd worden: Mijn Welgevallen, en uw land: Gehuwde. Want de HERE heeft een welgevallen aan u, en uw land wordt ten huwelijk genomen"(Sefanja 3:17).

Toen het visioen van hemelse dingen werden getoond aan Johannes, schreef hij: "En ik hoorde als een stem van een grote schare en als een stem van vele wateren en als een stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard. Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt;" "zalig zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams" (Openb. 19:6,7,9).

-DA 149-151

- DA 144-151

Vrijdag 23/3 (Op weg naar huis; Jes. 35:10)

Terwijl de wereld in duisternis is ondergedompeld, is er licht in elke woonplaats van de heiligen. Ze zullen het eerste licht van Zijn tweede verschijning opvangen. Het onbezoedelde licht van Zijn pracht en Christus, de Verlosser zal aanbeden worden door allen die Hem hebben gediend. Terwijl de slechten vluchten voor Zijn aanwezigheid, zullen Zijn volgelingen juichen. De patriarch Job, die uitzag naar de tijd van Wederkomst van Christus, zei: "die ik zelf mij ten goede aanschouwen zal, die mijn eigen ogen zullen zien en niet een vreemde" (Job 19:27). Voor Zijn trouwe volgelingen is Christus een dagelijkse metgezel geweest, een bekende vriend. Ze hebben in een nauwe en constante verbinding met God geleefd, over hen is de glorie van God gerezen. In hen is het licht van de kennis van Gods glorie in het gezicht van Jezus Christus gereflecteerd. Nu verheugen zij zich in de niet gedimde stralen van de helderheid en glorie van de Koning in Zijn majesteit; ze zijn voorbereid voor de gemeenschap met de hemel; want ze hebben de hemel in hun harten. Met omhoog gerichte hoofden, met de heldere stralen van de zon der gerechtigheid die op hun schijnen, zich verheugend dat hun verlossing nadert, gaan ze vooruit om de bruidegom te ontmoeten, zeggende "Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen; dit is de HERE, op wie wij hoopten" (Jes 25:9). " En ik hoorde als een stem van een grote schare en als een stem van vele wateren en als een stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard. Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen. En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams. En hij zeide tot mij: Dit zijn de waarachtige woorden van God. En ik wierp mij neder voor zijn voeten om hem te aanbidden, maar hij zeide tot mij: Doe dit niet! Ik ben een mededienstknecht van u en uw broederen, die het getuigenis van Jezus hebben; aanbid God! Want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie" (Open 19:6-10).

Heel de hemel is in beroering, betrokken bij de voorbereidingen voor de dag van Gods wraak, de dag van Sions bevrijding. De tijd van wachten is haast voorbij. De pelgrims en vreemdelingen die al zolang een beter tehuis zoeken, zijn bijna thuis. Ik heb het gevoel dat ik het luid moet uitroepen 'Op naar huis'. Snel naderen we de tijd wanneer Christus zal komen om Zijn verlost tot Zich te nemen. Dan zal door ontelbare stemmen het lied "Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn" (Openb 21:3) worden gezongen. "De vrijgekochten des HEREN zullen wederkeren en met gejubel in Sion komen; eeuwige vreugde zal op hun hoofd zijn, blijdschap en vreugde zullen zij verkrijgen, maar kommer en zuchten zullen wegvlieden" (Jes 35:10).

-RH 11-13-13 15-17, 19-20

- RH 7-26-98, 5-7-08; COL 419-421

Verdere studie: Jes. 62:4, 5; Sefanja 3:17; Openb. 19:6-10

==== Les 13: 24-30 maart ::: De belofte van Zijn wederkomst

De storm is op til, meedogenloos in haar razernij. Zijn wij bereid om het te ontmoeten? Staan onze voeten op de Rots der Eeuwen? Zijn wij één met Christus, zoals Hij een is met de Vader? -RH 12-27-98, 14

Sabbat 24/3 (Vorbereiding voor het Oordeel; Openbaring 22: 12)

De proeftijd is haast voorbij. In de hemel zal het edict spoedig uitgesproken worden: "Het is volbracht. Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; wie vuil is, hij worde nog vuiler; wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd. Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden, naar dat zijn werk is" (Openbaring 22:11,12).

Spoedig zal het laatste gebed voor zondaars zijn aangeboden, de laatste traan zijn gelaten, de laatste waarschuwing gegeven, de laatste smeekbede zijn gemaakt, en de zoete stem van barmhartigheid zal niet meer worden gehoord. Dit is de reden waarom Satan is zulke machtige inspanningen doet om voor mannen en vrouwen in zijn valstrik te vangen. Hij is nedergedaald met grote macht, wetende dat zijn tijd kort is. Zijn speciale werk is om belijdende christenen in zijn gelederen op te nemen, dat door hen kan hij zielen kan lokken en vernietigen. De vijand speelt het spel des levens met elke ziel. Hij werkt om alles wat van geestelijke waarde is van ons af te nemen en in de plaats van de kostbare genadegaven van Christus in ons hart, de kwade neigingen van de vleselijke aard te implanteren - haat, kwaadsprekerij, jaloezie, liefde voor de wereld, eigenliefde, liefde voor genoegens en de trots van het leven. ...

Velen die belijden te geloven in het woord van God, lijken de misleidende werking van de vijand niet te begrijpen. Ze realiseren zich niet dat het einde van de tijd nabij is; Maar Satan weet het; en terwijl de mensen slapen, werkt hij. De begeerte van het vlees, de begeerte des oogens en de trots van het leven beheersen mannen en vrouwen. Satan is aan het werk om zelfs onder het volk van God, geruzie te veroorzaken. Egoïsme, corruptie en kwaad van iedere soort hebben een stevige greep op de harten. Door velen is het kostbare woord van God verwaarloosd. Een roman of een verhalenboek houdt de aandacht gevangen en fascineert de geest. ... Het was omdat zij het woord van God veronachtzaamden, dat de Joodse natie Christus heeft afgewezen, heeft gevraagd dat een rover werd vrijgelaten en dat de Prins des Levens werd gekruisigd. En in deze laatste dagen begaan belijdende christenen dezelfde zonde. Ze worden gewogen in de weegschaal, en worden te licht bevonden, omdat zij toelaten dat hun gedachten in beslag worden genomen door dingen van minder belang lijden, terwijl eeuwige waarheid wordt verwaarloosd. De waarheid van God, die zou verheffen en heiligen en verfijnen, en mensen geschikt maakt voor de staat van onsterfelijkheid, wordt opzij geschoven voor dingen van ondergeschikt belang. O, dat deze blindheid kan voorbijgaan, en mannen en vrouwen het werk begrijpen dat Satan onder hen aan het doen is!

-RH 1-2-00, 9-10

• ST 7-24-01, 2-3-98; RH 8-23-98, 8-21-88; YI 3-6-02; GC 489-491; 1SAT 5-8; LHU 330; SD 350

Zondag 25/3 (Het begin van het einde; Genesis 1, 2; 2Petrus 3:1-10; Openbaring 1:8; 21:6; 22:13)

God wordt onteerd wanneer we de mededelingen die Hij ons stuurt niet aanvaarden. Daardoor weigeren wij de gouden olie die Hij in onze zielen uitgiet, om dat door te geven aan degenen die in duisternis zijn. Wanneer de oproep komt: " De bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet!" (Matteus 25:6), zullen degenen de heilige olie niet hebben ontvangen, die de genade van Christus niet in hun hart hebben gekoesterd, ondervinden dat zij, net als de dwaze maagden, niet voorbereid zijn hun Heer te ontmoeten. Zij hebben niet de macht in zichzelf om de olie te verkrijgen, en hun leven zal schade lijden. Maar als om Gods Heilige Geest wordt gevraagd, als we ervoor pleiten zoals Mozes deed: "Toon mij uw heerlijkheid," zal de liefde van God in ons hart uitgestort worden. Door de gouden pijpen zal de gouden olie aan ons worden uitgedeeld. " niet door kracht noch geweld, maar door mijn Geest! zegt de HERE der heerscharen" (Zaccharia 4:6). Omdat zij de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid ontvangen, zullen Gods kinderen schitteren als lichten in de wereld. ...

Als onze vertegenwoordiger staat Christus op de hoogste mogelijke niveau. Toen Hij als boodschapper van God in de wereld kwam, had Hij de redding van God in zijn handen. De

gehele mensheid was aan Hem overgeleverd, want in Hem was de volheid van het Godheid. Hij is het licht van de wereld, en Hij kwam om de wereld te verlichten. Was dat licht verborgen gebleven, dan kon het niet anders of de wereld zou verloren zijn. Maar het is Gods plan dat de mensen niet zullen omkomen, maar eeuwig leven zullen hebben. ...

Nu is het tijd om ons voor te bereiden voor de wederkomst van onze Heer. De bereidheid om Hem te ontmoeten, kan niet in een moment worden verwezenlijkt. Ter voorbereiding op die plechtige gebeurtenis moet waakzaam wachten, gecombineerd worden met serieuze werken. De vereniging van deze twee maakt ons compleet in Christus. De actie en toewijding moeten worden gecombineerd zoals het menselijke en goddelijke in Christus. Op deze manier verheerlijken Gods kinderen Hem. Te midden van de drukte van het leven, zullen hun stemmen van die bemoediging, hoop en geloof gehoord worden. De wil en de genegenheid zullen aan Christus worden gewijd. Zo bereiden zij zich voor om hun Heer te ontmoeten en als Hij komt, zullen zij met vreugde zeggen: " Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen; dit is de HERE, op wie wij hoopten; laten wij juichen en ons verblijden over de verlossing die Hij geeft" (Jesaja25:9).

"De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen.

Maar de dag des Heren zal komen als een dief. Op die dag zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen door vuur vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden... Wij verwachten echter naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont" (2 Petrus3: 9-14, aangehaald).

-RH 7-20-97, ¶ 7, 11, 13, 14

- ST 1-3-78, 12-5-95; BEcho 2-1-97; AA 533-536

Maandag 26/3 (Belofte en verwachting; 2 Peter 3:13; Johannes 14:2, 3; Daniel 2:44; Handelingen 3:20, 21)

"Maar de dag des Heren zal komen als een dief. Op die dag zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen door vuur vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worde. Daar al deze dingen aldus vergaan, hoedanig behoort gij dan te zijn in heilige wandel en godsvrucht, vol verwachting u spoedende naar de komst van de dag Gods, ter wille waarvan de hemelen brandende zullen vergaan en de elementen in vuur zullen wegsmelten. Wij verwachten echter naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. Daarom, geliefden, beijvert u in deze verwachting, onbevlekt en onberispelijk te blijken voor Hem in vrede" (2 Petrus 3: 10-14).

Er zijn overal dingen die de aandacht wegnemen van de overdenking van de wederkomst van onze Heer en Heiland, maar het is absoluut noodzakelijk om in gedachten te houden dat "de grote dag des Heren is nabij, het is nabij, en haast sterk" (Sefanja 1:14). De God des Hemels heeft de waarschuwingen, smekingen en instructies vermenigvuldigd, opdat wij voorbereid mogen zijn om staande te blijven in de tijd van de overweldigende vernietiging. Wij zijn niet in duisternis achtergelaten. Degenen die mediteren en reageren op de aanwijzingen die God heeft gegeven, zullen zichzelf reinigen van alle onreinheden van het vlees en van de geest. Zij zullen de opdracht in gedachten houden, die hen oproept ijverig en heilig te zijn in al hun gesprekken en in hun leven. ...

Alleen zij die zijn geheiligd door de waarheid, zullen aanvaard worden als erfgenamen van het eeuwige leven. De heiliging die naar Gods voornemen Zijn kinderen moeten bezitten, is niet van het karakter dat mensen ertoe brengt om te roemen in hun heiligheid en de wet van God, die "heilig, en rechtvaardig, en goed" is te verwerpen. Bijbelse heiliging is impliciete gehoorzaamheid aan de voorschriften van God. Christus stierf niet om iedereen te redden in de verontreiniging hun zonde. Hij kwam om Zijn volk te redden van hun zonden, opdat "de gerechtigheid van de wet zou worden vervuld" in Zijn volgelingen. ...

Een ware waardering van het plan van Verlossing vult ons met verwondering en liefde. Ons hart zal zo smelten van de liefde die Jezus heeft gemanifesteerd jegens ons, dat wij niet door de zaken van deze wereld in beslag zullen worden genomen. Wanneer Christus in het hart blijft en we een waar begrip hebben van het offer dat Hij heeft gebracht, dan zullen we erover praten. We zullen iets van de volmaaktheid van de wet begrijpen en dat Hij kwam om die te verhogen en eervol te maken. Het voorrecht van gehoorzaamheid zal kostbaar en vriendelijk voor onze zielen zijn. We scheppen geen vreugde in de onderwijzing van hen die proberen om de wet van God krachteloos te maken. Wij willen het intelligente geloof dat het woord van God

als fundament heeft, dat leidt in het pad van gerechtigheid en maakt dat elke stap een stap Hemelwaarts is.

-ST 2-10-88, 1-3, 5, 8

- RH 1-25-98; MB 15-17; AA 533-536; LHU 355; Mar 351, 352

Dinsdag 27/3 (Onze grote zekerheid; Matteüs 24:30; Hebreëen 9:28; 1Korintiërs 15:12-27)

De proeftijd zal niet langer voortgezet worden. God is nu Zijn beschermende hand van de aarde aan het terugtrekken. Lang heeft Hij tot mannen en vrouwen via het de werking van zijn Heilige Geest gesproken, maar ze hebben geen rekening gehouden met de oproep. Nu spreekt Hij tot Zijn volk en de wereld, door Zijn oordelen. De tijd van deze oordelen is een tijd van genade voor degenen die nog geen kans hebben gehad om te leren wat de waarheid is. Teder zal de Heer naar hen omzien. Zijn hart van genade is ontroerd, Zijn hand is nog steeds uitgestrekt om te redden. Grote aantallen, die in deze laatste dagen de waarheid voor de eerste keer horen, zullen worden toegelaten tot de schaapskooi van veiligheid ...

De dag van de komst van Christus zal een dag des oordeel voor de wereld zijn. Wanneer de veelheid van de verlorenen, zij die door God zijn begunstigd met groot licht, maar die het licht verworpen hebben; zij die zouden kunnen worden gered, als zij gehoorzaamd hadden aan Gods wet, maar die weigerden te gehoorzamen, wanneer dezen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, zullen ze begrijpen welk een groot offer gemaakt is in hun naam; zij zullen de onmetelijke liefde van de Verlosser, zijn menswording, de zweetdruppels van bloed, de littekens van de nagels in zijn handen en voeten, Zijn doorboorde zijde begrijpen en zij zullen vragen van het aangezicht van Hem die op de troon gezeten is en van de toorn van het Lam verborgen te worden. Ze zien als in werkelijkheid de veroordeling van Christus, en horen de luide schreeuw: "Laat ons Barabbas vrij." Ze horen de vraag, wat zal er gebeuren met Jezus? en het antwoord: " kruisig Hem, kruisig Hem!"...

Jezus komt, komt met wolken en grote heerlijkheid. Een veelheid van blinkende engelen zal Hem vergezellen. Hij zal komen om te eren die van Hem hielden en Zijn geboden hebben onderhouden, en hen tot Zich nemen. Hij heeft hen of Zijn belofte niet vergeten. ...

Geen menselijke taal kan de beloning van de rechtvaardigen volledig beschrijven. Het zal alleen bekend worden aan hen die het zien. Daar leidt de hemelse Herder Zijn kudde aan de fonteynen van levend water. De boom des levens geeft elke maand zijn vrucht en de bladeren van de boom zijn voor de genezing van de natieën. Er zijn overvloeiende stromen, helder als kristal, en naast hen werpen wuivende bomen hun schaduw op de paden, die voorbereid zijn voor de vrijgekochten van de Heer. Daar gaan de uitgestrekte vlakten over in de heuvels van schoonheid, en de bergen van God dragen hun majestueuze toppen. Op deze rustige vlakten, naast die levende stromen, zal Gods volk, zo lang pelgrims en vreemdelingen geweest, een thuis vinden. [Isa 32:18; 60:18]

Op de vernieuwde aarde, zullen alleen de gerechtvaardigden wonen.

-RH 11-22-06, 5, 8, 12, 15, 16, 19

- ST 4-21-98; RH 12-27-98; DA 630-634; GC 321; 4SP 36-38; AA 317-321; SJ 173-177; FLB 180; HP 357

Woensdag 28/3 (Waar is de belofte van Zijn komst?; Genesis 3:15, 4:1; Hebreëen 11; 2 Peter 3:3, 4)

De apostel was goed gerechtigd te spreken over de doelstellingen van God voor de mensheid, want tijdens de aardse bediening van Christus had hij veel gezien en gehoord dat betrekking had op het Koninkrijk van God. Hij herinnerde de gelovigen eraan: "Want hij ontving van God, de Vader, eer en luister, toen de stem van de majesteitelijke luister tegen hem zei: 'Dit is mijn geliefde Zoon, in hem vind ik vreugde.' Die stem hebben wij zelf uit de hemel horen klinken toen wij met hem op de heilige berg waren" (2 Petrus 1:17,18).

Ofschoon dit bewijs van zekerheid voor de hoop van de gelovigen overtuigend was, was er nog een ander nog meer overtuigend bewijs in de getuigenis van profetie, waardoor het geloof van allen wordt bevestigd en stevig verankerd. " En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; " want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken" (2Petrus1:19-21).

Door de eeuwen heen kijkend naar het einde van de tijd, werd Peter geïnspireerd om een overzicht te geven van de situatie die zou bestaan in de wereld vlak voor de wederkomst van Christus. "Dit vooral moet gij weten, dat er in de laatste dagen spotters met spotternij zullen komen, die naar hun eigen begeerten wandelen," schreef hij, "en zeggen: Waar blijft de belofte van zijn komst? Want sedert de vaderen ontslapen zijn, blijft alles zó, als het van het begin der schepping af geweest is" (2 Petrus 3:3,4). Maar "terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf.. (1 Tess 5:3). Echter, niet allen zouden in de val van de vijand lopen. Terwijl het einde van alle aardse dingen naderde, zouden de gelovigen in staat zijn de tekenen van de tijd te onderscheiden. Terwijl een groter aantal belijdende gelovigen hun geloof door hun werken ontkennen, zou er een overblijfsel zijn, dat tot het einde zou volharden.

Petrus hield in zijn hart de hoop van de terugkeer van Christus levend, en hij verzekerde de gemeente van de zekere vervulling van des Heilands belofte: "en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben" (Johannes 14:3). Voor de beproefden en getrouwen lijkt die wederkomst misschien uit te blijven, maar de apostel verzekerde hen: "De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen" [2 Petrus 3: 9-15, 17-18 geciteerd.]

- RH - 9-26-12, 3-6-7

- RH 9-26-12, 8-26-90; 4SP 230-232; RC 21; TMK 166

Donderdag 29/3 (Zie, Ik kom spoedig; 2 Thessalonicenzen 2; Openbaring 6: 9-11; Lukas 12:42-48; Openbaring 22:7)

"Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht" (Mattheus 11:28-30).

Wanneer u zich wanhopig begint te voelen, kijk op naar Jezus, en spreek met Hem. Wanneer u denkt dat uw broeders u verkeerd begrijpen, weet dan dat Jezus, uw Oudere Broer, nooit een fout maakt. Hij zal rechtvaardig oordelen. De woorden die Christus uitte op de grote dag van het feest hebben een prachtige betekenis en macht. Hij hief zijn stem en zei: "Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! (Johannes 7:37). We mogen niet onder dwang naar Christus toe gedreven worden. Het is onze deel te komen, om onze eigen keuze te maken, en te komen naar de fontein des levens. Waarom zouden we niet naar Christus komen? Want in Hem in is onze hoop op eeuwig leven gecentreerd. ... De apostel Paulus spoort ons aan vast te houden aan de hoop die voor ons in het evangelie is gesteld. Door het geloof moeten we de beloften van God toepassen op onszelf en ons de overvloedige zegeningen, die zeker zijn gesteld voor ons door Jezus Christus, toe-eigenen. De Hoop, die voor ons is gesteld, is de hoop op het eeuwige leven. Niets minder dan deze zegen voor ons zal goed genoeg zijn voor onze Verlosser, maar het is ons werk om door geloof in Hem die heeft beloofd, beslag te leggen op deze hoop. Wij mogen lijden verwachten, want zij die deelhebben aan Zijn lijden zullen ook deelhebben aan Zijn heerlijkheid. Hij heeft de vergeving en onsterfelijkheid voor de zondige, gedoemde zielen van mensen gekocht, mar het is onze zaak om deze geschenken in geloof te aanvaarden. Door geloof in Hem, hebben we deze hoop als anker voor onze ziel, zeker en vast. We moeten begrijpen dat we vol vertrouwen Gods gunst niet alleen in deze wereld, maar in de hemelse wereld, mogen verwachten, aangezien Hij zulk een prijs betaald heeft voor onze zaligheid. Geloof in de verzoening en de bemiddeling van Christus zal ons standvastig en onwankelbaar laten staan te midden van de verleidingen die op ons drukt. Laten we de glorieuze hoop die voor ons ligt overdenken, en door geloof er beslag op leggen.

We moeten niet toestaan dat Satan zijn helse schaduw over ons levenspad werpt en zijn doel bereikt door het heldere uitzicht op onze toekomstige beloning te overschaduwten. Laten we niet kijken naar zijn schaduw van duisternis. We krijgen hemel niet door onze eigen verdiensten, maar door de verdiensten van Jezus Christus. We vinden zaligheid niet in onze eigen individuele zelf, we moeten kijken naar Jezus, die de Leidsman en voleinder van ons geloof is, en als we kijken, zullen we leven. ... Hij alleen kan mijn plaatsvervanger en zondedragers zijn. De voorloper van Christus riep uit: "Zie het Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt." Zullen we onze zonden niet opgeven, en ze loslaten? Zullen we niet omkeren en onze zonden haten, en bedenken dat Christus zijn menselijke agenten als van grote waarde beschouwt? We kunnen de waarde die Hij hecht aan de ziel niet goed inschatten. Blijf niet zien op uzelf, maar moedig hoop en vertrouwen in Christus.

-RH 6-9-96, 1-2

- 20MR 197-202; 10MR 269-271; 2SAT 173-177; HP 341

Vrijdag 30/3 (Onze uiteindelijke beloning; 2 Korintiërs 4:17, 18)

“Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods” (Efeziërs 2:18). Degenen die zich nauw aan God verbinden, zijn misschien niet welvarend in de dingen van dit leven; zij worden vaak hard op de proef gesteld en gekweld. Josef werd belasterd en vervolgd omdat hij zijn deugd en integriteit wilde bewaren. David, die gekozen boodschapper van God, werd als een prooidier opgejaagd door zijn boosaardige vijanden. Daniel werd een leeuwenkuil gegooid, omdat hij trouw was en onverzettelijk in zijn loyaliteit aan God. Job werd beroofd van zijn wereldlijke bezittingen en zo verdrukt in lichamelijk lijden dat hij door zijn verwanten en vrienden verafschuwde werd, en toch bewaarde hij bewaard zijn integriteit en trouw aan God. Jeremia zou de woorden spreken, die God hem in de mond legde, en zijn duidelijk getuigenis maakte de koning en prinses zo woedend, dat hij in een weerszinwekkende modderput werd gegooid. Stefanus werd gestenigd, omdat hij predikte over Christus en Die gekruisigd. Paulus werd gevangengezet, met stokken geslagen, gestenigd en eindelijk ter dood gebracht, omdat hij een trouwe boodschapper was die het evangelie aan de heidenen had gebracht. De geliefde Johannes werd verbannen naar het eiland Patmos "voor het woord van God, en om de getuigenis van Jezus Christus."

Deze voorbeelden van menselijke standvastigheid, in de kracht van goddelijke macht, zijn een getuige voor de wereld van de getrouwheid van Gods beloften, van zijn blijvende aanwezigheid en ondersteunende genade. Als de wereld ziet op deze nederige mannen, kan het hun morele waarde voor God niet onderscheiden. Het is een werk van geloof om rustig in God te blijven vertrouwen in de donkerste uur, hoe zwaar ook beproefd en door de storm belaagd, te voelen dat onze Vader aan het roer staat. ...

De grote militaire commandant verovert naties en schudt de legers van de helft van de wereld door elkaar, maar hij sterft van teleurstelling en in ballingschap. De filosoof die door het universum reist en overal de uitingen van Gods macht ontdekt en zich verblijdt in hun harmonie, faalt vaak om in deze wonderbare wonderen de Hand te zien, die ze allemaal gemaakt heeft. "Maar de mens met al zijn praal houdt geen stand; hij is gelijk aan de beesten, die vergaan"(Psalm 49:13). Geen hoop op glorieuze onsterfelijkheid verlicht de toekomst van de vijanden van God. Maar deze helden van het geloof hebben de belofte van een erfenis van een grotere waarde dan elke aardse rijkdom, een erfenis die zal voldoen aan de verlangens van de ziel. Zij kunnen onbekend en niet erkend zijn door van de wereld, maar ze zijn ingeschreven als burgers in de boeken van de hemel. Een verheven grootheid, een voortdurend en eeuwig gewicht van heerlijkheid, zal de uiteindelijke beloning van degenen zijn, die God heeft gemaakt tot erfgenamen van alle dingen

- LHU 328, 1-4

- SpTA01b 13-20

Citaten uit de volwassen les: DA 31

Verdere studie: RH 12-23-02